

ประธานกองกฐิน ๒๕๕๗

“ครึ่งหนึ่งในชีวิต...
เราต้องเป็นประธานกองกฐินให้ได้”
~ คุณครูไม่ใหญ่ ~

ประธานกองกฐิน ๒๕๕๗

ประธานกองกฐิน

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย

“

เมื่อเราบริจาทานและตามระลึกนึกถึงบุญอย่างนี้แล้ว
ภัยอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดทำอะไรไม่ได้
จะประกอบกิจการงานอย่างใด
ก็เกิดลาภและสักการะยิ่งใหญ่ไพศาล
ก็เพราะนึกถึงบุญนั้น
บุญย่อมนำผลสมบัติมาให้ในปัจจุบันนี้เทียว

”

สารบัญ

ฉบับที่ ๑๔๓

ประจำเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

พระธรรมเทศนา

๗๘ ศิลข้อ ๒ : ตอนที่ ๑ สถาปนาเศรษฐกิจ-นิสัย
ชาวโลก ๑๐, อนุภาพการรักษาศีล,
หัวใจเศรษฐกิจ

๘๔ ตำรับยอดเลขา : ตอนที่ ๙ จรรยาข้อที่ ๑๗

ปุจฉา-วิสัชนา

๘๘ หลวงพ่อตอบปัญหา : เหตุใดชาวพุทธแม้มี
หลายนิกาย ก็ยังอยู่ร่วมกันได้โดย
ไม่กระทบกระทั่งกัน?

๙๒ ข้อคิดรอบตัว : กรฐิน ผ้าป่า และอานิสงส์

๑๐๐ ผืนในผืน : รถม่วนขบวนสุดท้าย

บทความ-ข่าวสาร

๐๒ กุศลกรรมบถ ๑๐ : สะอาดกาย สะอาดใจ

๐๘ เรื่องจากปก : ครั้งหนึ่งในชีวิต..เราต้อง
เป็นประธานกองกฐินให้ได้

๒๐ เรื่องเด่น : ๙๗ ปี วันครูผู้ค้นพบ
วิชาธรรมกาย

๓๔ ทบทวนบุญ : ปลื้มทุกครา ดันเดือนที่ผ่านมา
ทำมาหลายบุญ

๔๘ บทความน่าอ่าน : ย้อนวันคืน...ฝันรอยจาร

๕๔ อนุภาพ “สัมมา อะระหัง” : แก้ปัญหา
ด้วยการภาวนา “สัมมา อะระหัง”

๖๐ สร้างโลกแก้ว : ก้าวแรก Peace Revolution
ในเยอรมัน แดนคนจริง

๗๐ ตักบาตรพระ ๒ ล้านรูป : แม้อยากตักบาตรพระ
แต่ใช้ว่าจะทำได้เสมอ

๗๔ ภาพเก่าเล่าประวัติศาสตร์ : จับเวลาให้มาพบกัน

๗๖ ส่องธรรม ล้ำภาษิต : คนที่ควรจับผิด

๙๖ DOU ความรู้สากล : ความแตกต่างบนความเหมือน
ของการเกิดเป็นมนุษย์

๑๑๐ ข่าวบุญในประเทศ

๑๑๒ ข่าวบุญต่างประเทศ

๑๒๘ บทบรรณาธิการ : ทำไม..การทอดกฐินถึงได้บุญมาก?

พระของขวัญที่ระลึกสำหรับผู้ร่วมบุญ
“กฐินธรรมชัย ๒๕๕๗”

สะอาดกาย สะอาดใจ

“สัตว์ทั้งหลายสะดุ้งต่ออาชญาทั้งหมด เพราะชีวิตเป็นที่รักของสัตว์ทั้งหลาย
ฉะนั้น คนควรเอาตนเป็นเครื่องเปรียบเทียบ
แล้วไม่เบียดเบียน ไม่ฆ่ากัน” (ตมฺทิลชาดก)

ความสุขใจของมนุษย์ประการหนึ่ง คือ การได้รับความปลอดภัยในชีวิต ความปลอดภัยนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความมั่นใจในตัวเอง คิดว่าตนเป็นที่พึ่งของตนได้จริง ขณะเดียวกัน ความมั่นใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเป็นคนไม่หวาดระแวงและไม่เกรงกลัวภัยใด ๆ เหมือนพระอรหันต์ทั้งหลายที่หมดกิเลสแล้ว ท่านจึงไม่หวาดหวั่นต่อความตาย ส่วนคนที่ไม่ม่เระมียกับใครอีกประเภทหนึ่ง คือ ผู้ทรงศีล ก็จะมีมีความสุขกายสบายใจ ไม่หวาดระแวง และมีชีวิตอยู่ด้วยสันติธรรม

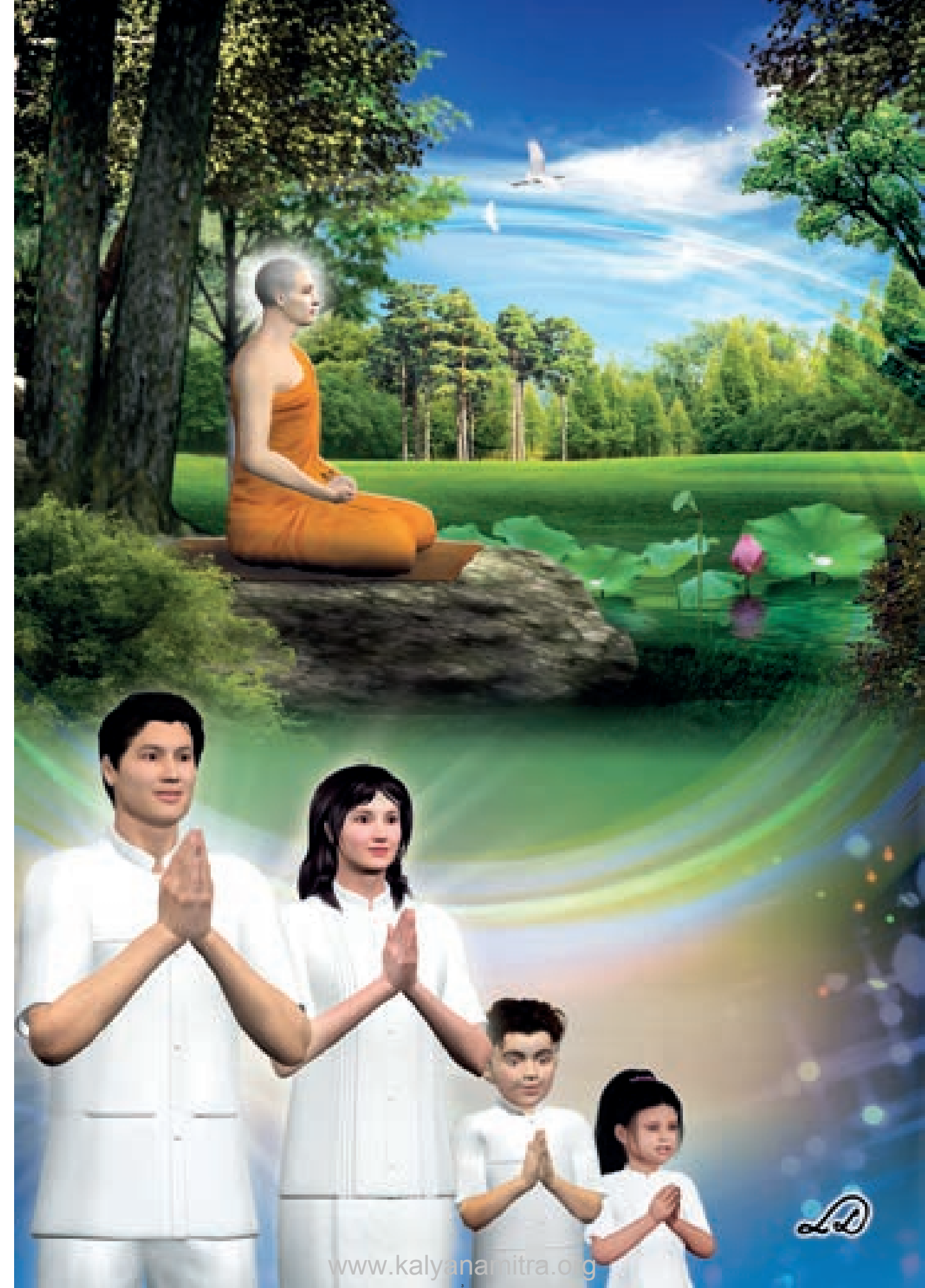
ในการรักษาศีลนั้น แม้เราจะตั้งใจรักษา ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ บางครั้งเราก็ขาดความมั่นใจในการวินิจฉัย มีความสงสัยว่า การกระทำของเราล่วงละเมิดศีลหรือไม่ ดังนั้นในการรักษาศีล เราควรศึกษาทำความเข้าใจในเรื่ององค์วินิจฉัยศีล ซึ่งเป็นหลักในการวินิจฉัยว่า ศีลขาดหรือไม่ จะได้มีความสุขสบายใจและสามารถชี้ถูกชี้ผิดให้กับตัวเองได้

สำหรับองค์วินิจฉัยศีลนั้น พระอรธกถาจารย์ได้จำแนกเอาไว้ว่า องค์ประกอบของ

ปาณาติบาต มี ๕ อย่าง คือ ๑. สัตว์นั้นมีชีวิต ๒. รู้ยว่่าสัตว์นั้นมีชีวิต ๓. มีจิตคิดจะฆ่าสัตว์นั้น ๔. มีความพยายามฆ่าสัตว์นั้น ๕. สัตว์ตายด้วยความพยายามนั้น

ยกตัวอย่างเช่น การที่เราไล่ยุง แล้วบังเอิญทำให้ยุงตาย โดยมีได้คิดจะฆ่ายุงเลย เช่นนี้ยังไม่เรียกว่าผิดศีล ศีลยังไม่ขาดเสียทีเดียว เพราะเป็นการกระทำที่ไม่ครบองค์ ๕ ของการฆ่า ส่วนการกระทำใดที่แม้จะไม่ครบองค์วินิจฉัย อาจจะทำไปแค่องค์ ๔ อย่างนี้ เรียกว่าศีลทะลุ ถ้าลดหลั่นลงมาอีกก็เรียกว่าศีลต่าง ศีลพร้อย มัวหมองไปตามลำดับ

การละเมิดศีลข้อที่หนึ่งนี้ จะมีโทษมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับคุณของคนหรือสัตว์แต่ละประเภท เช่น ฆ่าพระอรหันต์เป็นบาปมากกว่าฆ่าปฤชน ฆ่าพ่อแม่เป็นบาปกว่าฆ่าคนทั่วไป ถือว่าเป็นอนันตริยกรรมที่ห้ามสวรรค์และนิพพาน คือ ถ้าใครไปล่วงละเมิด ท่านถือว่าในภพชาตินั้น บุคคลนั้นจะไม่มีโอกาสเข้าถึงสวรรค์หรือบรรลุนิพพาน มีแต่ต้องไปเสวยทุกข์ใหญ่ในอบายภูมิอย่างเดียว

หากฆ่าสัตว์ที่มีคุณมากจะมีโทษมากกว่าการฆ่าสัตว์ที่มีคุณน้อยหรือไม่มีคุณ สำหรับสัตว์เดรัจฉานชนิดที่ไม่มีคุณ การฆ่าสัตว์ตัวใหญ่มีโทษมากกว่าการฆ่าสัตว์ตัวเล็ก เช่น ฆ่าจระเข้มีโทษมากกว่าฆ่ากิ้งก่า เป็นต้น และให้เรารู้ถึงความพยายามในการฆ่าด้วย คือ หากมีความพยายามในการฆ่ามากก็มีโทษมาก มีความพยายามน้อยก็มีโทษน้อย สุดท้ายต้องดูที่เจตนาเป็นหลัก หากเจตนาแรงกล้า มีโทษมาก หากเจตนาอ่อนก็มีโทษน้อย เช่น การฆ่าด้วยโทสะหรือด้วยความเกลียดชังมีโทษมากกว่าการฆ่าเพื่อป้องกันตัวเอง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เพื่อชีวิตการสร้างบารมีจะได้ไม่สะดุด เราอย่าได้พลาดพลังไปฆ่าหรือรังแกใครจะดีที่สุด จะได้มีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ เป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีภัยกับใคร

องค์ประกอบของอทินนาทาน มี ๕ อย่าง คือ ๑. ทรัพย์หรือสิ่งของนั้นมีเจ้าของ

หวงแหน ๒. รู้ว่าทรัพย์นั้นมีเจ้าของหวงแหน ๓. มีจิตคิดจะลักทรัพย์นั้น ๔. มีความพยายามลักทรัพย์นั้น ๕. ลักทรัพย์ได้มาด้วยความพยายามนั้น

องค์ประกอบของกาเมสุมิจจาร มี ๔ อย่าง คือ ๑. หญิงหรือชายที่ไม่ควรละเมิด ๒. มีจิตคิดจะเสพเมถุน ๓. ประกอบกิจในการเสพเมถุน ๔. สำเร็จกิจในการเสพเมถุน

การประพฤติดิณในกามมีโทษมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับคุณความดีของผู้ที่ถูกละเมิด ความแรงของกิเลส และความพยายามในการประพฤติดิณในกามนั้น สำหรับศีลข้อ ๓ นี้ บางท่านอาจสงสัยว่า การเที่ยวหญิงขายบริการ ผิดศีลหรือไม่ เรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ เป็นเรื่องของการผิดศีล คือ จะหาหญิงที่ประกอบอาชีพนี้ด้วยความสุจริตใจ เหมือนในสมัยก่อนนั้นยากมาก บางคนถูกบังคับข่มขู่มา บางคนลักลอบขายบริการโดยพ่อแม่

ผู้ปกครองไม่รู้ เป็นต้น เมื่อมีใครไปล่องละเมิด ก็ถือว่าผิดศีล

สตรี ๑๐ จำพวกที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสไว้ว่าฝ่ายชายจะล่องละเมิดไม่ได้ หาก ละเมิดถือว่าผิดศีลทันที คือ สตรีที่อยู่ในความ ดูแลของมารดา สตรีที่อยู่ในความดูแลของบิดา สตรีที่อยู่ในความดูแลของทั้งมารดาและบิดา สตรีที่อยู่ในความดูแลของพี่ชายน้องชาย สตรี ที่อยู่ในความดูแลของพี่สาวน้องสาว สตรีที่ อยู่ในความดูแลของญาติ สตรีมีโคตรตระกูล ปกครอง สตรีมีธรรมคัมครอง สตรีมีคู่หมั้น และ สตรีมีกฎหมายคัมครอง ในทำนองเดียวกัน สตรีก็ไม่อาจล่องละเมิดชายที่อยู่ในเงื่อนไข เดียวกันนี้ หากหญิงเหล่านี้แอบไปทำงาน ขยายบริการ ชายที่ไปเที่ยวก็ถือว่าเข้าข่ายผิดศีล กาเมฯ เพราะฉะนั้นทางที่ดีอย่าเอาตัวไปเสี่ยงกับ การผิดศีลเลย

ประเด็นที่ ๒ การไปเที่ยวหญิงชาย

บริการนั้น เป็นการเปิดประตูบ้าย เพราะทำให้ ใจหมกมุ่น การที่ชายชอบเที่ยวหญิงขายบริการ เป็นเพราะส่วนใหญ่ไม่รู้จักหักห้ามใจตัวเอง เพราะทั้งคน ทั้งสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นหมู หมา กา ไก่ ล้วนอาศัยอยู่ในโลกใบเดียวกัน มีชีวิต เหมือนกัน ต่างมีสิ่งที่คอยบีบคั้นใจเหมือนกัน คือ ความต้องการทางเพศ เพราะกิเลสราคะ บังคับ เมื่อเกิดความกำหนัด สัตว์เดรัจฉาน ไม่ต้องคิดอะไรมาก เพราะมันไม่มีหิริโอตตปปะ มันจึงสนองความต้องการนั้นในทันใด จะสมสู่ กับสัตว์ตัวใด ที่ใด เวลาใดก็ได้

มนุษย์มีสติปัญญามากกว่าสัตว์ ถ้าไม่รู้ จักหักห้ามใจ ไม่รู้จักเลือกว่าใครไม่เหมาะ ไม่ควร ถึงแม้จะเป็นคนโสด และฝ่ายหญิงยินดี พร้อมใจก็ตาม ก็จะเป็นการเริ่มเพาะนิสัยเอาแต่ ใจตัวเอง ตามใจกิเลสจนคุ้น บาปในอดีตจะได้ ช้องตามมาทัน ทำให้มีโอกาสติดโรคภัยได้ง่าย ต้องเสียชื่อเสียง และมีมลทิน เป็นตราบาปในใจ

การทำอย่างนั้นเป็นการเพาะนิสัยมากมากใน
กามคุณ และไม่เห็นคุณค่าของความเป็นคน
เมื่อมองเห็นคนด้อยคุณค่า สังคมก็เดือดร้อน
วุ่นวาย เพราะต่างขาดความจริงใจ สิ่งที่ตาม
มาก็คือ ขาดความรับผิดชอบทั้งต่อตัวเองและ
ต่อสังคมไปโดยปริยาย

สิ่งที่ร้ายไปกว่านั้น คือ การติดในรสกาม
ซึ่งจะติดไปในขันธสันดานข้ามชาติ เพราะเวลา
ใกล้ตาย ความดีที่เคยทำเอาไว้ก็นึกไม่ออก
นึกออกแต่ภาพไปเที่ยวหญิงโสเภณี ภาพเหล่านี้
จะเป็นกรรมนิมิตมาฉายให้เห็นอยู่คนเดียว
คนอื่นเขาไม่เห็นกับเราด้วย ถ้าละโลกไปด้วยใจ
ที่เศร้าหมอง โอกาสไปนรกจะมีมากกว่าคนที่
ใจไม่หมกมุ่นในเรื่องนี้ ถึงคราวบาปส่งผล
ตัวเราก็คงได้ไปเกิดเป็นหญิงขายบริการบ้าง
ผลัดกันรับวิบากกรรม เพราะแต่เดิมผู้หญิงที่
ขายบริการก็เคยเป็นผู้ขายนกเทียวมาก่อน เธอ
จึงได้มาชดใช้วิบากกรรมเช่นนี้ มาเป็นที่รองรับ

อารมณ์ให้กับผู้ชายที่หักห้ามใจไม่เป็น ดังนั้น
ถ้าไม่อยากผิดศีล ไม่อยากมัวหมอง และ
ไม่ปรารถนาจะไปเสวยทุกข์ในอบาย ก็อย่าไป
ยินดีในการล่องละเมตศีลกาเมฯ ไม่ว่าจะในกรณี
ใด ๆ เพราะสุขสัมผัสเพียงชั่วคราจะทำให้
ต้องทุกข์ทรมานไปอีกหลายชาติ ซึ่งไม่คุ้มกัน

ทั้งหมดนี้ คือองค์ประกอบของการ
วินิจฉัยศีลข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ว่าผิดศีลหรือไม่ รวม
ไปถึงทัศนะเกี่ยวกับการล่องละเมตทางเพศ ซึ่ง
เป็นสิ่งที่เราควรศึกษาไว้ และจากความรู้ในเรื่อง
องค์วินิจฉัยศีลนี้ ทำให้เราตอบข้อสงสัยได้ว่า
การกระทำแค่นั้นเป็นการทำให้ศีลขาด แค่นั้น
เป็นเพียงศีลต่างพร้อยไปเท่านั้น แต่ดีที่สุด
อย่าให้ศีลต่างพร้อยมัวหมองเลย ควรสมาทาน
รักษาศีลให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ทุกวัน เพราะศีล
เป็นเหตุแห่งความสุข เป็นทางมาแห่งโภคทรัพย์
และเป็นต้นทางให้ได้บรรลุมรรค ผล นิพพาน..

“หยุดนั้นแหละเป็นตัวสำเร็จ หยุดอันเดียวเท่านั้นแหละ
ทางพุทธศาสนาเป็นเป้าหมายใจดำ”
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ เพื่อมอบเป็นธรรมทาน โดย
สำนักงาน ซีเอสเคอาร์บู้ชี รับจดทะเบียน ทำบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์
โทร. ๐-๒๕๕๒-๕๒๑๕ แฟกซ์. ๐-๒๕๕๑-๒๖๘๔

ทจก.ซี.เอส.ไอที ซิสเต็มส์

ห้างเดอะมอลล์บางแค The Mall Bangkhae ๒๗๕ ม.๑ ถ.เพชรเกษม แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
โทร. ๐-๒๘๐๓-๘๕๔๗, ๐-๒๘๐๓-๘๓๓๖ จำหน่าย อุปกรณ์คอมพิวเตอร์, โน้ตบุ๊ก Acer Asus, LCD MONITOR ACER
ASUS SAMSUNG LG, PRINTER EPSON CANON HP, HARDDISK SEAGATE HITACHI SAMSUNG.
RAM DDR DDR II DDR III (400/533/667/800) Asus Gigabyte Asrock

www.kalyanamitra.org

เรื่องจากปก

เรื่อง : ร.ลิวเฉลิมวงศ์ Line ID : 0815660072

ภาพ : อมรรัตน์ สมาธิทรัพย์ดี

ประธานกองกฐิน ๒๕๕๗

ประธานกองกฐิน ๒๕๕๗

www.kalyanamitra.org

ประธานกองกฐิน

ครึ่งหนึ่งในชีวิต.. เราต้องเป็นประธานกองกฐินให้ได้

“ บางคนบอกว่า.. ‘ขอให้ไม่มีเงินเกิด จะทอดกฐินเมื่อไรก็ทอดได้’
อีกทั้งยังบอกต่อว่า.. ‘เรารวยและมีศรัทธาจะกลัวอะไร
ถ้าเราเตรียมปัจจัยและผ้าไตรไว้ให้มาก ๆ
อย่างไรที่วัดเขาก็ต้องรับเราเป็นประธานกองกฐินอยู่ดี’ ”

แต่เชื่อไหม?...ความคิดเช่นนี้ถือเป็นความเข้าใจที่ผิดมาก!!!

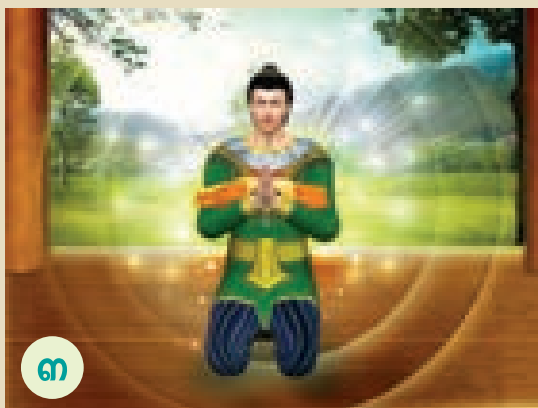
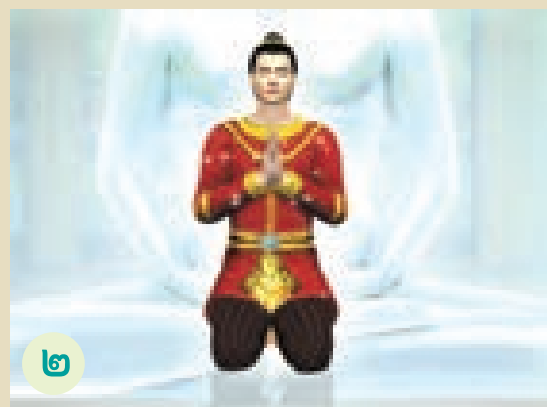
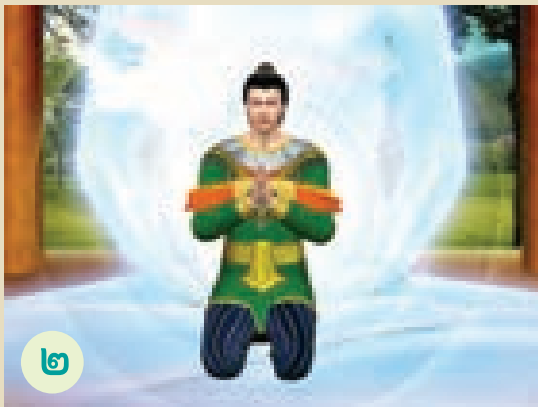
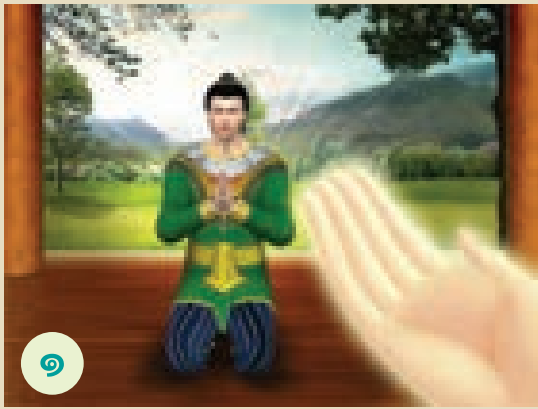
เนื่องจากการทำบุญทอดกฐินมีข้อจำกัดหลายประการ ไม่ได้ทำกันได้ง่าย ๆ อีกทั้งยังเป็นบุญที่ไม่สามารถทำได้ทุกวันหรือไม่ใช่นึกอยากจะทอดกฐินวันไหนก็ทำได้เนื่องจากวัดหนึ่งสามารถรับกฐินได้แค่ปีละครั้งเท่านั้น

นอกเหนือจากนี้.. ถ้าวัดนั้นมีพระอยู่น้อยกว่า ๕ รูป หรือมีครบ ๕ รูป แต่รูปใดรูปหนึ่งจำพรรษาไม่ครบไตรมาส วัดนั้นก็หมดสิทธิ์รับกฐิน ดังนั้นจะเห็นว่า ทุกวัดไม่สามารถจะรับกฐินได้ง่าย ๆ อย่างที่หลายคนเข้าใจ

แค่ข้อจำกัดเบื้องต้นเพียงเท่านี้ก็พบว่า การทำบุญทอดกฐินเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นยาก เพราะต่อให้เรามีปัจจัยหรือมีศรัทธามากขนาดไหนก็ตาม ถ้าการทำบุญไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่มีอยู่ถึง ๗ ประการ ของการทอดกฐิน (ดังรายละเอียดหน้า ๑๒๘) ก็จะไม่ถือเป็น

การทอดกฐิน เพราะหากทำ ผู้ทำก็จะไม่ได้อานิสงส์กฐินเลย อีกทั้งพระภิกษุสงฆ์ในวัดนั้นก็จะได้ไม่ได้อานิสงส์กฐินเช่นกัน เพราะการทำบุญที่ไม่เป็นไปตามข้อจำกัดของการทอดกฐิน จะถือเป็นการทำบุญอย่างอื่น เช่น บุญถวายสังฆทาน บุญทอดผ้าป่า ซึ่งจะได้อานิสงส์ตามประเภทของบุญนั้น ๆ แทน

เนื่องจากการทอดกฐินเกิดได้ยากอย่างนี้ ในโบราณกาลจึงนิยมทอดกฐิน เพราะความยากจึงทำให้การทอดกฐินกลายเป็นบุญพิเศษ เมื่อทำแล้วได้อานิสงส์พิเศษมากอย่างแตกต่าง แต่จะได้มากขนาดไหน ถ้าไม่มีการขยายความเพิ่ม ก็จะไม่ภาพกันไม่ออก เพราะเวลาใครมาชวนเราทำบุญ ก็มักจะบอกว่าได้บุญมากด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้นในบรรทัดัด ๆ ไป จะขอยกตัวอย่างอานิสงส์ที่โดดเด่นของการถวายผ้ากฐิน จากโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา เพื่อให้เห็นภาพของผลบุญชัดเจนนั่น

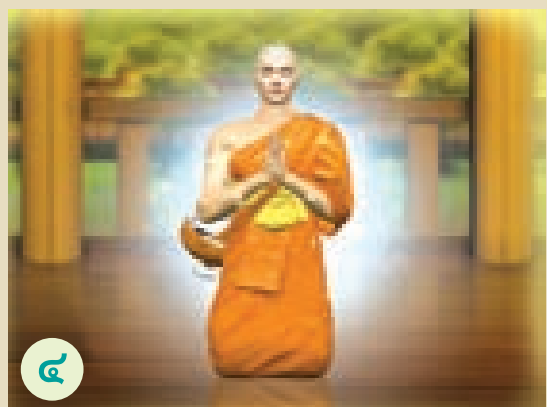

▲ ผู้บวชบรรลุลหรรณขึ้นพระโสดาบันขึ้นไป
แต่ยังไม่บรรลุลหรรณทัตผล

อานิสงส์ของฝ่ายชาย
เมื่อบารมีเต็มเปี่ยมจะได้รับ

เอตทิภิกขุอุปสัมปทา

ผู้บวชบรรลุลหรรณทัตผลแล้ว ►

เมื่อบาร์มีเต็มเปี่ยม หากเกิดเป็นชาย ในชาติที่เกิดมาเจอพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะได้รับการบวชแบบ เอหิภิกขุอุปสัมปทา คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทานการบวชให้ด้วยพระองค์เอง แต่ใครจะบวชแบบนี้ได้ต้องสั่งสมบุญบารมีมาในภพอดีตอย่างมหาศาลเลยทีเดียว อีกทั้งก่อนบวชก็ต้องบรรลุนิพพานเป็นพระอริยบุคคลตั้งแต่ พระโสดาบัน ขึ้นไป และเมื่อบรรลุแล้ว พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ต้องทรงตรวจตราด้วยญาณทัสนะของพระองค์ก่อนว่า.. ผู้ที่จะบวชมีบุญจากการถวายบาตรและจีวรมามากพอหรือไม่ เพราะการบวชแบบนี้ บาตรและจีวรจะเกิดขึ้นด้วยฤทธิ์ ซึ่งเทวดาจะเป็นผู้มาเนรมิตให้ โดยอาศัยกำลังบุญของผู้บวช ถ้ากำลังบุญน้อย ผู้ที่เนรมิตก็จะเป็นเทวดาระดับหัวหน้าเขต ถ้ามีกำลังบุญปานกลาง ผู้เนรมิตก็จะเป็นเทวดาระดับท้าวสักกเทวราช หรือพระอินทร์ แต่ถ้ามีกำลังบุญมาก ผู้เนรมิตก็จะเป็นพรหมในชั้นพรหมโลกเลยทีเดียว

ถ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรวจตราดูด้วยญาณทัสนะแล้วพบว่า ผู้บวชมีบุญจากการถวายบาตรและจีวรมามากพอ (ในกรณีที่ผู้บวชบรรลุนิพพานตั้งแต่ขั้นพระโสดาบันขึ้นไป แต่ยังไม่บรรลุอรหัตผล) พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็จะประทานการบวชให้ โดยการเหยียดพระหัตถ์ขวาออกไป แล้วเปล่งพระสุรเสียงว่า “จงเป็นภิกษุมาเถิด เธอจงประพัตติพรหมจรรย์ เพื่อกระทำให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์โดยชอบเถิด” และด้วยอานุภาพบุญก็จะบังเกิดองค์พระชนาตใหญ่ เปล่งรัศมีเจดจ้าสว่างไสวครอบคลุมร่างของผู้บวช ในขณะเดียวกัน ผ้าไตรจีวรก็จะลอยลงมาจากอากาศ มาปรากฏอยู่ระหว่างมือที่

พนมขึ้นกับอก แล้วบาตรก็จะถูกวางไว้ข้าง ๆ ซึ่งในบาตรจะมีบริวารต่าง ๆ เช่น เข็ม ค้าย มีดโกน ที่กรองน้ำ เป็นต้น และจากนั้นผู้บวชก็ต้องไปปลงผม ห่มจีวร เป็นพระภิกษุที่ครองผ้าเรียบร้อยในลำดับต่อไป

แต่ในกรณีที่ผู้บวชฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วบรรลุอรหัตผล เมื่อได้รับประทานการบวชแบบเอหิภิกขุอุปสัมปทา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็จะทรงเหยียดพระหัตถ์ขวาออกไป แล้วเปล่งพระสุรเสียงคำว่า “จงเป็นภิกษุมาเถิด” และด้วยอานุภาพบุญจะบังเกิดองค์พระชนาตใหญ่หน้าตัก ๒๐ วา เปล่งรัศมีเจดจ้าสว่างไสวครอบคลุมร่างของผู้บวช ซึ่งตามนุษย์จะมองไม่เห็น เพราะเป็นของละเอียด จะเห็นก็เพียงแค่ความสว่างที่พริบขึ้นมาเท่านั้น จากนั้นเส้นผมบนศีรษะก็จะสั่นลงจากคฤหัสถ์กลายเป็นเพศสมณะ ครองจีวรและสะพายบาตรอันเป็นทิพย์ที่สำเร็จด้วยบุญฤทธิ์ทันที

แต่ถ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรวจตราดูด้วยญาณทัสนะแล้วพบว่า ผู้นั้นไม่ได้เคยถวายผ้าไตรจีวรบริวารมาเลย แม้บรรลุอรหัตผลแล้ว ก็ต้องให้ไปแสวงหาผ้ามาทำจีวรก่อน พระองค์ก็จะประทานการบวชให้ เหมือนในกรณีของ พระพาหิยะ ซึ่งไม่เคยมีบุญจากการถวายผ้าไตรจีวรมาเลย ทำให้ระหว่างไปหาเศษผ้าจากกองขยะมาทำจีวร ได้เจอกับยักษ์ที่เคยผูกเวรกันมาจากอดีตชาติเข้าสิงโคแม่ลูกอ่อน แล้ววิ่งมาขวิดท่านจนตายในทันที

ฉะนั้น การทอดกฐินและถวายผ้าไตรจีวรจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ไม่ถวายไม่ได้ เพราะสักวันหนึ่งในอนาคตหรือชาติใดชาติหนึ่ง

อานิสงส์ของฝ่ายหญิง
เมื่อบารมีเต็มเปี่ยมจะได้รับ

เครื่องประดับ มหาลดาปสาธน์

เราก็ต้องเป็นนักบวช

ดังนั้น จงอย่าไปเสี่ยงเลย เราอาจมีสิทธิ์เป็นแบบพระพาหิยะก็ได้ ที่แม่เป็นพระอรหันต์แล้วก็ต้องลำบากถึงขนาดต้องไปหาเศษผ้าที่เขาทิ้งแล้วจากกองขยะมาทำจีวร อีกทั้งยังอดบวชอีกด้วย !!!

ส่วนอานิสงส์ของฝ่ายหญิง เมื่อบารมีเต็มเปี่ยมก็จะได้ครอบครองเครื่องประดับอันสูงค่าที่สุดในยุคนั้น คือ เครื่องประดับมหาลดาปสาธน์ ซึ่งทำจากรัตนชาติมีมูลค่าสูงถึง ๔ โกฏิ อันประกอบด้วยเพชร ๔ ทะนาน แก้วมุกดา ๑๑ ทะนาน แก้วประพาฬ ๒๐ ทะนาน แก้วมณี ๓๓ ทะนาน แม่เส้นด้ายก็ทำจากเงิน และยังมีแหวนรูปนกยูงที่มีมือทั้งสองข้าง มีต่างหูสร้อยคอ ปลอกรัดต้นแขน เข็มขัด และรองเท้า

อีกทั้งเครื่องประดับที่ศีรษะยังออกแบบเป็นตัวนกยูงรำแพนคล้ายนกยูงยืนอยู่บนเนินเขา โดยชนปีกทำด้วยทองข้างละ ๕๐๐ ขน รวมเป็น ๑,๐๐๐ ขน จะงอยปากทำด้วยแก้วประพาฬ นัยน์ตา คอ และแหวหาง ทำด้วยแก้วมณี ก้านขนและขาทำด้วยเงิน ทำให้เวลาเดินเกิดเสียงกระทบกันของก้านปีก จนเกิดความไพเราะประดุจเสียงทิพยดนตรี

แต่กว่านางวิสาขาจะได้เครื่องประดับที่เลิศที่สุดในปฐพีขนาดนี้ ก็ไม่ได้เกิดจากการเป็นประธานถวายผ้าจีวรแค่ผืนสองผืนเท่านั้น แต่เกิดจากนางเคยถวายจีวรพร้อมด้วยเข็มและเครื่องย้อมแด่พระภิกษุมากมายถึง ๒๐,๐๐๐ รูป ในสมัยของพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า และสั่งสมบุญบารมีประเภทนี้มานับชาติไม่ถ้วน

ดังนั้น การที่เราจะถวายผ้ากฐินหรือ
จีวรเพียงแค่ปีละ ๑ ผืน ซึ่งต่อให้ถวายตลอด
ชีวิตจนหมดอายุขัย อย่างมากก็ได้ไม่เกิน
๑๐๐ ผืน ฉะนั้นการเป็นประธานกองกฐินปีละ
๑ ครั้ง จึงไม่ถือเป็นการสั่งสมบุญที่มากเกินไป
จากข้อมูลตรงนี้เอง จะเห็นว่า..ถ้านางวิสาขา
ไม่มีบุญจากการถวายผ้าจีวรมามากพอ ก็จะไม่
ไปดลจิตดลใจให้ใครคิดจะทำเครื่องประดับ
มหาลดาปสาธน์ให้นาง เพราะเป็นเครื่องประดับ
ที่ทำยากมาก ต้องใช้คนทำจำนวนมาก จนบิดา
ของนางวิสาขาต้องจ้างช่างทองมาช่วยกันทำ
มากถึง ๕๐๐ คน อีกทั้งยังต้องใช้เวลาทำ
นานถึง ๔ เดือน แถมค่าจ้างช่างยังแพงถึง ๑
แสนกหาปณะ แต่ด้วยบุญบารมีที่เต็มเปี่ยมของ
นางวิสาขา จึงบันดาลให้มีเครื่องประดับคู่บุญ
เกิดขึ้น

เมื่อกล่าวถึงอานิสงส์กฐินกันพอสังเขป
แล้ว ก็จะขอเล่าถึงเหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้น
ก่อนจะถึงวันทอดกฐินของวัดพระธรรมกาย

กันบ้าง คือ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
เวลา ๐๙.๐๐ น. คุณครูไม่ใหญ่ท่านเมตตาให้
นำผ้าไตรจักรพรรดิที่จะมอบให้ประธานกอง
กฐินเข้าไปในอาคารภavana ซึ่งเป็นสถานที่ทำ
วิชา เพื่อท่านจะได้นั่งสมาธิอธิษฐานจิต
เต็มความศักดิ์สิทธิ์ทุกวัน โดยมีคณะสงฆ์ที่
ตั้งใจปฏิบัติธรรมเป็นตัวแทนในการอัญเชิญ
เข้าไป และผ้าไตรทั้งหมดนี้จะนำออกมามอบให้
เจ้าภาพผู้เป็นประธานกองกฐิน ในวันที่สว่างที่สุด
ดีที่สุด คือ วันครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ซึ่งเป็นวันที่หลวงปู่ค้นพบ
วิชาธรรมกาย ณ วัดโบสถ์บน ต.บางคูเวียง
อ.บางคูเวียง จ.นนทบุรี โดยปีนี้ตรงกับวันจันทร์
ที่ ๘ กันยายน และเมื่อรับผ้าไตรจักรพรรดิ
ไปแล้ว ก็ขอให้ทำตามหลักวิชาที่คุณครูไม่ใหญ่
ให้ไว้ ดังโอวาทในลำดับต่อไป...

“ทุกเส้นด้าย ทุกอณูเนื้อของเส้นด้าย
เต็มไปด้วยผู้มีฤทธิ์ มีอำนาจ
และมหาสมบัติทั้งหลาย”

~คุณครูไม่ใหญ่~

โอวาทจากคุณครูไม่ใหญ่

“เมื่อได้ผ้าไตรไปแล้ว สิ่งที่เราจะต้องทำในขั้นตอนต่อไปก็คือ ไปเช็ดโต๊ะหมู่ หิ้งบูชา หรือบนหัวนอน ที่เราจะเอาไว้วางผ้าไตร ให้เช็ดทุกด้าน ทุกทิศ ทุกทาง ให้สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกหรือฝุ่นผง เช็ดอย่าให้เหลือแม้แต่นิดเดียว เพื่อไม่ให้ เป็นอุปสรรคต่อสมบัติและสิริที่จะเข้ามา

“พอทำความสะอาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ให้เราไปอาบน้ำอาบท่าให้สดชื่น จินตใจสบาย ร่างกายสดชื่นดีแล้ว ก็นำผ้าไตรจักรพรรดิมาสบัตไปวาง โดย หาดพานหรือภาชนะอะไรก็ได้ที่วางแล้วดูสวยงาม ดูแล้วเหมาะสมที่จะเป็นที่ตั้งแห่ง ผ้าไตรจักรพรรดิมาสบัต

“จากนั้น ก็อัญเชิญผ้าไตรไปตั้งด้วยความเคารพ เพราะว่าทุกเส้นด้าย ทุก อนุเนื้อของเส้นด้าย เต็มไปด้วยผู้มีฤทธิ์ มีอานุภาพ และมีมหาสมบัติทั้งหลาย เมื่อนำ ไปตั้งแล้ว ก็ให้กราบที่ผ้าไตรซึ่งเป็นธงชัยของพระอรหันต์ แล้วก็นั่งสมาธิให้จิตใจ เราสะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส หลั่งออกจากสมาธิแล้วก็กราบไปที่ผ้าไตรอีกครั้ง และ ตั้งใจมั่นอธิษฐานจิตให้ดีว่า ข้าพเจ้าได้นำผ้าไตรจีวรนี้มาตั้งไว้เพื่ออธิษฐานเป็นประธาน กองกฐินสามัคคี ขอให้ความปรารถนาสำเร็จเป็นอัสจรรย์ และให้มีสมบัติ อัสจรรย์ทันใช้สร้างบารมีในชาตินี้ มีสมบัติไหลมาเทมาตั้งแต่วันนี้ที่ได้อัญเชิญ ผ้าไตรจักรพรรดิมาสบัตขึ้นประดิษฐานไว้บนพาน

“ให้ทำอย่างนี้ทุกวัน อย่าให้ขาดเลยแม้แต่วันเดียวจนกระทั่งถึงวัน ทอดกฐิน...”

และเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ คุณครูไม่ใหญ่ก็ฝากโอวาทในช่วง ปลีกวิเวกมาว่า...

“ผ้าไตรกฐินป็นชั้นความศักดิ์สิทธิ์เป็นพิเศษในอาคารภาวนา ช้อนให้ใส ทุกฝืน ใสข้างในกลาง และตั้งผังให้ได้ทรัพย์ทั้งภายใน ภายนอก ครูไม่ใหญ่ อยากให้ทุกคนเป็นประธานกองกฐิน อยากให้เขามีบุญเยอะๆ ดังนั้นต้องตั้งเป้า ตั้งผังไว้ว่า ครั้งหนึ่งในชีวิต เราต้องเป็นประธานกองกฐินให้ได้”

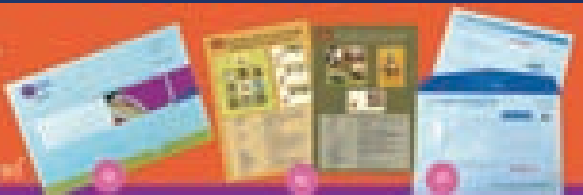

“อย่าประมาทในวัย เราแก่แล้วนะ อย่างนี้กว่ายังเป็นหนุ่มเป็นสาวอยู่
ให้คิดถึงความแก่ตลอดเวลา ถ้ายังทะนงว่าเป็นหนุ่มเป็นสาวอยู่
ก็จะทำให้หลงตกนรกได้ง่าย ๆ
เอาบุญละเอียดให้มากกว่าบุญหยาบ เพราะบุญละเอียดทำให้หลุดจากกิเลส”
คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

บริษัท เอส.อาร์.ซี. เอ็นโวลฟ์ จำกัด
S.R.C. ENVELOPE CO., LTD.
10/10 หมู่ 10 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ
10130
Tel : 02-861-1111 Fax : 02-861-1112
E-mail : srce@srce.co.th
www.srce.co.th

- เกมพิมพ์ฟรีของเรา
เช่น เกมการ์ดเกม, เกมบอร์ดเกม
- เกมพิมพ์ฟรีแบบออนไลน์
เช่น เกมไพ่, เกมหมากรุก, เกมสล็อต
- เกมบัตรเกมการ์ดสำหรับ
เล่นที่บ้าน (ไม่ต้องพกการ์ดเกม)

ONE STOP SERVICE SOLUTION
www.kalyanamitra.org

“กฎแห่งกรรมนั้นไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในน้ำ บนดิน
ในอากาศ อยู่ในโลกรนี้ หรือในจักรวาลไหนก็ตาม
ตราบใดที่เรายังมีการกระทำทางกาย ทางวาจา และใจ
ไม่ว่าดีหรือชั่ว แม้จะเล็กน้อยเพียงไร
จะเจตนา ไม่เจตนา ล้วนมีผลทั้งสิ้น”

พระเทพญาณมหามุณี
(หลวงพ่อรัญมขโย)

เนเจอร์กิฟ

นวัตโยคุณ

เพื่อคุณภาพ...เพื่อคุณ

เนเจอร์กิฟ คอฟฟี่พลัส คำตอบสุดท้าย...สำหรับผู้ที่ต้องการลดความอ้วน

โทร. ๐-๒๔๑๘-๓๕๐๐

www.kalyanamitra.org

“ทำสมาธิให้สัจจจากกาม จากอกุศลธรรม
ให้ใจตั้งมั่นอยู่ภายใน ก็จะได้ความสุขจากสมาธิ
เป็นความสุขที่ไม่มีอะไรมาเสมอเหมือน
คือ หาไม่ได้ในที่อื่น นอกจากที่ใจหยุดใจนิ่ง
แล้วจิตก็จะมีกำลังเอง ที่เรียกว่า ‘กำลังใจ’
กำลังใจที่อยากจะสร้างแต่กุศลธรรมให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงพ่อรัญมขโย)

สนับสนุนการจัดพิมพ์

วารสารอยู่ในบุญ

เพื่อนอบเป็นธรรมทานโดย

monobo®

KARDAS®

kardasshoes.com

www.kalyanamitra.org

Mixstar

เรื่องเด่น
เรื่อง : มาตา

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
พระผู้ปราบมาร

๙๗ ปี วันครู ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

แผ่นดินรูปดอกบัว สถานที่เกิด

ผู้มีคุณูปการอย่างยิ่งต่อพระพุทธศาสนา นามว่า **พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ในปีที่เด็กชายสด มีแก่น้อย ถือกำเนิดขึ้น ระบบการศึกษาของประเทศสยามมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งโรงเรียนหลวงสำหรับราษฎรทั้งในกรุงเทพฯ และหัวเมือง เพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาทั่วถึงกัน

อย่างไรก็ตาม ในระยะแรกของการปฏิรูป การเรียนการสอนส่วนใหญ่ยังคงเป็นรูปแบบเดิม คืออยู่ในวัด โดยมีพระภิกษุเป็นผู้สอน พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำในวัยเยาว์จึงเข้าเรียนหนังสือที่วัดเช่นเดียวกับเด็กชายไทยส่วนใหญ่ในยุคนั้น

ย้อนไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๗ ตรงกับรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ณ แผ่นดินรูปดอกบัว ที่แวดล้อมด้วยธารน้ำแห่งตำบลสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี มีเด็กชายคนหนึ่งถือกำเนิดขึ้นในครอบครัวของพ่อค้าข้าว เด็กชายคนนี้ได้ชื่อว่า **“สด มีแก่น้อย”** ต่อมาเมื่อเติบโตใหญ่ได้เข้าพิธีบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ และครองเพศสมณะเรื่อยมาจนกระทั่งกลายเป็นพระมหาเถระ

วัดสองพี่น้อง สถานที่ออกบวช

ณ วัดสองพี่น้อง พระเดชพระคุณหลวงปู่เรียนหนังสือไทยและขอมกับพระภิกษุน้าชายของท่าน ต่อมาพระน้าชายลาสิกขา ท่านจึงย้ายไปเรียนต่อที่วัดบางปลา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จนสามารถอ่านเขียนทั้งหนังสือไทยและขอมได้อย่างคล่องแคล่ว

การเล่าเรียนหนังสือไทยและขอมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อกุลบุตรทั้งหลายในยุคนั้น ซึ่งจะต้องบรรพชาอุปสมบทตามประเพณีของชาวไทย เพราะจะทำให้สามารถอ่านจารึกในใบลานและศึกษาความรู้ในพระไตรปิฎกที่ส่วนใหญ่จารึกไว้ด้วยอักษรขอมได้

๑

เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ช่วยบิดาประกอบอาชีพค้าข้าว ต่อมาขณะที่ท่านอายุได้ ๑๔ ปี บิดาของท่านถึงแก่กรรม ท่านเป็นบุตรชายคนโตจึงต้องรับช่วงทำธุรกิจค้าข้าว และสามารถก่อร่างสร้างตัวจนกระทั่งมีฐานะดีพอสมควรทั้งที่ยังอยู่ในวัยเยาว์

ในปี พ.ศ.๒๔๔๖ เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่มีอายุได้ ๑๙ ปี วันหนึ่งท่านเดินทางกลับจากการค้าข้าว ขณะที่นำเรือเปล่ากลับบ้าน ต้องผ่านคลองที่มีโจรชุกชุมและเปลี่ยวมาก เสี่ยงต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะ นั่งเรือไปถึงระแวกระวังอันตรายไปตลอดทาง

เมื่อผ่านพ้นอันตรายมาแล้ว ท่านก็มาคิดว่า การหาเงินหาทองเป็นเรื่องที่ลำบากจริง ๆ ต่างคนต่างหา ไม่มีเวลาหยุดด้วยกันทั้งนั้น ถ้าใครไม่รีบเร่งหาให้มั่งมีก็ไม่มีใครนับถือและคบหา บรรพบุรุษของท่านก็ทำมาดังนี้เหมือนกัน แต่ขณะนี้บรรพบุรุษก็ตายไปหมดแล้ว และตัวท่านก็ต้องตายเหมือนกัน บิดาที่ตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้เลย เสื้อผ้า ข้าวของ หรือแม้แต่ตัวท่าน พี่น้องของท่าน และแม่ของท่าน ก็ไม่ได้ไปด้วยเลย คิดดังนี้แล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ก็เกิดธรรมสังเวช อยากออกบวชเพื่อแสวงหาทางพ้นทุกข์ ท่านจึงจุดธูปบูชาพระ และตั้งจิตอธิษฐานอุทิศชีวิตแด่พระศาสดาว่า **“ขออย่าให้เราตายเสียก่อน ขอให้บวชเสียก่อนเถิด ถ้าบวชแล้วไม่สึกจนตลอดชีวิต”**

หลังจากตั้งจิตอธิษฐานว่าจะออกบวชตลอดชีวิตแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ยังคงตั้งใจทำมาหากินต่อไป รวมเวลาที่ทำอาชีพค้าข้าวได้ ๔ ปี สามารถสะสมเงินได้มากพอสมควร และต่อมาท่านมอบเงินจำนวนนี้ให้มารดาเก็บไว้เป็นทุนเลี้ยงชีวิต จะได้ออกบวชอย่างไม่มีกังวล

๒

ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ ขณะที่ยังอายุ ๒๒ ปี พระเดชพระคุณหลวงปู่เจ้าพิธีบรรพชาอุปสมบทที่วัดสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ฉายาว่า **“จันทสโร”**

การออกบวชของพระเดชพระคุณหลวงปู่มิใช่แค่บวชตามประเพณีเท่านั้น แต่เป็นการบวชที่มีเป้าหมายยิ่งใหญ่ คือ **“จะทำพระนิพพานให้แจ้ง นำพาตนเองให้พ้นทุกข์”**

ในเมื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ยิ่งใหญ่สุดประมาณ แต่คิดอย่างเดียวไม่มีทางถึงจุดหมาย ดังนั้นเมื่อบวชแล้วพระเดชพระคุณหลวงปู่จึงใช้เวลาทุก ๆ วัน อย่างทรงคุณค่า เพื่อก้าวไปให้ถึงจุดหมายด้วยการ...

- ◇ ฝึกกรรมปฏิบัติทุกวัน ไม่เคยขาดแม้แต่วันเดียวนับตั้งแต่วันแรกที่บวช
- ◇ ขวนขวายไปศึกษาหาความรู้จากพระอาจารย์หลายรูป รวมทั้งศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองจากคัมภีร์วิสุทธิมรรค ซึ่งเป็นคัมภีร์แม่บทของการปฏิบัติธรรม
- ◇ ศึกษาค้นคว้าความรู้ในพระไตรปิฎกเป็นเวลาหลายปีจนเชี่ยวชาญภาษาบาลี จากนั้นจึงมุ่งศึกษาธรรมปฏิบัติให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

๓

พระเดชพระคุณหลวงปู่ทุ่มเวลาให้กับการทำสมาธิภาวนาอย่างต่อเนื่องทุกวัน ค่อย ๆ สังสมความบริสุทธิ์ของใจไปทีละน้อย ๆ ทำให้ใจของท่านหยุดนิ่งมากขึ้นตามลำดับ

ขณะที่ท่านกำลังปฏิบัติธรรมเพื่อแสวงหาความสงบสุขภายในอยู่นั้น ประเทศในอีกซีกโลกหนึ่งกลับทำสิ่งที่เป็นปฏิปักษ์โดยสิ้นเชิงกับความสงบสุข คือ ก่อสงครามโลกครั้งที่ ๑ ขึ้น (พ.ศ. ๒๔๕๗)

วัดโบสถ์บน สถานที่บรรลุนิพพาน

ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ (ตรงกับรัชกาลที่ ๖) ประเทศสยามส่งกองทหารอาสาไปร่วมรบกับฝ่ายสัมพันธมิตร ในปีนั้นพระเดชพระคุณหลวงปู่เจ้าพรหมอยู่ที่วัดโบสถ์บน ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และได้เข้าสู่สมรภูมิเช่นกัน แต่เป็นสมรภูมิแห่งการต่อสู้กับกิเลสอาสวะ

ในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ พ.ศ. ๒๔๖๐ ระหว่างพรรษาที่ ๑๒ ณ วัดโบสถ์บน พระเดชพระคุณหลวงปู่ท้าวพระลีลถึงความตั้งใจเมื่อครั้งแรกบวชที่จะปฏิบัติให้บรรลุนิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลังจากฉันภัตตาหารเช้าแล้ว ท่านจึงเดินเข้าสู่อุโบสถเพื่อปฏิบัติธรรม โดยตั้งปณิธานว่า หากไม่ได้ยินกลองเพลจะไม่ลุกขึ้นจากที่

ท่านหลับตาภาวนา “**สัมมา อะระหัง**” ไปเรื่อย ๆ โดยไม่สนใจความปวดเมื่อยใด ๆ ในที่สุดใจก็ค่อย ๆ สงบลงแล้วรวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน เห็นเป็นดวงใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่แดงของไก่ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย

การเข้าถึงดวงธรรมขั้นต้นนี้ทำให้ท่านมีความสุขตลอดทั้งวัน

๔

เย็นนั้น ท่านเข้าไปในอุโบสถอีกครั้ง แล้วนั่งลงทำสมาธิภาวนาอย่างไม่อภัยในชีวิต

“ในเมื่อเราตั้งใจจริง ๆ ในการบวช จำเดิมอายุสิบเก้า เราได้ปฐิญาณตนบวชจนตาย ขออย่าให้ตายในระหว่างก่อนบวช บัดนี้ก็ได้บอกตามมาถึง ๑๕ พรรษา*อย่างเข้าพรรษานี้แล้ว ก็พอแก่ความประสงค์ของเราแล้ว บัดนี้ของจริงที่พระพุทธเจ้าท่านรู้ ท่านเห็น เราก็ยังไม่ได้บรรลุ ยังไม่รู้ไม่เห็น สมควรแล้วที่จะต้องกระทำอย่างจริงจัง เมื่อตกลงใจได้ดังนี้แล้ว วันนั้นเป็นวันกลางเดือน ๑๐ ก็เริ่มเข้าโรงอุโบสถแต่เวลาเย็น ตั้งสัจจาธิษฐานแน่อนลงไปว่า ถ้าเรานั่งลงไปครั้งนี้ไม่เห็นธรรมที่พระพุทธเจ้าต้องการ เป็นอันไม่ลุกจากที่นั่งจนหมดชีวิต”

นอกจากความตั้งใจข้างต้นนี้แล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ยังตั้งจิตอธิษฐานว่า หากรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว **“จะขอเป็นทนายของพระศาสนาไปจนตลอดชีวิต”**

จากนั้น พระเดชพระคุณหลวงปู่ก็ทำความเพียรตามสัจจะที่ตั้งไว้ และเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว (พระธรรมกาย) กลางดึกคืนนั้น

การแสวงหาธรรมะของท่านด้วยการ **“ยอมตายแต่ไม่ยอมแพ้”** กลายเป็นแบบอย่างในการสร้างบารมีชนิดเอาชีวิตเป็นเดิมพันแก่ศิษยานุศิษย์ของท่านในยุคต่อ ๆ มา

*๑๕ ปี นับจากวันตั้งจิตอธิษฐานออกบวช

๕

เมื่อเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ นำความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติไปตรวจสอบกับความรู้ในพระไตรปิฎกและคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ท่านเคยศึกษามาเป็นเวลานานนับปีว่าตรงกันหรือไม่ ก็ปรากฏว่าตรงกัน ทำให้ท่านปลาบปลื้มใจเป็นอย่างยิ่ง

หลังจากเข้าถึงธรรมแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่จึงตระหนักว่า ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งมาก จะเข้าถึงได้ต้องทำให้ “ใจ” หยุดนิ่งสนิทที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เหนือสะดือ ๒ นิ้วมือ ซึ่งเป็นจุดศูนย์รวมในการรับรู้ทางใจ ถ้าใจไม่หยุดก็จะเข้าถึงพระธรรมกายไม่ได้

“ใจ” ในที่นี้ มิได้หมายถึง “หัวใจ” ซึ่งเป็นอวัยวะที่ใช้สูบฉีดโลหิตไปหล่อเลี้ยงร่างกาย แต่หมายถึง “ใจ” ซึ่งเป็นธาตุละเอียด และมีลักษณะเป็นดวงกลมใส มีที่อาศัยอยู่บริเวณศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ในกลางตัวมนุษย์ ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่หากฝึกสมาธิไประดับหนึ่งก็จะสามารถเห็นได้

ในเวลาต่อมาพระเดชพระคุณหลวงปู่เมตตาเทศนาสอนธรรมปฏิบัติ และกล่าวสรุปไว้ว่า **“หยุดเป็นตัวสำเร็จ”**

๖

ก่อนที่พระเดชพระคุณหลวงปู่จะค้นพบวิชาธรรมกายนั้น วิธีการดำเนินจิตเข้าไปในเส้นทางสายกลางที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายเคยดำเนินไปแล้วนี้ หายไปเกือบ ๒,๐๐๐ ปี ดังที่ท่านเคยกล่าวไว้ว่า

“...พระพุทเจ้าไม่เกิดขึ้นในโลกนี้ก็ ธรรมอันนี้ไม่มีใครแสดง ไม่มีใครบอก ไม่มีใครเล่าให้ฟัง ถึงกระนั้นที่ก็เกิดขึ้นแล้วก็ดับเสียเกือบสองพันปี มาเกิดขึ้นที่วัดปากน้ำนี้แล้ว อุตส่าห์พยายามทำกันไปอย่าได้ดูหมิ่นดูแคลนหนา อย่าได้เห็นแก่เห็นดแก่เห็นด้อย แก่ยากแก่ลำบากแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อมาประสบพบพุทธศาสนา พบของจริงละ เข้าถึงของจริงให้ได้...”

การเข้าถึงพระธรรมกายของพระเดชพระคุณหลวงปู่ นอกจากเป็นการค้นพบวิชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้กลับคืนมาแล้ว ยังเป็นพยานในการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอีกด้วย

นอกจากนี้ การค้นพบของท่านยังช่วยให้ชาวโลกในยุคนี้รู้ว่า ทุกคนมีพระธรรมกายอยู่ในตัว,

วัดบางปลา สถานที่เผยแผ่วิชชาธรรมกายเป็นครั้งแรกและมีผู้บรรลุธรรมตามท่าน

หนทางนิพพานหรือทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) อยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน, ทุกคนมีศักยภาพที่จะบรรลุธรรม ก้าวไปสู่ความเป็นอริยะ จนกระทั่งหลุดพ้นจากความทุกข์ได้โดยเท่าเทียมกัน ด้วยวิธีหยุดใจ

คำว่า “หยุด” (หยุดใจด้วยการทำสมาธิภาวนา) จึงเปรียบเสมือนกุญแจดอกเดียวที่ใช้ไขปริศนาแห่งชีวิตที่มนุษย์แสวงหามาเป็นเวลายาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสวงหาความสุขที่แท้จริง

๗

ต่อมา เมื่อออกพรรษาแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่เริ่มภารกิจปันความสุข เพื่อปลดปล่อยมวลมนุษย์ให้พ้นจากห้วงทุกข์ ด้วยการมองเข้าไปในใจของท่านว่าจะมีใครสามารถรู้เห็นธรรมได้บ้าง ก็มีภาพวัดบางปลา ตำบลบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่ท่านเคยไปเรียนหนังสือเมื่อครั้งยังเป็นเด็กปรากฏขึ้นในใจ ท่านจึงเดินทางไปสอนธรรมปฏิบัติที่วัดแห่งนี้ ปรากฏว่า มีพระภิกษุเข้าถึงพระธรรมกาย ๓ รูป และฆราวาสอีก ๔ คน บุคคลเหล่านี้ถือเป็นพยานในการบรรลุธรรมของท่านว่าหนทางที่ท่านปฏิบัตินั้นเป็นของจริง หากใครปฏิบัติถูกต้องก็จะเข้าถึงได้เช่นเดียวกัน

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ สถานที่ปักหลักเผยแผ่วิชชาธรรมกาย

ในราวกลางปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (กลางรัชกาลที่ ๖) ขณะที่สงครามโลกครั้งที่ ๑ ใกล้จะสิ้นสุดลง พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ท่านปักหลักค้นคว้าทำวิชาและสอนธรรมปฏิบัติจนตลอดชีวิต

๘

พระเดชพระคุณหลวงปู่ทุ่มเวลาให้กับการบำเพ็ญภาวนาร่วมกับพระภิกษุ-สามเณร และ อุบาสิก ในโรงงานทำวิชา (สถานที่ศึกษาวิชาธรรมกายขั้นสูง) ทั้งวันทั้งคืนเป็นเวลาเกือบ ๓๐ ปี (พ.ศ. ๒๔๗๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๒) ทั้งนี้เพื่อกันคว้าความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ลึกซึ้ง ยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ คือ การปราบมาร (กิเลสมาร, เทวบุตรมาร, มัจจุมาร, ชันธมาร และ อภิสังขารมาร) ซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์ ความเบียดเบียน และการรบราฆ่าฟันกันในรูปแบบ ต่าง ๆ ให้หมดสิ้นไปจากชีวิตของมนุษย์และสรรพสัตว์

นอกจากนี้ ท่านยังหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความสุขลงในใจของผู้คนด้วยการสอนทำสมาธิ ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ทุกวันพฤหัสบดี และส่งลูกศิษย์ออกไปสอนธรรมปฏิบัติเกือบทุกจังหวัด ในประเทศไทย ทำให้กระแสการปฏิบัติธรรมแผ่ขยายไปอย่างกว้างขวางและคึกคัก มีผู้เข้าถึง พระธรรมกายและมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีเป็นจำนวนมาก

จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ พระเดชพระคุณหลวงปู่เรียกประชุมศิษย์ทั้งหมด พร้อมทั้งปรารภ ว่า อีก ๕ ปี ท่านจะมรณภาพ ขอให้ทุกคนช่วยกันเผยแผ่วิชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปทั่วโลกให้ได้ เนื่องจากวิชาธรรมกายสามารถช่วยมนุษย์ทั้งโลกให้หลุดพ้นจากความทุกข์ และ เปลี่ยนแปลงโลกนี้ให้มีสันติสุขได้อย่างแท้จริง

ต่อมา ในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๒ เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่มีอายุได้ ๗๕ ปี รวม พรรษาได้ ๕๓ พรรษา ท่านก็มรณภาพตรงตามเวลาที่ท่านเคยปรารภไว้

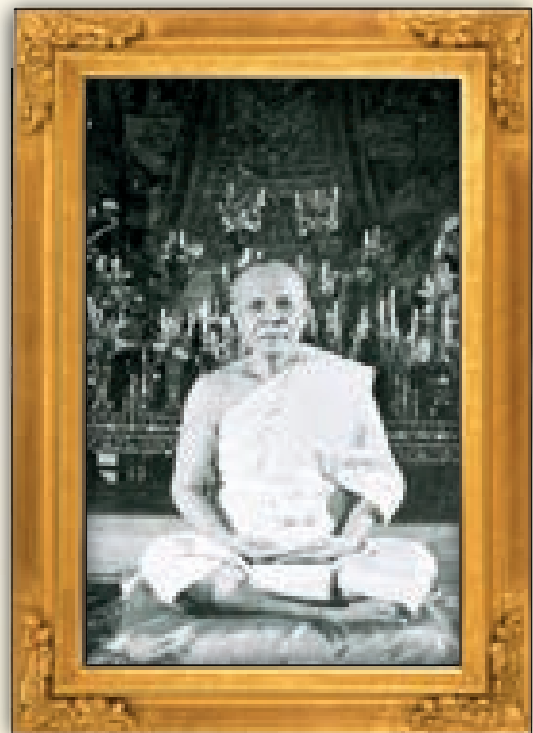
๙

พระเดชพระคุณหลวงปู่ใช้ทุกคืนวันของท่านบนโลกใบนี้อย่างสุดคุ้มค่า และจากโลกนี้ไปอย่าง แสงสว่างาม

เมื่อยังมีชีวิตอยู่ ท่านสามารถบรรลุเป้าหมายอันสูงส่งที่ตั้งไว้ทุกประการ คือ

- ◇ สามารถดำรงเพศสมณะได้จนตลอดชีวิต ดังที่ตั้งมโนปณิธานไว้เมื่อครั้งอายุ ๑๙ ปี
- ◇ สามารถทำพระนิพพานให้แจ้ง ได้รู้เห็นธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังที่ตั้งใจไว้ เมื่อแรกบวช
- ◇ สามารถเป็นทนายให้พระศาสนาได้ตลอดชีวิต ดังที่เคยตั้งสัจจาธิษฐานไว้ก่อนเข้าถึง พระธรรมกายในคืนวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ พ.ศ. ๒๔๖๐

แม้ละจากโลกนี้ไปแล้ว ความปรารถนาของท่านที่ต้องการให้วิชาธรรมกายของพระสัมมา-สัมพุทธเจ้าแผ่ขยายไปทั่วโลกก็บังเกิดเป็นจริง โดยมีคณะศิษยานุศิษย์ทุ่มเทชีวิตจิตใจสืบสาน ปณิธานของท่านตลอดมา และจะยังคงเดินหน้าทำต่อไป

๑๐

เนื่องในวาระ “๙๗ ปี วันครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย” วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ซึ่งปีนี้ตรงกับวันที่ ๘ กันยายน ลูกหลานของพระเดชพระคุณหลวงปู่ทั้งที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศต่างพร้อมใจกันประกอบพิธีบูชาครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย เพื่อแสดงความกตัญญูต่อท่าน นอกจากนี้ยังร่วมกันบูชาข้าวพระ สักการะรูปหล่อทองคำพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่จะอัญเชิญไปประดิษฐาน ณ วัดโบสถ์บน ในโอกาสต่อไป และที่พลาดไม่ได้ก็คือ การรับผ้าไตรจักรพรรดิ ปวารณาตนเป็นประธานกองกฐิน เพื่อนำผ้าไตรไปอธิษฐานที่บ้านจนกระทั่งถึงวันทอดกฐิน

หลังจากการทำอำมริสบูชาและตรีกะลิกถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่ตลอดทั้งวันจนกระทั่งปิติเบิกบานใจดีแล้ว คำคินอันศักดิ์สิทธิ์นี้ จะเป็นคินที่ลูกหลานของพระเดชพระคุณหลวงปู่ทั่วโลกพร้อมใจกันนั่งสมาธิภาวนาเพื่อปฏิบัติบูชาแด่พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมาร และเพื่อเป็นการระลึกถึงวันแห่งชัยชนะของท่านเมื่อ ๙๗ ปีที่แล้วอีกด้วย ที่สำคัญคำคินนี้ยังเป็นโอกาสพิเศษสุดในรอบปีของลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงปู่ทุกคนที่จะเก็บเกี่ยวบุญละเอียด อันจะมีผลต่อการเข้าถึงธรรมซึ่งเป็นสาระสำคัญที่สุดในการเกิดมาเป็นมนุษย์อีกด้วย ..

- ข้อมูลจาก ๑. ชีวประวัติและอมตเทศนา พระมงคลเทพมุนี หลวงพ่อวัดปากน้ำ เล่ม ๓
๒. มรดกธรรมของหลวงพ่อดาวดึงส์ (พระมงคลเทพมุนี)
๓. เดินไปสู่ความสุข

ททมาโน ปีโย โหติ
มณาปทายี ลกเต มณาปี
เสฏฺฐจฺนุทโท เสฏฺฐจฺมฺเปติ จานํ
อคฺคฺสฺส ทาทา ลกเต ปฺนคฺคํ
ททโต ปุณฺณํ ปวทุตฺติ

ผู้ให้ ย่อมเป็นที่รัก
ผู้ให้สิ่งที่ชอบใจ ย่อมได้สิ่งที่ชอบใจ
ผู้ให้สิ่งประเสริฐ ย่อมถึงฐานะที่ประเสริฐ
ผู้ให้สิ่งที่เลิศ ย่อมได้สิ่งที่เลิศอีก
เมื่อให้ บุญก็เพิ่มขึ้น

ยาน้ำแก้ไอมะแว้ง ตราไอยรา

จากสูตรตำรับโบราณสู่ผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่ยอมรับทั่วโลก
สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ เพื่อมอบเป็นธรรมทาน โดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที. แมน ฟาร์มา ๑๐๑/๒ ซ.ม่วงสกุล ถ.บางขุนเทียน
แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐
โทร. ๐-๒๔๑๕-๑๐๐๗, แฟกซ์. ๐-๒๔๑๖-๑๒๔๐

ยาน้ำแก้ไอ ตราไอยรา

www.kalyanamitra.org

ทบทวนบุญ

เรื่อง : พระสมศักดิ์ จันทสิโล

ปลื้มทุกครา ต้นเดือนที่ผ่านมา ทำมาหลายบุญ

เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ที่ผ่านมา เป็นวันที่รวมหลายบุญใหญ่ไว้ด้วยกัน นับตั้งแต่บุญบูชาข้าวพระ บุญทำสมาธิภาวนาเนื่องในเทศกาลวันสมาธิโลก บุญแสดงมุทิตาสักการะแด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค บุญแสดงมุทิตาแก่สำนักเรียนบาลีดีเด่นและคณะภาคดีเด่น ที่ได้รับโลเกียรตินิยม การศึกษา และตำราอุปกรณ์สนับสนุนการศึกษา บุญถวายภัตตาหารและปัจจัยไทยธรรมแด่พระภิกษุจาก ๓,๐๐๐ วัด และพระภิกษุ ๓๒๓ วัด ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ รวมทั้งบุญมอบกองทุนหนุนแรงใจแก่คณะครูใน ๔ จังหวัดภาคใต้

บูชาข้าวพระและวันสมาธิโลก

ทุกเช้าวันอาทิตย์ต้นเดือนจะมีพิธีบูชาข้าวพระถวายเป็นพุทธบูชา ณ วัดพระธรรมกาย ซึ่งถือเป็นวันสำคัญที่ศิษยานุศิษย์ กัลยาณมิตรทั้งหลายจะไปวัดพร้อมกันโดยไม่ขาด เพราะ

ทราบดีว่าเป็นวันบุญใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนเช้า

ในเดือนสิงหาคมนี้ วันอาทิตย์ต้นเดือน ซึ่งตรงกับวันที่ ๓ สิงหาคม มีการนั่งสมาธิเนื่องในวันสมาธิโลก (วันที่ ๖ สิงหาคมของทุกปี) ซึ่งทางองค์การยูวพุทธศาสนิก-

สัมพันธ์แห่งโลก (ยพสล.) ประกาศรับรองและ
เชิญชวนให้ภาคีสมาชิกจัดการปฏิบัติธรรม
นั่งสมาธิตามพุทธวิธี เพื่อแผ่ความสงบสุข
ภายในจิตใจ ยังให้เกิดสันติภาพอันสงบร่มเย็น
แก่โลกและมวลมนุษยชาติทั้งหลาย ดังนั้น
วันอาทิตย์ต้นเดือนที่ผ่านมาจึงถือเป็นวาระ

พิเศษที่กัลยาณมิตร ผู้นำบุญ และสาธุชนทั้งหลาย
ได้ร่วมกันนั่งสมาธิและบูชาข้าวพระถวายเป็น
พุทธบูชาในโอกาสเดียวกัน

มุทิตาสักการะแด่พระ ป.ธ.๙ และเจ้าสำนักเรียนบาลี

วัดพระธรรมกายนอกจากส่งเสริมทางด้านวิปัสสนาธุระแล้ว ยังส่งเสริมทางด้านคันถธุระ คือ การศึกษาเล่าเรียนทั้งด้านนักธรรมและภาษาบาลีตามหลักสูตรของการคณะสงฆ์ด้วย และมีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องจนมีพระภิกษุ-สามเณรสามารถสอบได้เปรียญธรรมครบทุกประโยคทุกปี ซึ่งในปีนี้สำนักศาสนศึกษาวัดพระธรรมกายมีผู้สอบได้เปรียญธรรมมากที่สุดของประเทศ คือ ๒๔๘ รูป และมีผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค ๑ รูป แม้ในด้านบาลีศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาของฝ่ายฆราวาส ก็มีอุบาสก-อุบาสิกาสามารถสอบได้ทั้งประโยค ๓ ประโยค ๖ และประโยค ๙

สำหรับพิธีมุทิตาสักการะแด่พระภิกษุ-สามเณรผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค จากทั่วประเทศนั้น วัดพระธรรมกายจัดขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี และในปีนี้เป็นครั้งที่ ๒๙ แล้ว ทั้งนี้เพราะพระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อัมมชโย) เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย ให้ความสำคัญและปรารถนาเสมอว่า การที่พระภิกษุ-สามเณรสามารถสอบได้เปรียญธรรมถึงประโยค ๙ เป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความปลาบปลื้มปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะพระภิกษุ-สามเณรทั้งหลายเหล่านี้ จะเป็นศาสนทายาทผู้มีทั้งภูมิรู้และภูมิธรรม สามารถที่จะรองรับงานพระพุทธศาสนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดียิ่ง

ในปี นี้ พิธีมุทิตาสักการะพระภิกษุ-สามเณรผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งถือเป็นประโยคสูงสุดของหลักสูตรการศึกษาพระบาลีแห่งการคณะสงฆ์ไทย จัดขึ้น ณ ห้องแก้วสารพัดนึก สภาธรรมกายสากล โดยมี

พระเดชพระคุณพระวิสุทฐิวงศาจารย์ รองแม่กองบาลี เมตตาเดินทางไปเป็นประธานในพิธี พร้อมด้วยเหล่าพระมหาเถรานุเถระผู้มีบทบาททั้งด้านการศึกษาและการปกครองคณะสงฆ์ก็เมตตาไปร่วมพิธีกันเป็นจำนวนมาก เพื่อแสดงมุทิตาจิตแก่พระภิกษุ-สามเณรเปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งปีนี้มีถึง ๒๖ รูป

นอกจากพิธีมุทิตาสักการะแล้ว ยังมีพิธีถวายโล่เกียรตินิยมและทุนการศึกษาแก่ นักเรียนดีเด่น ถวายตำราอุปกรณ์และปัจจัยสนับสนุนการศึกษาแก่นักเรียนที่สอบได้ ๑๐ รูปขึ้นไป ๑๕๑ แห่ง อันเป็นการประกาศเกียรติคุณแก่นักเรียน เจ้าอาวาส ตลอดจนครูบาอาจารย์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริม จนทำให้เกิดนักปราชญ์บัณฑิต ผู้พิชิตธงชัยเป็นเปรียญธรรม ๙ ประโยค อย่างน่าชื่นชมและอนุโมทนาสาธุการ

รายนามนักเรียนที่ได้รับโล่เกียรตินิยม

๑. โล่เกียรตินิยมนักเรียนดีเด่นกลาง
วัดโมลีโลกยาราม ราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร มีพระภิกษุ-สามเณรสอบผ่าน ๑๕๘ รูป พระราชปริยัติโมลี (สุทัศน์ วรทสุลี ป.ธ.๙) เป็นเจ้าอาวาส/เจ้าสำนักเรียน

๒. โล่เกียรตินิยมสำนักเรียนดีเด่นเหนือ
วัดจองคำ สำนักเรียนคณะจังหวัดลำปาง มีพระภิกษุ-สามเณรสอบผ่าน ๑๕๗ รูป พระราชปริยัติโยดม (โอภาส โอภาโส) เป็นเจ้าอาวาส/เจ้าสำนักศาสนศึกษา (พระปิฎกโมลี อาจารย์ใหญ่โรงเรียนปริยัติธรรม เป็นผู้แทนรับโล่)

๓. โล่เกียรตินิยมสำนักเรียนดีเด่นตะวันออก วัดโสธรวราราม วรวิหาร สำนักเรียนคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา มีพระภิกษุ-สามเณรสอบผ่าน ๑๕๑ รูป พระเทพสิทธิญาณรังสี (ประยงค์ ปิยวณฺโณ) เป็นเจ้าอาวาส/เจ้าสำนักศาสนศึกษา

๔. โล่เกียรตินิยมสำนักเรียนดีเด่นใต้
วัดหาดใหญ่สีตาราม สำนักเรียนคณะจังหวัดสงขลา มีพระภิกษุ-สามเณรสอบผ่าน ๘๗ รูป พระพิศาลปริยัตยาภรณ์ (สมโภชน์ กิจจสาร) เป็นเจ้าอาวาส/เจ้าสำนักศาสนศึกษา (พระมหาวิวัฒน์ วิริโย เป็นผู้แทนรับโล่)

รายนามคณะภาคที่ได้รับโล่เกียรตินิตยศ

๑. โล่เกียรตินิตยศกิตติมศักดิ์ คณะภาคใต้เด่น
ชนะเลิศอันดับที่ ๑ พระราชวิสุทธิเวที วัด-
ชนะสงคราม ราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร
เจ้าคณะภาค ๑ (มีนักเรียนในเขตการปกครอง
กทม., นนทบุรี, ปทุมธานี, สมุทรปราการ) มีพระภิกษุ-
สามเณรสอบผ่าน ๑,๙๐๙ รูป

๒. โล่เกียรตินิตยศกิตติมศักดิ์ คณะภาคใต้เด่น
รองชนะเลิศอันดับที่ ๑ พระเทพมุนี วัดไตรมิตร-
วิทยาราม วรวิหาร เจ้าคณะภาค ๘ (มีนักเรียน
ในเขตการปกครอง อุดรธานี, หนองคาย, เลย,
สกลนคร, หนองบัวลำภู) มีพระภิกษุ-สามเณร
สอบผ่าน ๖๑๘ รูป

๓. โล่เกียรตินิตยศกิตติมศักดิ์ คณะภาคใต้เด่น
รองชนะเลิศอันดับที่ ๒ พระธรรมรัตนดิลก วัด-
สุทัศนเทพวราราม ราชวรวิหาร เจ้าคณะภาค ๔

(มีนักเรียนในเขตการปกครอง นครสวรรค์,
เพชรบูรณ์, พิจิตร, กำแพงเพชร) มีพระภิกษุ-
สามเณรสอบผ่าน ๕๖๕ รูป

ถวายไทยธรรม ๓,๐๐๐ วัด รวมทั้ง ๔ จังหวัดภาคใต้

หลังจากประกอบพิธีมุทิตาสักการะ พิธิถวายโล่แก่สำนักเรียนและคณะภาคต่าง ๆ แล้ว เป็นพิธีถวายไทยธรรมแด่คณะสงฆ์จาก ๓,๐๐๐ วัด รวมทั้งคณะสงฆ์จาก ๓๒๓ วัด ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ และยังมีพิธีมอบกองทุนหนุนแรงใจช่วยครูได้ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ ซึ่งจัดต่อเนื่องมาหลายปีแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้กำลังใจและชื่นชมในความเสียสละอันยิ่งใหญ่ ที่คุณครูทั้งหลายยืนหยัดทำหน้าที่ในดินแดนที่ยังมีการก่อความไม่สงบ ซึ่งความปลอดภัยในชีวิตประจำวันมีน้อย เสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน

ในวาระโอกาสที่ได้ทบทวนบุญวันอาทิตย์ต้นเดือนที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นโอกาสแห่งอนุสทานุตริยะ คือ การระลึกถึงสิ่งที่ยอดเยี่ยมเป็นวันแห่งทศนานุตริยะ คือ การได้เห็นในสิ่ง

อันยอดเยี่ยม และสวานุตริยะ คือ การฟังอันยอดเยี่ยม อันได้แก่วาทของพระเดช-พระคุณพระวิสุทธิวงศาจารย์ ประธานสงฆ์ และการแสดงสุนทรพจน์ระดับโลกของพระภิกษุ-สามเณร วารสารอยู่ในบุญขอกราบอนุโมทนาบุญเจ้าสำนักเรียน เจ้าอาวาส และครูบาอาจารย์ทุก ๆ รูป และขอเทิดทูนพระภิกษุ-สามเณรผู้เป็นเปรียญธรรมสูงสุดทั้งหลาย ที่พากเพียรเฝ้าฝึกฝนอบรมตนเองให้เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เพื่อเตรียมพร้อมที่จะรองรับงานพระพุทธศาสนาทั้งในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต ขอกราบอนุโมทนาสาธุการพระภิกษุ-สามเณรทุกรูป อนุโมทนาบุญกับอุบาสก-อุบาสิกาทุกคนที่มาร่วมงานในครั้งนี้ และขอให้ผลานิสงส์ที่ได้ถวายไทยธรรมครั้งยิ่งใหญ่นี้ จงส่งผลให้ท่านทั้งหลายถึงพร้อมด้วยสิ่งที่ดีงาม สำเร็จตามคำอธิษฐานที่ตั้งไว้แล้วทุกประการเทอญ.. ☸

สัมภาษณ์ยอดนักศึกษาคณะบาลี

พระมหาฤทธชญา สุภาจโร

วัดสร้อยทอง กรุงเทพมหานคร

เป็นเกียรติอย่างมากที่พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजัดมูทิตาขึ้นเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจของพระภิกษุ-สามเณรที่สอบเปรียญธรรม ๙ ประโยคได้ ภาษาบาลีมีความจำเป็นมากที่สุด ในเมื่อเราเป็นมหาเปรียญ เราต้องศึกษาพระบาลี เพราะจะเป็นรากฐาน จะเป็นกำลังให้แก่พระศาสนา ถ้าเราเรียนบาลีจบเปรียญธรรม ๙ ประโยคแล้ว ก็เปรียบเสมือนเป็นกุญแจดอกหนึ่งที่จะเอาไปไขตู้พระไตรปิฎก เพื่อที่จะเอามาศึกษาให้กว้างขึ้นไปอีก ปกติอาตมภาพเป็นอาจารย์สอนที่วัดสร้อยทองและวัดพระธรรมกาย สอนเปรียญธรรม ๔ ประโยค และสอนที่โรงเรียนเทคนิคด้วย ฉะนั้นการเรียนบาลีไม่ใช่เฉพาะพระภิกษุ-สามเณรอย่างเดียว ขมราวาสก็เรียนได้ สอนได้

พระมหาเกริกสัน ญาณสมฺปนฺโน

วัดไร่ขิง (พระอารามหลวง) จังหวัดนครปฐม

การเรียนบาลีเป็นรากแก้วของพระพุทธศาสนา ทำให้พระภิกษุ-สามเณรมีพัฒนาการ อย่างน้อยก็ทำให้มองเห็นตัวเองว่า จะต้องมีความรับผิดชอบมาก ๆ นอกจากนี้การเรียนบาลียังทำให้เราได้อยู่ใกล้ชิดกับพระพุทธเจ้า ทุกครั้งที่ได้แปล ได้เรียน ก็คือการเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ ที่สำคัญการเรียนบาลียังเป็นการเรียนเพื่อออกจากความทุกข์ ดังนั้น การเรียนบาลีจึงมีอานิสงส์ที่ยิ่งใหญ่

รู้สึกดีใจมากที่ได้มาร่วมพิธีมุทิตาพระภิกษุ-สามเณรที่สำเร็จการศึกษาเปรียญธรรม ๙ ประโยคที่วัดพระธรรมกาย ซึ่งจัดสถานที่ได้สะอาด งดงาม ทุกการต้อนรับนำมาซึ่งความประทับใจ ขอกราบขอบพระคุณในน้ำใจอันยิ่งใหญ่ของพระเดชพระคุณพระเทพญาณมหามุนี และคณะสงฆ์วัดพระธรรมกาย ขออนุโมทนาญาติโยมทุกคนที่ช่วยกันจัดงานครั้งนี้

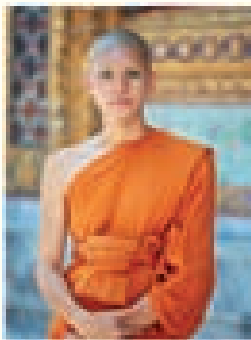

พระมหาสุทธินารถ ญาณชโย

วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

รู้สึกปลาบปลื้มปีติยินดีที่สอบผ่านเปรียญ ๙ ประโยค ขอถวายมุทิตาสักการะแด่พระเดชพระคุณหลวงพ่อในวาระครบ ๗๐ ปี และเป็นกำลังใจให้รุ่นน้อง ๆ ที่กำลังศึกษาอยู่ ให้มีความเพียรที่จะศึกษาให้สำเร็จตามรุ่นพี่ที่จบมา เพื่อจะได้มาเป็นกำลังของพระพุทธศาสนาสืบไป

ภาษาบาลีเป็นศูนย์รวมคำสอนของพระพุทธเจ้า การที่เราศึกษาภาษาบาลีแตกฉาน เวลาเราไปแปลบาลีก็就会有ความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น ใครเรียนรู้ได้มากขนาดไหนก็จะแปลได้ลึกซึ้งแตกฉานมากขึ้นเท่านั้น การเรียนภาษาบาลีจึงมีความสำคัญสำหรับคนที่ จะเรียนรู้คำสอนของพระพุทธเจ้า เพื่อนำมาสอนตนเองและชาวโลกให้เข้าถึงความหลุดพ้นและเข้าสู่พระนิพพาน

พระมหาจุมพล สีหพล (นาคหลวง)

วัดศรีโคมคำ พระอารามหลวง จังหวัดพะเยา

สำหรับงานมุทิตาจิตมหาเปรียญธรรม ๙ ประโยค ที่วัดพระธรรมกาย นำโดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระเทพญาณมหามุนีจัดขึ้น ถือว่าเป็นพิธีที่แสดงออกถึงมุทิตาจิต ซึ่งเป็นจิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ที่ปฏิบัติต่อกัน ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความเมตตา วันนี้เป็นที่ปลาบปลื้มและน่ายินดีอนุโมทนาสำหรับตัวของอาตมาและเพื่อนสภธรรมิกทุกกรุ๊ปที่สอบผ่านเปรียญธรรม

๙ ประโยคในปีนี้

การศึกษาบาลีถือว่าเป็นปริยัติสัทธรรม ซึ่งเป็นหนึ่งในเสาหลัก ๓ เสา ที่คำจูนพระศาสนาไว้ไม่ให้คำสอนของพระพุทธเจ้าล้มลงได้ นั่นคือ ปริยัติสัทธรรม ปฏิบัติสัทธรรม และปฏิเวธสัทธรรม

ปริยัติสัทธรรม คือ การศึกษาพระบาลี เป็นหัวใจหลักในการที่จะไขไปสู่การปฏิบัติและเป็นผลให้เกิดปฏิเวธโดยสมบูรณ์ หากปริยัติไม่ดำเนิน ก็หมายถึงว่า บันไดขั้นแรกไม่มี หรือเครื่องจักรกลไกไม่ทำงาน เมื่อเครื่องจักรตัวแรกไม่ทำงาน ก็ส่งต่อไปยังเครื่องจักรตัวที่ ๒ ที่ ๓ ไม่ได้ ปริยัติสัทธรรม หรือการศึกษาพระบาลีจึงเป็นการศึกษาที่สำคัญที่สุดในพระศาสนานี้ และเป็นการศึกษาที่นำมาซึ่งสันติสุขแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

กัลฯ จุฑารัตน์ เรืองหทัยธรรม

วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ดิฉันอายุ ๕๓ ปี ทางโลกจบปริญญาโทวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ทางธรรมจบธรรมศึกษา พระไตรปิฎกศึกษา พระอภิธรรม

วิธีการเรียนพระบาลีมีหลักอยู่ ๒ อย่าง คือ (๑) จำให้ได้ แล้วต้องไปทำความเข้าใจ (๒) เข้าใจได้แล้ว ต้องไปหาวิธีจำ ที่สำคัญคือการเติมบุญให้สามารถรองรับความรู้พระบาลีที่ทรงคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ด้วยการทำสมาธิชำระใจให้สะอาดผ่องใสบ่อย ๆ บางทีมาถึงห้องเรียนก่อนก็นั่งหลับตาล้างใจ แม้เพียง ๑-๕ นาที ก็ตาม ในระหว่างวันก็จะไม่เสแสร้งเรื่องที่ทำให้ใจขุ่นหรือแกว่งออกไปจากพระบาลีเลย และเติมบุญบารมีตลอดเวลาของการเรียน

นอกจากนี้ยังมีเคล็ดลับสำคัญ คือการเตรียมตัวก่อนเรียน ระหว่างเรียน ก่อนอบรม ระหว่างอบรม ก่อนสอบ ระหว่างสอบ หลังสอบเสร็จจนถึงประกาศผล

การเรียนบาลีนั้น ยิ่งเรียน ยิ่งซึ่งว่า ชีวิตมีค่าที่ได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ยิ่งศึกษา ยิ่งมีความสุข รสพระธรรมขจรรสทั้งปวงจริง ๆ น่าแปลกใจเมื่อเรียนจบแล้ว ดิฉันรู้สึกว้าวใจหน้าอ่อนเยาว์ลง สุขภาพดีขึ้นมาก ฉลาดมากขึ้นเยอะ มีทรัพย์มากขึ้นเยอะ อยากให้ทุกคนได้ลองเรียนเองค่ะ

“คิดถึงความตายวันละนิด จิตแจ่มใส วันละ ๒ เวลา หลับตากับลมิตา
หายใจเข้า ๑ ครั้ง ออกอีก ๑ ครั้ง จะทำให้เราดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท
จะชวนช่วยในการละความชั่ว ทำความดี และทำใจให้ผ่องใส
ตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อให้ถูกวัตถุประสงค์ของการเกิดมาเป็นมนุษย์”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงปู่ธัมมชโย)

ทิพยาภรณ์อลังการ

อานิสส์แห่งบุญจากการถวายผ้าไตร

บริษัท ปาตอช จำกัด

เลขที่ ๘๘๘-๘๘๘-๘๘๘ ถนนพหลโยธิน อ. เมือง จ. สุพรรณบุรี ๘๘๘๘๘

โทร. ๐-๗๗๖๖-๘๘๘๘ ถึง ๘๘, แฟกซ์ ๐-๗๗๖๖-๘๘๘๘

www.patouch.com / e-mail : apinyad@patouch.com

ขอสงวนลิขสิทธิ์ในสิ่งพิมพ์และภาพที่ปรากฏในเอกสารนี้ ขอสงวนสิทธิ์ในเอกสารนี้

www.kalyanamitra.org

“อย่าขี้เกียจนั่งธรรมะ พยายามนั่งธรรมะให้มาก ๆ
 เพื่อให้จิตใจมีสมาธิหนักแน่น
 ถ้าเราไม่มีสมาธิแล้ว อกุศลก็เข้าถึงจิตใจเราได้ง่าย
 บาปก็เกิดแก่ใจเรา แค่ว่าทำสมาธิให้มันคง
 บุญกุศลก็เกิดขึ้นแก่ใจเราเสมอ ๆ บาปอกุศลก็แทรกไม่ได้”
 คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
 ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

บริษัท วิชายน์ เทเลคอม จำกัด

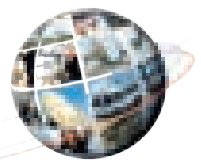
บริษัทผู้ให้บริการโครงข่ายช่องสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ได้รับใบอนุญาต Network Provider
 จาก กสทช. ในระบบดาวเทียม C-Band และ Ku-Band ให้บริการออกอากาศทั้งในและต่างประเทศทั่วโลก

โทร. ๐-๒๓๐๐-๕๕๖๐ ถึง ๑ แฟกซ์ ๐-๒๓๑๘-๔๑๓๘ มือถือ ๐๘-๑๘๑๕-๙๖๔๕

อีเมล : uraratc@vshine.com เว็บไซต์ : www.vtelecom.co.th, www.vtelecom.in.th

อาคารเลขที่ ๑๑ ถนนพระรามเก้า ๕๔ (ซอย ๕ เสรี ๗) แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐

www.kalyanamitra.org

“วิธีแก้ทุกข์ เวลาทุกข์ให้สวดมนต์เยอะ ๆ
นั่งภาวนา ‘สัมมา อะระหัง’ ให้มาก ๆ
ไม่มีใครช่วยเราได้เท่ากับตัวเราเอง”

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

สัมผัสชีวิต ใกล้ชิดความสงบ
LIVING IN A PEACEFUL PLACE
ชุมชนโคกขี้เหล็ก อ.โคกโพธิ์ไชย จ.ขอนแก่น

081-777-3333

- ครอบคลุมทั่วประเทศ โดย Modernform
- อาคารแบบประหยัดพื้นที่ในที่ดิน
- สะดวกปลอดภัยแบบยั่งยืน
- ลงทุนเพียงครั้งเดียว : 15

สมัครสมาชิกได้ที่สาขาทุกแห่ง

ย้อนวันคืน...ฟื้นรอยจาร

เส้นอักษรบนแผ่นลานเกิดจากเหล็กปลายแหลมที่ช่างจารใช้เขียนเป็นร่องลงในเนื้อลาน แล้วใช้ลูกประคบแตะเช้มาจกคว้นไฟที่ติดกันหม้อดินเผาหรือถ่านหุงข้าว บดละเอียดผสมน้ำมันยางลูบบนหน้าลานจนทั่ว จากนั้นนำทรายร้อนมา “ลบใบลาน” โดยนำทรายละเอียดที่ตากแดดหรือคั่วจนร้อนโรยลงบนหน้าลานนั้น แล้วขัดด้วยลูกประคบไปทางเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง

การเขียนด้วยเหล็กจาร

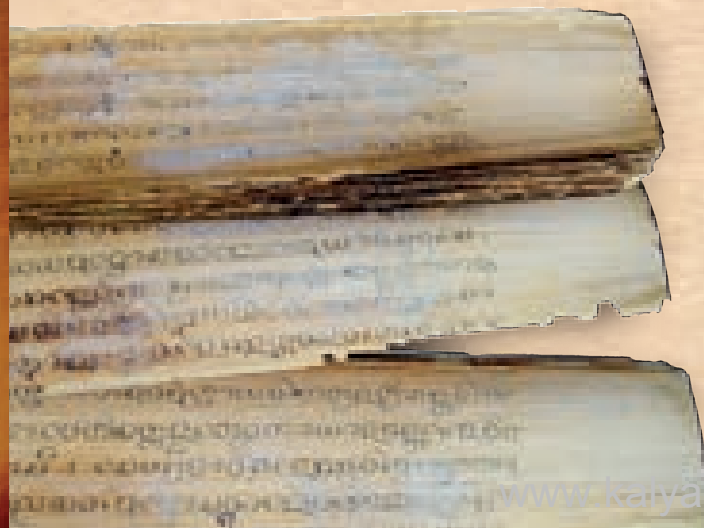
การลงหมึกด้วยลูกประคบ

การลบใบลานด้วยทรายร้อน

ความหยาบของทรายจะขัดเสี้ยนของใบลานออกไป ทำให้ผิวหน้าลานเรียบเนียนมือ ส่วนความร้อนจากทรายจะลบสีดำส่วนที่อยู่นอกร่องจารออกไปจนสะอาด เหลือเฉพาะตรงส่วนร่องจารที่น้ำมันยางผสมขี้เถ้าหรือถ่านบดไหลซึมและฝังตัวติดอยู่กับเส้นอักขรนั้น ปรากฏเป็นเส้นสีดำทำให้อ่านได้ง่ายและชัดเจน

แม้ว่าวิธีการดังกล่าวจะทำให้สีดำติดเส้นอักขรเป็นเวลาหลายร้อยปี แต่เมื่อเวลาผ่านไปนานเข้า ความเข้มบางส่วนก็ค่อย ๆ ลบเลือนไป หรือบางครั้งหมึกยังคงติดแน่นอยู่แต่ไม่สามารถอ่านได้ เพราะมีคราบสกปรกเปื้อนมาปิดบังไว้ ดังนั้นการอนุรักษ์คัมภีร์ใบลานก่อนจะนำไปศึกษาหรือเก็บเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ละเลยไม่ได้ โดยเฉพาะการทำความสะอาดใบลานและตรวจสอบความสมบูรณ์ของตัวอักษรอย่างพิถีพิถัน

การทำความสะอาดแห้งด้วยแปรงขนอ่อน

การทำความสะอาดเปียกด้วยแอลกอฮอล์

การเช็ดด้วยน้ำมันเพื่อความชุ่มชื้น

การทำความสะอาดใบลานมีทั้งการทำความสะอาดแบบแห้งและการทำความสะอาดแบบเปียก หากใบลานฉบับนั้นมีเพียงฝุ่นละอองเปรอะเปื้อน จะใช้แปรงขนอ่อน เช่น แปรงขนกระต่าย บัดฝุ่นไปตามทิศทางของเส้นใยของลานทั้งด้านหน้าและด้านหลังอย่างเบามือ แล้วเช็ดตามด้วยสำลีแห้งเบา ๆ แต่หากเป็นคราบสกปรกติดแน่น มีเชื้อราหรือไขแมลง จะใช้การทำความสะอาดแบบเปียกด้วยสำลีชุบน้ำสะอาดหรือสารละลายเอทิลแอลกอฮอล์พอหมาด ๆ เช็ดทำความสะอาด แล้วผึ่งลมให้แห้งในที่ร่ม มีอากาศถ่ายเทสะดวก และไม่โดนแสงแดด

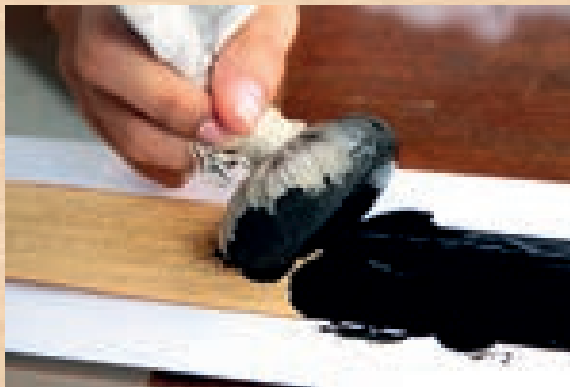
การทำความสะอาดทั้งแบบแห้งและเปียกนี้ ต้องพิจารณาถึงสภาพของใบลานฉบับนั้น ๆ ด้วย หากใบลานยังอยู่ในสภาพดีก็ไม่จำเป็นต้องนำใบลานออกจากผูก แต่หากใบลานกรอบเปราะ หรือชำรุดมาก ต้องถอดสายสนองออก แล้วทำความสะอาดใบลานทีละแผ่นอย่างระมัดระวัง ใบลานที่เปราะหรือกรอบมาก ๆ ต้องใช้วิธีแตะแทนการเช็ดเพื่อป้องกันใบลานเสียหาย นอกจากนี้สามารถเพิ่มความชุ่มชื้นและความยืดหยุ่นได้โดยใช้น้ำมันสกัดจากพืชธรรมชาติทาลงบนลาน เพื่อทดแทนน้ำมันในเนื้อลานที่ระเหยไป ซึ่งนอกจากช่วยเพิ่มความชุ่มชื้นแล้ว น้ำมันที่มีกลิ่น เช่น น้ำมันการบูร น้ำมันตะไคร้หอม น้ำมันยูคาลิปตัส ยังช่วยป้องกันแมลงและเชื้อราซึ่งเป็นศัตรูของใบลานได้อีกด้วย

เมื่อทำความสะอาดเอาสิ่งสกปรกออกไปจากใบลานแล้วพบว่าหมึกในเส้นอักษรหลุดออกไปหรือตัวอักษรมีสีจางลง จะใช้วิธีการเติมความเข้มให้ตัวอักษร เพื่อคืนสภาพตัวเขียนให้สามารถกลับมาอ่านได้อย่างชัดเจนอีกครั้ง ซึ่งอาจเลือกเติมความเข้มเฉพาะจุดหรือทำหมดทั้งหน้าลานก็ได้ ขึ้นอยู่กับกระบวนการและกรรมวิธีที่ต่างกันออกไป

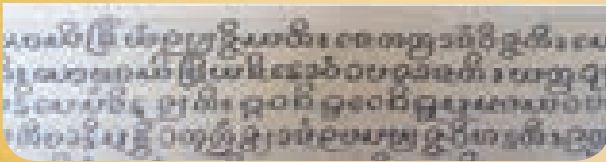
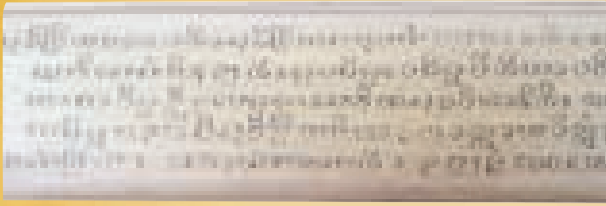

ภาพเปรียบเทียบหน้าใบลานขึ้นร่าก่อนและหลังทำความสะอาด

สำหรับการปฏิบัติงานซ่อมอนุรักษ์คัมภีร์ใบลานของสำนักหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร จะใช้การทาน้ำหมึกเพื่อทำให้รอยจารเข้มขึ้นทั้งหน้าลาน โดยใช้ลูกประคบแตะน้ำหมึกที่ได้จากน้ำกาวยางมะขวิดหรือกาวยางกระถินผสมผงถ่าน (คาร์บอน) ทาบนผิวลานให้ทั่ว ใช้ผ้าขาวบางชุบน้ำหมาด ๆ เช็ดหมึกออกจากใบลาน แล้วเช็ดซ้ำอีกครั้งด้วยผ้าแห้งจนสะอาด ตัวอักษรจะติดชัดขึ้น

(ภาพบน) เส้นอักษรก่อนลงน้ำหมึก
(ภาพล่าง) เส้นอักษรหลังลงน้ำหมึก
จะกลับปรากฏชัดขึ้น

สำหรับโครงการพระไตรปิฎก วัดพระธรรมกาย ก่อนการบันทึกภาพคัมภีร์ใบลาน พระไตรปิฎกเพื่อรวบรวมเป็นไฟล์ภาพดิจิทัล เจ้าหน้าที่โครงการจะทำความสะอาดหน้าใบลานแต่ละหน้าด้วยการทำความสะอาดทั้งแบบแห้งและแบบเปียก แล้วลงน้ำหมึกเพิ่มความคมชัดให้ตัวอักษร เพื่อให้สามารถบันทึกภาพอักขระทุกตัวได้อย่างชัดเจน หลายครั้งพบว่าเมื่อลงน้ำหมึกไปจะปรากฏข้อความที่ผู้จารเดิมไม่ได้ลงสีดำไว้ สันนิษฐานว่าผู้จารหรืออาจารย์ผู้ตรวจสอบน่าจะแก้ไขเพิ่มเติมหลังจากลบหรือถ่านบดออกไปแล้ว แต่เมื่อนำกลับมาอ่านทวนในภายหลังพบข้อผิดพลาด จึงจารแก้ไขเพิ่มเติมลงไป แล้วไม่ได้มีการลบหรือถ่านบดซ้ำอีก ข้อความที่จารเพิ่มในภายหลังเมื่อหลายร้อยปีก่อนจึงปรากฏเป็นเพียงเส้นรอยจารเนื้อเดียวกับสีใบลานยากที่ใครจะสังเกตเห็น กว่าที่จะปรากฏให้เห็นเป็นรอยเส้นสีดำในปัจจุบันก็ผ่านกาลเวลามาหลายร้อยปี

รอยจารจากเหล็กแหลมทุกเส้นที่บรรจงขีดลงไป ตัวอักษรทุกตัวที่เรียงร้อยเป็นข้อความล้วนกลั่นมาจากความตั้งใจของบรรพชน แต่งแต้มด้วยสีดำจากธรรมชาติที่ได้มาจากการสังเกตและภูมิปัญญาของปู่ย่า ตายาย นำเสียดายที่ข้อความบางตอนขาดหายไปด้วยสาเหตุอันน่าเศร้า แต่ก็น่าดีใจที่ลูกหลานยังสนใจ มองเห็นคุณค่า เร่งเสาะหาและช่วยกันอนุรักษ์คืนสภาพตัวอักษร และข้อความที่บรรพชนเคยจารไว้ให้กลับพินเห็นเป็นเส้นอักษรที่อ่านได้ชัดเจนในปัจจุบัน เปรียบเสมือนการย้อนวันคืนกลับไปสู่ห้วงเวลาประวัติศาสตร์ที่คัมภีร์อันทรงค่าได้สรรค์สร้างขึ้นมามีครั้งหนึ่ง..

การุณ โรหิตรัตนนะ และคณะ, ความรู้ด้านการซ่อมอนุรักษ์คัมภีร์ใบลาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร, ๒๕๕๖.

กองแก้ว วีระประจักษ์, หนังสือโบราณของไทย. สารานุกรมสำหรับเยาวชน ๓๒, (๒๕๕๑): ๙๙-๑๑๓.

“ดวงอาทิตย์ดวงเดียวผุดขึ้นมาจากจิตความมืด
ทำให้อากาศสว่างได้ ฉันทิ คนดี ๆ แม้เพียงคนเดียว
ก็สามารถทำให้ทุกคนในโลกสะอาดและสว่างได้ ฉันทิ”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงปู่ธัมมชโย)

THAIPLASTWOOD CO.,LTD. เป็นผู้ผลิตและจำหน่าย PVC ตรีภูเขาส่งแรกของประเทศไทย
ได้รับมาตรฐาน มอก. “ไม่ต้องท่วงน้ำหนัก ไม่ต้องท่วงว่าปลวกจะกิน หรือไม้จะบวม ภายในบ้าน
เย็นสบาย..ไม่ร้อนอบอ้าว เพราะแผ่น PVC ตรีภูเขามีคุณสมบัติเหนือกว่าไม้ธรรมชาติ ติดตั้งง่าย
สร้างบ้านได้ทั้งหลังด้วยหลังคา INTERLOCK, พื้น, ผนัง, ฝ้า, ระแนง และเฟอร์นิเจอร์ตามสั่ง”
ที่อยู่ ๕๐๐/๒ KM RIVERSIDE พระราม ๓ กทม. ๑๐๑๒๐ โทร. ๐๘๙-๐๐๔-๙๙๖๖, ๐๒-๒๙๑-๙๕๙๕

WWW.THAIPLASTWOOD.COM

www.kalyanamitra.org

อานุภาพ “สัมมา อะระหัง”

เรื่อง : พระบริบูรณ์ ธมฺมวิโช

แก้ปัญหาคด้วยการภาวนา "สัมมา อะระหัง"

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิต จงแก้ไขปัญหาคด้วยการภาวนา “สัมมา อะระหัง” ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด!

การภาวนาคควบคู่กับการนั่งสมาธิ นั้น มีคุณเป็นอย่างมากต่อการปฏิบัติธรรมให้บรรลุผลและการนำพาชีวิตให้พ้นจากภัยทั้งปวง ยกตัวอย่างเช่น พระจุฬปันถก ซึ่งได้รับการยกย่องจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าเป็นเลิศทางมโนมยิทธิ ซึ่งแต่เดิมท่านจุฬปันถกมีสติปัญญาและความจำไม่ค่อยดีนัก พระพี่ชายท่านให้ท่องคาถาบทหนึ่ง ท่านท่องอยู่ ๔ เดือน แต่ก็จำไม่ได้ จึงถูก

พระพี่ชายไล่ออกจากวัด ด้วยความน้อยใจท่านจึงคิดจะลาสิกขา คราวนั้นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรวดดูเวไนยสัตว์ ทอดพระเนตรเห็นพระจุฬปันถก จึงเสด็จมาหา เมื่อพระพุทธรองค์ ทรงทราบสาเหตุ ก็ทรงมอบผ้าที่สะอาดให้พระจุฬปันถกผืนหนึ่ง พร้อมกับให้ภาวนาคาถาว่า “ระโฆระระนัง ฯ” ภาวนาไปด้วยและลูบผ้าไปด้วย ในที่สุดท่านก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์

อีกเรื่องราวหนึ่งเป็นเรื่องของนกแขกเต้าตัวหนึ่ง ซึ่งถูกทิ้งไว้ในสำนักของนางภิกษุณี แต่มี สามเณริเมตตาเลี้ยงดูเอาไว้มิถูก และตั้งชื่อให้ว่า “พุทธรักขิต”

วันหนึ่งพระมหาเถรมาเจอพุทธรักขิตจึงสอนว่า “เจ้ามาอยู่ในสำนักที่มีการเจริญภาวนา เจ้าก็ควรที่จะบริกรรมภาวนาสักบทหนึ่งเถิด เอาบทง่าย ๆ ที่เหมาะกับเจ้า คือ ‘อริ อริ’ (กระดูก) เท่านั้นก็พอ”

พุทธรักขิตก็ตั้งใจภาวนาด้วยความเคารพ จะไปไหนมาไหนก็ภาวนาอยู่มิได้ขาด วันหนึ่ง มี เหยี่ยวตัวหนึ่งบินตรงเข้าโฉบพุทธรักขิตไป หมายถึงกินเป็นอาหาร เมื่อพุทธรักขิตถูกเหยี่ยวโฉบไป ก็ไม่ได้คิดเรื่องอื่น ได้แต่ภาวนาว่า “อริ อริ” แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น สามเณรที่เห็นเหตุการณ์ รีบจับฉวยสิ่งของที่พอหาได้ขว้างปาเหยี่ยว เหยี่ยวตกใจกลัวจึงปล่อยพุทธรักขิต แล้วรีบบินหนีไป พุทธรักขิตจึงรอดชีวิต

ต่อมา เมื่อพุทธรักขิตตายไป ด้วยใจที่เป็นกุศลจงด้อยต่อการภาวนา ทำให้ไปเกิดเป็นมนุษย์ ในตระกูลมั่งคั่งแห่งเมืองอนูราธบุรี ประเทศศรีลังกา ครั้นเจริญวัยขึ้น วันหนึ่งได้เห็นพระภิกษุ รูปหนึ่งมีศีลาจารวัตรงดงามก็รู้สึกศรัทธา และต่อมาได้ออกบวช ด้วยความคุ้นเคยกับการภาวนา จึงเป็นปัจจัยให้ท่านได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ พร้อมด้วยปฏิสัมภิทาญาณในที่สุด

ดังนั้น การหมั่นเจริญภาวนาให้จิตผ่องใสจึงเป็นวิถีแห่งการดำเนินชีวิตอย่างผู้มีบุญโดยแท้ ซึ่งในยุคปัจจุบันก็มีผู้มีบุญจำนวนไม่น้อยที่หมั่นเจริญภาวนาอยู่เสมอ

สุขใจ ได้เห็นธรรม

กัลฯ จีรนนท์ รักหาญ

ธรรมทายาทหญิง รุ่นที่ ๓๑

โดยปกติแล้วพอนั่งสมาธิหนูจะคิดแต่ว่า นั่งหลับตาไปเรื่อย ๆ หลับบ้าง ฟุ้งบ้าง พอตื่นขึ้นมาก็สวดมนต์ แต่เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา หนูมีโอกาสฟังวิธีการวางใจโดยใช้การภาวนา “สัมมา อะระหัง” จาก พระอาจารย์ปรเมษฐ์ ปรมสจฺใจ เมื่อก่อนหนูเคยภาวนา “พุทโธ” ควบคู่กับการ กำหนดลมหายใจ หลังจากที่พระอาจารย์มาบรรยาย ตอนคำ ๆ หนูก็กลับไป

ลองปฏิบัติ โดยนั่งสมาธิก่อนนอน และภาวนา “สัมมา อะระหัง” ๑, “สัมมา อะระหัง” ๒, ภาวนาไปเรื่อย ๆ จนถึง ๕๐๐ ครั้ง ก็รู้สึกเหมือนว่าข้างในเราจดจ่อกับการภาวนาและนิ่งมากขึ้น

หลังจากนั้น หนูก็ทำมาตลอด พอทำไปเรื่อย ๆ รู้สึกว่า การภาวนา “สัมมา อะระหัง” ทำให้เรามีสมาธิในการนั่งมากขึ้น แม้ใจเราอาจจะจดจ่อกับอย่างอื่น แต่พอเรา “สัมมา อะระหัง” ปูบ เราก็จะนิ่ง พอภาวนา “สัมมา อะระหัง” ไปนาน ๆ ใจเราจะนิ่งจนลืมคำภาวนาไปเลย

เมื่อสัปดาห์ที่แล้วหนูมีโอกาสดูไปปฏิบัติธรรมกับเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นธรรมทายาทหญิง รุ่นที่ ๓๑ ที่สนแก้วนาราม จ.เชียงใหม่ ตอนแรก ๆ ที่นั่งสมาธิ ก็มิดตื้อ มิดมิด ไม่เห็นอะไร แต่ก็นิ่งไปเรื่อย ๆ จากที่มีด ๆ สักพักหนึ่งก็เห็นแสงสว่างเป็นจุด ๆ เหมือนดาวประกาย สักพักหนึ่งจากที่เป็นประกายเหมือนดาวกระจายก็รวมเป็นจุดเดียวตรงกลาง และจากจุดเดียวนั้นก็เปล่งแสงสว่างมากขึ้น ๆ

พอนิ่งไปเรื่อย ๆ ก็รู้สึกว่า ดวงแก้วขยายขึ้น ยิ่งนิ่งมากเท่าไรก็จะมีดวงแก้วอีกดวงหนึ่งผุดขึ้นมาจากตรงกลางแสงนั้น ผุดขึ้นมาเรื่อย ๆ ทีละดวง ๆ ยิ่งนิ่งเท่าไรก็ยิ่งมีความสุขมากขึ้น และตรงจุดประกายเล็ก ๆ เห็นเป็นเหมือนสามเหลี่ยม ถ้าเราลุ้นมาก ๆ หรือใจเริ่มเซว คำภาวนา “สัมมา อะระหัง” ก็เริ่มผุดขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่หนูไม่ได้ “สัมมา อะระหัง” เลย แค่นิ่งนิ่ง ๆ ที่นี้ภาพที่เห็นเป็นสามเหลี่ยมนั้นก็ปรากฏชัดเป็นรูปองค์พระแก้วใสที่อยู่ตรงกลางของดวงแก้ว และดวงแก้วนั้นก็ค่อย ๆ ผุดขึ้นเรื่อย ๆ องค์พระก็ผุดตามมา คือผุดซ้อนกันมาเรื่อย ๆ ให้เราเห็นให้เรามีความสุข

หนูรู้สึกมีความสุขมากจนลืมเวลาว่าเรานิ่งไปนานเท่าไรแล้ว แล้วก็รู้สึกเหมือนร่างกายเราวิด ๆ แล้วก็ขยายแบบอธิบายไม่ถูก ขยายเหมือนมีพลังอยู่ข้างใน หลังจากนั้นประสบการณ์ใหม่ ๆ ก็เกิดขึ้น ยิ่งเรานิ่งสมาธิมากขึ้น ใจเราก็นิ่งมากขึ้น เหมือนกับว่าเราจะรู้จังหวะของการวางใจว่า วางอย่างไรจะไม่เซว นั่งปูบเราจะเริ่มสบาย นึกเรื่องสบายก่อน ประสบการณ์ภายในใหม่ ๆ ก็เริ่มเข้ามาเรื่อย ๆ โดยที่ไม่ได้ตั้งตัวมาก่อน บอกได้เลยว่าเป็นประสบการณ์ที่มีความสุขมาก ๆ ค่ะ

หยาปวด หยาป้วย ด้วย “สัฒมา อะระหัง”

กัลยา จ่าเนียร บัวน้ำจืด

อดีตพยาบาลโรงพยาบาลรถไฟ กรุงเทพมหานคร

ดิฉันมีอาการปวดเอวแล้วร้าวไปขา ปวดมากจนต้องไปหาหมอ หมอให้อยู่โรงพยาบาลเพื่อทำกายภาพบำบัด และสั่งยาคลายกล้ามเนื้อให้ทาน เนื่องจากดิฉันเคยเรียนพยาบาลมา ก็พอจะรู้ว่ายาพวกนี้มีอันตราย ถ้าทานต่อเนื่องจะมีผลกับตับและไต เลยไม่อยากทาน นอกจากนี้หมอยังสั่งยาแก้ปวดให้ทานครั้งละ ๒ เม็ด

รุ่งขึ้นวันแรก หมอให้ไปทำกายภาพบำบัด ด้วยการอบความร้อนที่สะโพกและนวดโดยใช้ไฟฟ้า แต่เราก็ก็นั่งปวดอยู่ เวลาเดินต้องใช้ walker และเนื่องจากดิฉันอยู่ในห้องพิเศษคนเดียวก็เลยกลัว พอเกิดความกลัวก็เลยภาวนา “สัฒมา อะระหัง” และอธิษฐานกับหลวงปู่ หลวงพ่อ คุณยายว่า “ช่วยลูกด้วยเถิด มันปวด” แล้วก็นั่งภาวนา “สัฒมา อะระหัง ๆ” แต่เวลาปวดทำใจนิ่งไม่ได้ ยอมรับว่า ตัวเองภาวนา “สัฒมา อะระหัง” ไม่ถึง ๕๐๐ ครั้ง พอหลุดไปก็จำไม่ได้แล้วว่าภาวนาถึงเท่าไร แต่ก็นั่ง “สัฒมา อะระหัง” ไปเรื่อย ๆ อาการบารมีหลวงปู่ หลวงพ่อ คุณยายว่า “ช่วยลูกด้วย มันปวด” แล้วก็นั่งไปเรื่อย ๆ

แรก ๆ ดิฉันก็ทำไปอย่างนั้นแหละ ไม่รู้ว่าจะได้ผลหรือเปล่า แต่ก็เชื่อมั่นบารมีครูบาอาจารย์จึงทำไปเรื่อย ๆ แต่หลัง ๆ พอวังก็ลงนอนหลับอย่างสบาย ไม่ต้องทานยาอะไรเลย นอกจากยาหลังอาหารที่เขาจัดให้ เพราะว่าพยาบาลเขาเอามาให้หลังอาหารทันทีเลย

รุ่งเช้าหมอมาดูรายงานของพยาบาล เห็นว่าดิฉันไม่ขอยาแก้ปวด หมอเลยถามว่า “พี่ไม่ปวดเลยหรือ? ทำไมไม่ขอยาแก้ปวด?” ดิฉันบอกว่า “ทำสมาธิ” หมอก็บอกว่า “อ้าว! พี่ปวดเข่า ปวดสะโพก นั่งสมาธิได้อย่างไร” ดิฉันเลยนั่งให้เขาดู หมอคิดอย่างไรไม่รู้ แต่ดิฉันก็ทำไปเรื่อย ๆ ว่างเมื่อไรก็ทำ ระหว่างที่อยู่โรงพยาบาลภาวนาได้วันละ ๔,๐๐๐ กว่า ถึง ๕,๐๐๐ กว่าครั้ง จนกระทั่งกลับบ้านก็ไม่ต้องทานยาแก้ปวดเลย อยากชวนทุกคนมาภาวนา “สัฒมา อะระหัง” เพราะจะทำให้เราสุขภาพแข็งแรง สร้างบารมีกันไปได้นาน ๆ อย่างที่หลวงพ่อบอก และไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น การภาวนา “สัฒมา อะระหัง” ดีที่สุด...

“

**‘สัมมา อะระหัง’ จึงหมายถึงการส่งใจ
ไปถึงพระพุทธเจ้าผู้ห่างไกลแล้วจากกิเลส
ผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ การส่งใจไปถึงองค์พระแก้วใส
และบริการภวนาวาว่า ‘สัมมา อะระหัง’ อยู่เสมอ
จะทำให้เราเข้าถึงพระธรรมกายภายใน
มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอย่างแท้จริง**

”

พระเทพญาณมหามุนี วิ. (หลวงพ่อดัมมชโย) เมตตาแสดงพระธรรม-
เทศนาเอาไว้ว่า คำภาวนา “สัมมา อะระหัง” เป็นพุทธานุสติ “สัมมา”
แปลว่า ชอบหรือถูกต้อง “อะระหัง” หมายถึง พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ผู้ห่างไกลจากกิเลสอาสวะ “สัมมา อะระหัง” จึงหมายถึงการส่งใจไปถึง
พระพุทธเจ้าผู้ห่างไกลแล้วจากกิเลส ผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ การส่งใจไป
ถึงองค์พระแก้วใส และบริกรรมภาวนาวาว่า “สัมมา อะระหัง” อยู่เสมอ จะ
ทำให้เราเข้าถึงพระธรรมกายภายใน มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอย่างแท้จริง
เมื่อใดที่เราปรารถนาความสุข พึงระลึกถึงพุทธคุณเมื่อนั้น ระลึกถึงเพียง
หนึ่งนาที่ ย่อมเป็นนาที่ทองแห่งความสุข นาที่แห่งบุญกุศล ระลึกถึง
หนึ่งชั่วโมง ก็มีความสุขตลอดหนึ่งชั่วโมง ถ้าหากระลึกถึงอยู่ตลอดเวลา ก็
จะมีความสุขตลอดเวลา เป็นสุขทุกทิวาราตรีกาล เพราะฉะนั้นให้ยึด
พระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่ระลึก ด้วยการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ทำตามหลักที่
หลวงปู่วัดปากน้ำท่านสอนไว้ แล้วเราจะได้เข้าถึงพระรัตนตรัยกันทุก ๆ คน

ดังนั้น ในพรพรรณี้พวกเราจะต้องยึดถือปฏิบัติตามคำสอนของ
หลวงพ่อดัมมชโยโดยหมั่นเจริญภาวนา “สัมมา อะระหัง” ให้ได้ตลอดเวลา อย่าให้
บุญตกหล่นเลยแม้สักนาทีเดียว.. ☺

“การทำสมาธิ ไม่ได้ยากอะไรเลย
เป็นเรื่องง่าย ๆ สบาย แล้วก็ปลอดภัย
ไม่มีพิษภัยจากการนั่งสมาธิ”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงพ่อดัมมชโย)

บ้านพฤษา 64

รังสิต - คลอง 3

“พบสังคมแห่งธรรม”

พร้อมที่ดินส่วนตัว เดินทางสะดวก เพียง 10 นาที*

• หี้ออกร 2 คัน • ถนนหน้าบ้านกว้าง 12 ม. • ราคาพิเศษ* หน้าโครงการ

*ราคาเป็นไปตามข้อบัญญัติ • ระยะการเดินทางอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามช่วงเวลา • ภาพและบรรยากาศจริง

www.kalyanamitra.org

โทร. 1739
pruksa.com

พฤษา

สร้างโลกแก้ว

เรื่อง : กองบรรณาธิการ

ก้าวแรก Peace Revolution ในเยอรมัน แดนคนจริง

ขอขอบคุณ ภาพจาก www.lightaudiodesign.com

อยู่ในบุญ กันยายน ๒๕๕๗

www.kalyanamitra.org

มีเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมาว่า สมัยที่พระเจ้าคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ยังมีชีวิตอยู่นั้น ท่านเคยปรารภว่า ในอนาคตอยากนำวิชาธรรมกายไปเผยแผ่ที่ประเทศเยอรมนี เพราะท่านเล็งเห็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่ที่จะเกิดแก่พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกายอย่างไรก็ตาม ความปรารถนาของท่านเพิ่งมาสำเร็จในยุคหลังนี้ เมื่อคณะศิษยานุศิษย์ของท่านไปสร้างวัดและศูนย์สาขาหลายแห่งที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ต่อมาในเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ทีมงานพีชเรฟโวลูชัน (Peace Revolution) ก็มีโอกาเป็นส่วนหนึ่งในการทำ ความปรารถนาของพระเดชพระคุณหลวงปู่ให้สำเร็จ ด้วยการไปจัดปฏิบัติธรรมในประเทศเยอรมนีเป็นครั้งแรกที่กรุงเบอร์ลิน ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ และที่รัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน

ในการเดินทางไปครั้งนี้ ทีมงานพีชเรฟโวลูชันค้นพบว่า การปักหลักจัดปฏิบัติธรรม

ในเมืองใหญ่ ๆ ทำให้มีโอกาสพบปะผู้คนจากประเทศต่าง ๆ ทั่วยุโรปได้ง่ายขึ้น เพราะปัจจุบันชาวยุโรปสามารถย้ายถิ่นฐานการทำงานได้อย่างอิสระ ในกรณีของกรุงเบอร์ลินถือว่าเจอชาวต่างชาติ (ที่ไม่ใช่ชาวเยอรมัน) ครึ่งต่อครึ่งเลยทีเดียว ทีมงานจึงเข้าถึงผู้คนหลากหลายเชื้อชาติได้ง่ายขึ้น และได้พีชเอเจนต์ (Peace Agent) ง่ายขึ้น ซึ่งถือเป็นช่องทางที่จะขยายวิชาธรรมกายให้กว้างไกลออกไปทั่วยุโรปได้สะดวกขึ้น

๑

การปฏิบัติธรรมจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๔-๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ช่วง ช่วงแรกจัดที่กรุงเบอร์ลิน โดยมีพีชเอเจนต์อังคา โยกุลเลสคู (ลิตเติลอังคา) ชาวโรมาเนีย เป็นผู้ประสานงาน ช่วงที่สองจัดขึ้นที่รัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน มีพีชเอเจนต์ชานโดส กิริ ชาวเนปาล เป็นผู้ประสานงาน ส่วนผู้ควบคุมคุณภาพ (QC) ในการจัดงานครั้งนี้ คือ พีชเอเจนต์อังคา กลิกา ชาวโรมาเนีย ผู้ประสานงานภาคพื้นยุโรป

พีชเอเจนต์ชานโดส กิริ

พีชเอเจนต์อังคา โยกุลเลสคู (ลิตเติลอังคา)

พีชเอเจนต์อังคา กลิกา (อังคา)

๒

การปฏิบัติธรรมรอบแรกจัดที่กรุงเบอร์ลินซึ่งเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์ และเป็นที่ตั้งของกำแพงเบอร์ลินซึ่งแบ่งเยอรมนีออกเป็น ๒ ประเทศ หลัง สงครามโลกครั้งที่ ๒

ปัจจุบันกรุงเบอร์ลินมีประชากร ๓.๔ ล้านคน (มีคนไทยประมาณ ๖,๐๐๐ คน) ประชากร ราว ๆ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ประกาศตนว่าไม่มีศาสนา อีก ๒๓ เปอร์เซ็นต์ เป็นกลุ่มโปรเตสแตนต์ ๙ เปอร์เซ็นต์ เป็นโรมันคาทอลิก และอีก ๖ เปอร์เซ็นต์ เป็นมุสลิม

การเดินทางไปกรุงเบอร์ลินครั้งนี้ ทีมงานพีชเรฟโวลูชันไปพักที่วัดพระธรรมกายเบอร์ลิน โดยมีพระอาจารย์และเจ้าภาพให้การดูแลเป็นอย่างดี

ทีมงานจัดปฏิบัติธรรมที่กรุงเบอร์ลินทั้งหมด ๗ รอบ โดยมีลิตเติลอังคาเดินทางมารับทีมงาน ไปนั่งรถไฟใต้ดินเข้าไปทำกิจกรรมในเมืองทุกวัน

รอบที่ ๑ จัดปฏิบัติธรรมที่บอยส์คลับ (Boys Club) บอยส์คลับจัดตั้งโดยกลุ่มนักศึกษาต่างชาติ พวกเขาเปิดพื้นที่ในดึกสำหรับเยาวชนต่างชาติให้มาทำกิจกรรมต่าง ๆ

ความประทับใจอย่างแรกของทีมงานในการจัดปฏิบัติธรรมรอบนี้ ก็คือ ผู้ร่วมกิจกรรมต่างเดินทางมาก่อนเวลา ทำให้การปฏิบัติธรรมเริ่มได้ตรงเวลา ซึ่งถือเป็นเรื่องยากในหลาย ๆ ประเทศ

รอบนี้ นอกจากชาวเยอรมันแล้ว ผู้ร่วมกิจกรรมกว่าครึ่งมาจากประเทศอื่น ๆ เช่น ประเทศอาร์เจนตินา สเปน โคลอมเบีย อเมริกา ฝรั่งเศส ฯลฯ

หลังจากพระอาจารย์นำนั่งสมาธิไปเกือบ ๔๐ นาที เมื่อบอกให้ทุกคนลืมตา ปรากฏว่าเกือบทุกคนรู้สึกผ่อนคลายมาก บางคนรู้สึกเหมือนตัวหาย ตัวลอย บางคนเห็นแสงสว่างส่องขึ้นมา บางคนรู้สึกเหมือนตัวโยกไปมา

เมื่อต่างได้รับประสบการณ์ที่ดีจากการนั่งสมาธิ พวกเขาก็เริ่มสนใจในสิ่งที่พระอาจารย์แบ่งปัน แต่ชาวยุโรปตะวันตกโดยเฉพาะคนเยอรมันยังเก็บอาการ ไม่แสดงออกทางสีหน้า แต่เห็นหน้านิ่ง ๆ แบบนี้ มีตั้ง ๑๐ กว่าคน ตามพระอาจารย์ไปนั่งสมาธิต่อในรอบอื่น ๆ

รอบที่ ๒ จัดปฏิบัติธรรมที่ซูเปอร์มาร์เก็ต (Super Markt) ซึ่งเป็น Co-working Space หรือพื้นที่ที่เปิดให้คนมาเช่าทำงานเป็นรายชั่วโมง ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในสังคมตะวันตก และเนื่องจากลิตเติลอังคาให้บริการนี้เป็นประจำ เธอจึงมีเครือข่ายคนรู้จักในกรุงเบอร์ลินมากมาย

การจัดปฏิบัติธรรมรอบที่ ๒ นี้ เริ่มขึ้นหลังจากรอบแรก ๑ ชั่วโมง ทีมงานเดินทางไปด้วยรถไฟใต้ดิน รอบนี้มีหลายคนจากรอบที่แล้วตามมาด้วย เมื่อไปถึงซูเปอร์มาร์เก็ตก็พบว่ามีคน ๔๐ กว่าคนนั่งรออยู่แล้ว ทำให้เริ่มนั่งสมาธิได้ตรงเวลา

บรรยากาศขณะปฏิบัติธรรมเงียบสงบดี ไม่มีแม่เสียงกระแอม ไอ หรือจาม หลาย ๆ คนรู้สึกสบายมาก บางคนก็ตัวหาย ตัวขยับ บอกว่านั่งแล้วรู้สึกดี มีความสุขมาก แต่หลาย ๆ คนไม่ค่อยเล่าประสบการณ์ โดยเฉพาะคนเยอรมันซึ่งไม่ชอบแสดงออก

๕

ในการจัดปฏิบัติธรรมรอบที่ ๓, ๔, ๕ นั้น เนื่องจากลิตเติลอังกาว่างขวางในCo-working Space หลายแห่ง เธอจึงสามารถขอใช้สถานที่ ชื่อเบตาเฮาส์ (Beta Haus) ได้ฟรี ๆ ทั้ง ๓ รอบ

การปฏิบัติธรรม ๓ รอบนี้ ลิตเติลอังกา ใช้เฟซบุ๊กประชาสัมพันธ์กิจกรรม ประกอบกับ ผู้ที่มาปฏิบัติธรรมตั้งแต่รอบแรกมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี และพระอาจารย์ก็อธิบายเรื่องสมาธิ เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละรอบ หลายคนจึงสนใจตามมาร่วมกิจกรรมอีก ทำให้มีคนมานั่งสมาธิเกือบเต็มห้องทั้ง ๓ รอบ

สมาชิกของเว็บไซต์พีชเรฟโวลูชัน ชาวสเปนคนหนึ่ง ชื่อตัวเครื่องบินมานั่งสมาธิ ตั้งแต่รอบแรก และเข้าร่วมกิจกรรมทุกวัน เขาบอกว่า “ฉันมีความสุขมาก ๆ ตัวฉันขยายออกไปทุกทิศทาง” อีกคนหนึ่งมาจากตุรกี เขาบอกว่า “ฉันทำสมาธิกับพีชเรฟโวลูชันอยู่แล้ว วันนี้ นั่งแล้วมีความสุขมาก ฉันจะทำบันทึกความดีออนไลน์ให้จบ เพื่อที่จะไปร่วมการอบรมที่เมืองไทยให้ได้” ส่วนบางคนนั่งสมาธิแล้วเห็นแสงสว่าง บางคนบอกว่า ตอนแรกนึกนิมิตเป็น พระจันทร์ ต่อมาพระจันทร์กลายเป็นพระอาทิตย์ ส่องสว่าง

ในแต่ละรอบเมื่อพระอาจารย์ถามว่า นั่งกันเป็นอย่างไรบ้าง คนที่ตอบมักไม่ใช่ ชาวเยอรมัน มีชาวเยอรมันคนหนึ่งเป็นเพื่อน ของลิตเติลอังกา เขาทำหน้าที่เฉย ๆ ตั้งแต่ ก่อนนั่ง กำลังนั่ง และหลังจากนั่งแล้ว ตอนหลัง เขามายกิลิตเติลอังกาว่า “รู้สึกประทับใจมาก พระอาจารย์อธิบายดีมาก ไม่เคยคิดว่าสมาธิจะ ดีอย่างนี้ ครั้งนี้เป็นครั้งแรก แต่รู้สึกว่าสุดยอด มาก นั่งไปก็เห็นเป็นดวงลอยอยู่ตรงหน้า กลมใสสว่างมาก” ทีมงานฟังแล้วก็คิดว่า คนแบบนี้ น่าจะเป็นประเภท “รักนะแต่ไม่แสดงออก”

หลังจากเสร็จสิ้นรอบการปฏิบัติธรรม พวกเขาปรบมือให้พระอาจารย์และทีมงาน แล้ว เดินมาขอบคุณ เหมือนจะบอกให้ชื่นใจว่า “ขอบนะ แต่ขอแสดงออกแค่นี้แหละ”

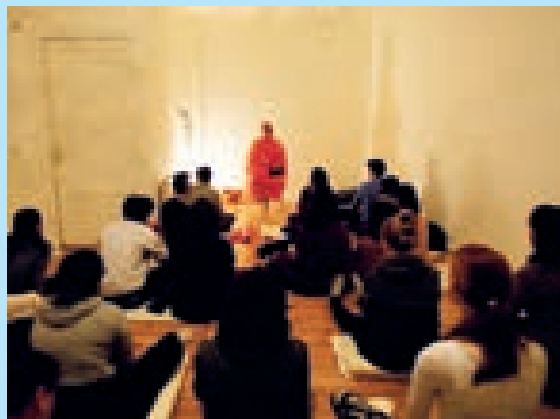
รอบที่ ๖ ปฏิบัติธรรมที่เรนเมคกิงลอฟต์ บูตแคมป์ (Rainmaking Loft Boot Camp) ซึ่งเป็นศูนย์รวมของบริษัทขนาดเล็กที่เปิดใหม่ หรือ Start-up Company

ภาพที่พระภิกษุไปสอนสมาธิในกลุ่ม Start-up คงไม่จินตา ทำให้มีพนักงานที่นั่งขอมานั่งสมาธิด้วย และเนื่องจากคนส่วนใหญ่ทำงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พระอาจารย์จึงอธิบายเปรียบเทียบคอมพิวเตอร์กับใจว่า ร่างกายของคนเราประกอบด้วยใจ เหมือนกับคอมพิวเตอร์ที่ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ถ้าซอฟต์แวร์ติดไวรัสก็ยากที่จะรีดประสิทธิภาพของฮาร์ดแวร์ออกมาได้สูงสุด ใจของคนเราก็เช่นกัน จะต้องทำความสะอาดให้ปราศจากไวรัส คือ ความโลภ โกรธ หลง จึงจะทำให้ใจมีพลัง ซึ่งดูเหมือนว่า การเปรียบเทียบอย่างนี้ช่วยดึงดูดความสนใจของมนุษย์คอมพิวเตอร์พวกนี้ได้เป็นอย่างดี

รอบนี้ พระอาจารย์นำนั่งสมาธิ ๔๐ นาที แต่ทุกคนรู้สึกเหมือน ๒๐ นาทีเท่านั้น หลาย ๆ คนบอกว่า ความเครียดที่มีมาเมื่อสักครู่หายไป จนหมดสิ้น บางคนเห็นแสงสว่าง บางคนตกศูนย์ และรู้สึกตกใจ มาถามว่าเกิดอะไรขึ้น นอกจากนั้น หลาย ๆ คนยังสนใจการนั่งสมาธิออนไลน์ และบอกลิตเติลอังคาวา คงจะวิเศษไม่น้อยถ้าจะมีการนั่งสมาธิออนไลน์กันที่นี้เป็นประจำ

รอบที่ ๗ จัดปฏิบัติธรรมกับกลุ่มทูตทูต (Tut gut) รอบนี้เป็นรอบสุดท้ายในกรุงเบอร์ลิน กลุ่มคนเหล่านี้มีความสนใจด้านสุขภาพและจิตวิญญาณเป็นพิเศษ

รอบนี้มีผู้ร่วมปฏิบัติธรรมกว่า ๓๐ คน ซึ่งล้วนมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี คนหนึ่งกล่าวว่า รู้สึกง่วงในตอนแรก แต่เมื่อนั่งไป ๆ ตัวก็เบาเหมือนลอยได้ จนกระทั่งตัวหายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับบรรยากาศ อีกคนหนึ่งบอกว่า เขาไม่เข้าใจว่าศูนย์กลางกายอยู่ตรงไหน แต่เมื่อใจนิ่ง ภาพแอมป์เปลที่เขาเห็นก็เปลี่ยนเป็นสิ่งกลม ๆ ที่ส่องสว่าง และเป็นประกายมันวาวคล้าย ๆ กระจกส่องหน้า (เขาใช้คำว่า Metal Ball) แล้วศูนย์กลางกายก็ปรากฏขึ้นเองอย่างชัดเจน ทำให้รู้สึกสงบและปราศจากความกังวล อีกคนเดินมาขอบคุณพระอาจารย์ บอกว่านั่งสมาธิมาเกือบ ๒๐ ปีแล้ว ไม่เคยรู้สึกดีอย่างนี้มาก่อนเลย

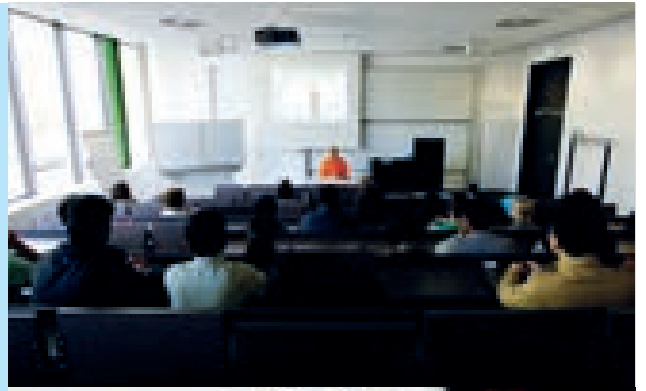

เมื่อเสร็จภารกิจที่กรุงเบอร์ลินแล้ว ทีมงานไปจัดปฏิบัติธรรมต่อที่รัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน พักค้างที่วัดพุทธนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน และได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากพระอาจารย์และโยมอุปัฏฐาก

การจัดปฏิบัติธรรมที่นี้มีพีชเอเจนต์ชานโตส กิริ นักศึกษามหาวิทยาลัย Rhein-Waal, Nordrhein-Westfalen เป็นผู้ประสานงาน

ชานโตสทำประชาสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัยที่เขาเรียนอยู่ ทำให้มีผู้มาร่วมปฏิบัติธรรมกว่า ๒๐ คน รอบนี้นักศึกษาหญิงชาวเยอรมันคนหนึ่งบอกว่า เธอไม่เคยเชื่อมาก่อนว่า เธอจะสามารถหยุดความคิดได้ หลังจากนั่งสมาธิแล้ว เธอกลับประหลาดใจว่า เมื่อสักครู่เกิดอะไรขึ้น ตัวเธอหายไปไหน สุดท้ายเธอตัดสินใจที่จะไปร่วมปฏิบัติธรรมสุดสัปดาห์ ๓ วันด้วย

เพื่อนของชานโตสคนหนึ่งรู้สึกประทับใจที่ชานโตสมีความสุขในการแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับสันติสุขภายในให้ผู้อื่น ซึ่งกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เขาสนใจเรื่องสมาธิและมาช่วยจัดกิจกรรม เมื่อเขาลองนั่งสมาธิดู เขาบอกว่า ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นยากจะอธิบาย เขารู้สึกว่ามีพลังบางอย่างแผ่ขยายออกมาจากบริเวณหน้าผาก (พระอาจารย์แนะนำว่าสบายตรงไหนให้วางใจตรงนั้นไปก่อน) จนกระทั่งความรู้สึกแผ่ซ่านครอบคลุมหลอมร่างกายให้หายไป ทุกสิ่งทุกอย่างดูโล่งไปหมด และความรู้สึกนี้ค่อย ๆ เคลื่อนลงสู่บริเวณกลางท้อง ทำให้รู้สึกสบาย ผ่อนคลาย และหายเครียด

หลังจากนี้ ทีมงานไปจัดปฏิบัติธรรมสุดสัปดาห์ ๓ วัน ที่เมืองเคฟเวลาห์ในรัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน สถานที่จัดปฏิบัติธรรมครั้งนี้ชื่อ World House

เนื่องจากช่วงที่จัดปฏิบัติธรรมเป็นช่วงที่ตรงกับเทศกาลอีสเตอร์ ทำให้นักศึกษาหลายคนต้องกลับบ้าน มาร่วมกิจกรรมไม่ได้ ชานโตสจึงต้องทำงานหนัก ทั้งทำโปสเตอร์ ติดต่อโฆษณาในหนังสือพิมพ์ แต่ก็มีผู้ลงทะเบียนมาเพียง ๑๖ คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย

ในครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมต้องรับผิดชอบเรื่องค่าที่พักและอาหารเอง แต่นักศึกษาจากมหาวิทยาลัย Rhein-Waal สามารถเบิกงบสวัสดิการจากมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งถือว่าชานโตสไม่ธรรมดาเลยที่สามารถดึงมหาวิทยาลัยให้มาร่วมด้วยช่วยกันได้

World House สถานที่ปฏิบัติธรรมสุดสัปดาห์ ๓ วัน ในครั้งนี้

๑๐

ในรอบนี้ ผู้เข้าร่วมปฏิบัติธรรมต่างบอกว่าไม่เคยคิดว่าสมาธิจะเป็นเรื่องง่าย และไม่เคยนั่งสมาธิมากขนาดนี้มาก่อน นอกจากนี้ยังไม่ได้คาดหวังว่าจะมีผลการปฏิบัติธรรมดีขึ้น ยิ่งนั่งก็ยิ่งดีขึ้นเรื่อย ๆ บางคนบอกว่าเมื่อสุดลมหายใจเข้าลึก ๆ ก็รู้สึกเหมือนลมหายใจขาลง หัวใจก็เต้นขาลง บางคนบอกว่าเหมือนฝันไป เห็นภาพนิมิตค่อนข้างชัด บางครั้งมีความสุขมาก ไม่อยากจะทำสมาธิเลย แต่ที่ทีมงานสังเกตเห็นก็คือ หลายคนดูง่ายขึ้นและมีความสุขมากขึ้น

นอกจากสมาธิ สิ่งที่ทุกคนสนใจมากก็คือหลักอริยมรรคมีองค์ ๘ ซึ่งเมื่ออธิบายควบคู่กับสมาธิ และหลักในการสร้างนิสัยดี ๆ ผ่านบทฝึก ๕ ห้องชีวิต เนรมิตนิสัย และความดีสากลของพระเดชพระคุณหลวงพ่อทัตตชีโวแล้ว หลายคนถึงกับพูดว่า สิ่งนี้เหมือนจะเป็นกุญแจไขความลับแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนเลยทีเดียว

ตราบนจนถึงวันนี้ หลายคนก็ยังไม่ทราบ ว่า พระเดชพระคุณหลวงปู่เล็งเห็นอะไรเกี่ยวกับคนเยอรมันหรือประเทศเยอรมนี แต่ที่แน่ ๆ ปัจจุบันเยอรมนีมีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้หญิงที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดในโลก ๔ ปีซ้อน (จากนิตยสาร Forbes) และที่สำคัญคนเยอรมันมีคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งที่ห่างไกลจากคำว่า “ไอ้ขี้ได้” (คำที่หลวงปู่ใช้เรียกคนที่ไม่มีความตั้งใจจริงและไม่มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติธรรม) เพราะคนเยอรมันเป็นคนทำอะไรทำจริง และมีระบบระเบียบในชีวิตมาก หากสนใจการปฏิบัติธรรมก็จะทำจริงและสม่ำเสมอ ดังจะเห็นได้จากเว็บไซต์พีชเรฟโวลูชันที่มีสมาชิกชาวเยอรมันมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีว่า อีกไม่นานแสงแห่งธรรมจะส่องสว่างกลางใจชาวเยอรมัน (Deutsch) อย่างแน่นอน.. 🌿

“สิ่งที่จะต้องเรียนรู้ นั้น นอกเหนือจากวิชาชีพแล้ว ควรจะมีวิชาของชีวิตด้วย
วิชาชีพทำให้เรามีชีวิตอยู่ได้ แต่วิชาชีวิตทำให้ชีวิตที่เรามีอยู่นั้น
เกิดคุณค่าอันสูงส่ง มีสุขทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวเราและชาวโลก”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงปู่ธัมมชโย)

ชาตรามือ หอม.. อร่อย ถูกใจผู้ดื่ม ชาตรามือ ดีที่หนึ่ง
ชาไทย ชาจีน ชาอู่หลง ชาเขียว ชาชิลอน ชาไข่มุก ชาซัก ฯลฯ
โทร. ๐-๒๖๗๓-๒๓๖๐, www.cha-thai.com

ตักบาตรพระ ๒ ล้านรูป

เรื่อง : ใจแก้ว

แม้อยากตักบาตรพระ แต่ใช้ว่าจะทำได้เสมอ

ครั้งหนึ่ง เมื่อทำวสัฏกะทอดพระเนตรเห็นเทวดาบริวารที่เคยทำบุญไว้ในพระพุทธศาสนา มีแสงสว่างมากกว่า พระองค์จึงทรงชวนขวายที่จะสร้างกุศลในพระพุทธศาสนา ด้วยการเสด็จมาสู่โลกมนุษย์เพื่อตักบาตรพระมหากัสสปะที่เพิ่งออกจากนิโรธสมาบัติ ทั้งนี้เพราะ “สวรรค์” แม้เป็นดินแดนที่สวยงามและเปี่ยมสุข แต่ก็ไม่ใช่สถานที่ที่มีเนื่อนาบุญให้สร้างบุญได้เหมือนในโลกของเรา

อย่างไรก็ตาม ใ้ว่าเนื่อนาบุญอันเลิศ คือพระภิกษุในพระพุทธศาสนา จะมีอยู่ทุกหนทุกแห่งในโลกใบนี้ บางคนอยากทำบุญกับพระก็ต้องเดินทางไกลถึงจะได้ทำ ดังเช่น ชาวมาเลเซีย ชาวสิงคโปร์ ชาวอินโดนีเซีย ฯลฯ ที่พากันเดินทางมาตักบาตรในโครงการตักบาตรพระ ๒,๐๐๐,๐๐๐ รูปฯ ที่นครหาดใหญ่ทุกปี

ทุกวันนี้ เราโชคดีมากที่มีเนื่อนาบุญมาให้ตักบาตรทุกวัน จึงควรใช้โอกาสนี้ให้คุ้มค่าที่สุด เพราะเมื่อขึ้นไปอยู่บนสวรรค์ แม้อยากตักบาตรแค่นั้นก็คงไม่มีพระมาเดินบิณฑบาตเป็นเนื่อนาบุญให้เรา

นายธำนิทร์ สุภาแสน
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง
ประธานฝ่ายฆราวาส

ตักบาตรพระ ๑๐,๐๐๐ รูป

อำเภอเมือง
จังหวัดลำปาง

เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีพิธีตักบาตรพระ ๑๐,๐๐๐ รูป ณ ถนนดวงรัตน์ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เนื่องในวาระครบ ๑,๓๓๔ ปี จังหวัดลำปาง เพื่อบริการเป็นพุทธบูชา สืบทอดอายุพระพุทธศาสนา ปันพุทธานุคุณโลก และช่วยเหลือคนสงฆ์ ๓๒๓ วัด ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ โดยมีพระราชจินดานายก เจ้าคณะจังหวัดลำปาง เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ นายธานินทร์ สุภาแสน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เป็นประธานฝ่ายฆราวาส พิธีตักบาตรครั้งใหญ่ในจังหวัดลำปางนี้ จัดขึ้นเป็นปีที่ ๖ ตามโครงการตักบาตรพระ ๒,๐๐๐,๐๐๐ รูป ๗๗ จังหวัด ทุกวัดทั่วไทย โดยดำริของพระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อธัมมชโย)

นายรังสรรค์ ตันเจริญ
ปลัดจังหวัดระนอง
ประธานฝ่ายฆราวาส

ตักบาตรพระ

(ตักบาตรมิตรภาพไทย-พม่า)

๑,๕๐๐ รูป

อำเภอเมือง
จังหวัดระนอง

เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ มีพิธีตักบาตรมิตรภาพไทย-พม่า ณ ถนนท่าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประชาชนทั้ง ๒ ประเทศ ต้อนรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และเพื่อช่วยเหลือคณะสงฆ์ ๓๒๓ วัด ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ พิธีตักบาตรครั้งนี้มีพระภิกษุไทยและพม่ากว่า ๑,๕๐๐ รูป ไปเป็นเนื่อนานบุญ โดยมีพระเทพสิทธิมงคล ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดระนอง และพระระณังคมนึงค์ เจ้าคณะจังหวัดระนอง เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ นายรังสรรค์ ตันเจริญ ปลัดจังหวัดระนอง เป็นประธานฝ่ายฆราวาส ในงานมีพุทธศาสนิกชนชาวไทยและพม่าจำนวนมากร่วมตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง

ภาพเก่าเล่าประวัติศาสตร์

เรื่อง : ชา อุ่น ภาพ : Pikaro Nice

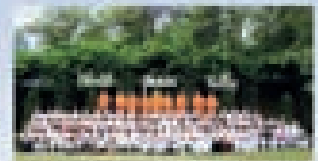

“จับเวลาให้มาพบกัน
ณ จุดบรรจบแห่งความพอดี
ย้อนวันวาน
หยุดนิ่งวันนี้
เพื่อรองรับสิ่งที่ดี
ในอนาคต”

World Peace Valley เขาใหญ่

ตารางปฏิบัติธรรมพิเศษสำหรับผู้มีบุญ

กันยายน 2557	5-7
	12-14
	19-21
ตุลาคม 2557	26-28
	3-5
	17-19
	24-26

พิเศษ มาเป็นคณะ 3 ท่าน รับบัตรกำนัล 1 ใบ เท่านั้น

ลงทะเบียนเพียงท่านละ 1,000 บาท รถออกที่โถงข้างสำนักงานใหญ่ ทุกวันศุกร์ เวลา 17.30 น.

สามารถโอนค่าลงทะเบียนไปที่ ธ.กรุงไทย ชื่อบัญชี อำนวย ศิริมงคลรัตน์

ประเภทออมทรัพย์ สาขา คลองหลวง เลขที่บัญชี 980 3 554190

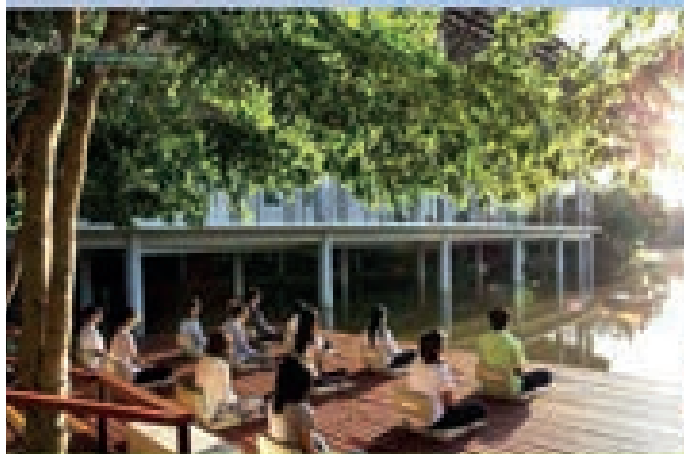
หรือทำบุญที่ห้องรับบริจาค (ป่ารุกข์) แล้วนำอนุโมทนาบัตรมาแสดงตอนลงทะเบียนขึ้นรถ

ติดต่อ 082-377-1679 , 082-790-7064 , 083-540-5799

ปฏิบัติการทางพุทธศาสนา World Peace Valley เขาใหญ่

ท่านอนุโมทนาบุญโดย : นท.เชยนิษฐ์-ค.ล.พรทิพย์-คุณนิชานันท์-พญ.รณนภ-คุณรุติมา บุญศิริวัฒนกุล

www.kalyanamitra.org

ส่องธรรม ล้ำภานิต
เรื่อง : อัมมธรรม

คนที่ควรจับผิด

สุทสุส	วชขมณเณส
อดุดโน	ปน ทุทุทส
โทษคนอื่น	เห็นง่าย
แต่โทษตนเอง	เห็นยาก

(ขุ.ธ. ๒๕/๒๗)

คนเรามักมีนิสัยชอบจับผิดผู้อื่น
เห็นความผิดผู้อื่นเป็นเรื่องน่าจับจ้อง
เข้าใจว่ายิ่งจับผิดได้มาก ตนเองจะดูดีขึ้นมาก
ยิ่งจับผิดได้บ่อย ตนเองจะดูฉลาดหลักแหลม
อันที่จริงความผิดของเขา ไม่ใช่ความดีของเรา
ความผิดของเขากับความดีของเรามันคนละส่วนกัน
ผู้ฉลาดจึงพยายามจับผิดตนเอง
มองข้อบกพร่องตนเองด้วยใจเป็นกลาง
แม้เป็นสิ่งที่ทำได้ยากกว่า แต่ก็เกิดประโยชน์แก่ตนได้มากกว่า
การนำข้อบกพร่องมาพัฒนาแก้ไขปรับปรุงตนเอง
ทำให้ตนเองมีพัฒนาการตลอด
ตนเองจึงดีขึ้น เพราะจับผิดตนเอง แก้ไขตนเอง
ไม่ใช่ดีขึ้นเพราะไปจับผิดใคร ใส่ร้ายใคร
คนที่ควรจับผิดมากที่สุดก็คือ ตัวของเรานั่นเอง..

“สิ่งใดที่ทำได้ยาก แต่เราทำได้
นั่นคือ ความปิติและภาคภูมิใจทุกครั้ง
ในยามที่เราระลึกนึกถึง”

พระเทพญาณมหามุณี
(หลวงพ่อรัญมขโย)

บริษัท ศิริชิน จำกัด ๒๙/๑๐, ๑๗, ๑๙ หมู่ ๒ ต.บึงทองกลาง อ.ลำลูกกา
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๕๐ โทร. ๐-๒๙๙๕-๒๒๔๓ ถึง ๔, ๐-๒๙๙๗-๔๓๕๕ ถึง ๖, www.sirishin.com

ผู้ผลิตและจำหน่าย

น้ำส้มและน้ำผลไม้ ๒๕ %
ตราสายน้ำผึ้งศิริชิน

น้ำส้ม ๒๐ % ผสมเนื้อส้ม
ตราจุบจุบ

ศิลป์ข้อ ๒ (ตอนที่ ๑)

สภาพเศรษฐกิจ-นิสัยชาวโลก ๑๐,
อานุภาพการรักษาศิลป์, หัวใจเศรษฐกิจ

บรรยายโดย พระราชภาวนาจารย์ รองเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย

แต่ พระวิทยากรโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕

วันเสาร์ที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เวลา ๑๔.๓๐-๑๖.๐๐ น.

ณ ศาลาสมานุสรณ์ (ศาลาทรงไทย) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ขออนุโมทนาบุญกับท่านวิทยากรทุกรูปที่ตั้งใจจะนำศีล ๕ ไปปลูกฝังให้มั่นคงทุกหมู่บ้านทั่วประเทศไทย ขอให้ได้บุญเยอะ ๆ นะครับ เรื่องที่รับอาราธนามาบรรยายวันนี้ก็คือ เรื่องศิลป์ข้อ ๒ แต่ถ้าจะพูดเฉพาะศิลป์ข้อ ๒ บางทีเรื่องต่อเนื่องระหว่างศิลป์ข้อ ๒ กับศิลป์ข้ออื่นจะตกหายไปไม่เพียงพอกับการเตรียมตัวเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกัน ก็จำเป็นต้องกล่าวพาดพิงไปถึงศิลป์ข้ออื่นด้วย

สภาพเศรษฐกิจ-นิสัยชาวโลก ๑๐

ศิลป์ข้อ ๒ การไม่ลักทรัพย์ เป็นเรื่องของเศรษฐกิจ จึงขอโอกาสให้ภาพรวมสภาพเศรษฐกิจ-นิสัยชาวโลก ๑๐ ซึ่งปรากฏในกามโกติสูตร อังคุตตรนิกาย ทสกนิบาต ในพระสูตรนี้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแบ่งประเภทบุคคล โดยยึดหลักเศรษฐกิจกับจิตใจไว้เป็นกลุ่มตามวิหัตว์ทรัพย์และเป็นประเภทตามการกิน-ใช้ การเลี้ยงดูตนและครอบครัว การแบ่งปันช่วยเหลือสังคม การแบ่งปันทำบุญ และควมมีปัญหา

จากหลักการดังกล่าวจึง แบ่งบุคคลออกได้เป็น ๓ กลุ่ม ๑๐ ประเภท ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ หาทรัพย์โดยไม่ชอบธรรม บุคคลกลุ่มนี้อาจหาทรัพย์ด้วยวิธีการทั้งผิดกฎหมายและผิดหลักศีลธรรม หรือถูกกฎหมายแต่ผิดศีลธรรม ที่แน่ ๆ คือ ผิดศีลธรรม คือ ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของใคร ถ้าฆ่าได้เป็นฆ่า อาจฆ่าคนหรือฆ่าสัตว์ก็ตาม โกงได้เป็นโกง ปล้นได้เป็นปล้น เป็นพวกมิจฉาอาชีวะ คนกลุ่มนี้แบ่งได้เป็น ๓ ประเภท คือ

ประเภทที่ ๑ การกิน-ใช้อย่างไม่บัน ไม่ทำบุญ ไม่มีปัญญาทางธรรม คนประเภทนี้หาทรัพย์มาได้แล้ว ไม่ว่าจะได้ด้วยการฆ่า (สัตว์-คน) ปล้น โกง เปิดบ่อน-ช่อง ฯลฯ ก็ตามที่ เนื่องจากได้ทรัพย์มาด้วยความลำบาก เพราะฉะนั้นจึงกินใช้ในครอบครัวอย่างอด ๆ อยาก ๆ เรื่องจะแบ่งปันให้พวกพ้องและสังคมไม่ต้องพูดถึง จะทำบุญทำทานไหม ขาดหน้าไม่ค่อยคุยกับคนกลุ่มนี้ ปัญญาคิดออกจากความก็ยังไม่มี

ประเภทที่ ๒ การกิน-ใช้อมหนา ไม่บัน ไม่ทำบุญ ไม่มีปัญญา คนประเภทนี้แม้ได้ทรัพย์ด้วยความทุจริต ก็ใช้ทรัพย์บำรุงตนและครอบครัวให้เป็นสุข แต่ที่จะคิดแบ่งปันช่วยเหลือผู้อื่นแบ่งทำบุญ แบ่งใช้ทรัพย์ฝึกตนให้มีปัญญาทางธรรมนั้น คนประเภทนี้ไม่คิดทำ

ประเภทที่ ๓ การกิน-ใช้อมหนา ให้บัน ทำบุญ ไม่มีปัญญา คนประเภทนี้พัฒนาขึ้นมาอีกคือ กินใช้เลี้ยงดูตนและครอบครัวอิมหนาสำราญ ให้ปันพวกพ้องและสังคม ทำบุญ แต่ว่ายังโง่งยังคอร์รัปชั่น จะให้เลิกลงเสียตาย แต่ถ้าให้กำลังใจก็มีสิทธิ์พัฒนา

กลุ่มที่ ๒ หาทรัพย์โดยชอบ-ไม่ชอบธรรม บุคคลพวกนี้เป็นพวกอยากจะได้ แต่แพ้ใจตัวเอง ไม่อยากหาทรัพย์ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม แต่เมื่อมีโอกาสก็ทำ เป็นประเภทบุญปนบาป ดีบ้างไม่ดีบ้าง ไม่ถึงกับร้ายกาจนัก คนกลุ่มนี้แบ่งได้เป็น ๓ ประเภท คือ

สภาพเศรษฐกิจ-นิสัยชาวโลก ๑๐

วิธี หาทรัพย์	ประเภท	ตน - ครอบครัว		สังคม		บุญ		ปัญญาละกาม
		กิน-ใช้	อดอยาก	ให้ปัน	ไม่ปัน	ทำบุญ	ไม่ทำ	
๑. ไม่ชอบ ธรรม	๑		อดอยาก		ไม่ปัน		ไม่ทำ	ไม่มี ปัญญา ละกาม
	๒	กิน-ใช้			ไม่ปัน		ไม่ทำ	
	๓	กิน-ใช้		ให้ปัน		ทำบุญ		
๒. ชอบ- ไม่ชอบธรรม	๔		อดอยาก		ไม่ปัน		ไม่ทำ	
	๕	กิน-ใช้			ไม่ปัน		ไม่ทำ	
	๖	กิน-ใช้		ให้ปัน		ทำบุญ		
๓. ชอบธรรม	๗		อดอยาก		ไม่ปัน		ไม่ทำ	
	๘	กิน-ใช้			ไม่ปัน		ไม่ทำ	
	๙	กิน-ใช้		ให้ปัน		ทำบุญ		
	๑๐	กิน-ใช้อิ่ม		ให้ปัน		ทำบุญ		มีปัญญา
ประเภท ๓-๖-๙-๑๐ เป็นการสร้างเครือข่าย ที่มา : อัง. ทสภ.๒๔/๙๑/๒๐๙-๒๑๒ (มจร.)								

ประเภทที่ ๔ การกิน-ใช้อดอยาก ไม่ปัน ไม่ทำบุญ ไม่มีปัญญา ได้ทรัพย์แล้วไม่กินใช้ ให้ผู้อื่นอยู่อย่างอด ๆ ยาก ๆ ไม่ปันช่วยเหลือพวกพ้อง ไม่ทำบุญ และไม่มีปัญญาทางธรรม

ประเภทที่ ๕ การกิน-ใช้อิ่มหนำ ไม่ปัน ไม่ทำบุญ ไม่มีปัญญา ได้ทรัพย์แล้วกินใช้ บำรุงตนและครอบครัว แต่ไม่แบ่งปันให้ใคร ไม่คิดทำบุญ และไม่มีปัญญาทางธรรม

ประเภทที่ ๖ การกิน-ใช้อิ่มหนำ ให้ปัน ทำบุญ ไม่มีปัญญา ได้ทรัพย์แล้วก็กินใช้ บำรุงตนและครอบครัว แบ่งปันให้พวกพ้อง ทำบุญ แต่ยังไม่มีความรอบคอบ

กลุ่มที่ ๓ หาทรัพย์โดยชอบธรรม บุคคลกลุ่มนี้หาทรัพย์โดยไม่ยอมละเมิดศีล ละเมิดธรรม ถึงจะถูกกฎหมาย แต่หากผิดศีล ผิดธรรม ไม่ยอมทำเป็นอันขาด ในกลุ่มนี้แบ่งได้ เป็น ๔ ประเภท คือ

ประเภทที่ ๗ การกิน-ใช้อดอยาก ไม่ปัน ไม่ทำบุญ ไม่มีปัญญา แม้ได้ทรัพย์ด้วยสุจริต แต่ก็ไม่กินใช้อย่างอด ๆ ยาก ๆ ทั้งไม่แบ่งปัน ไม่ทำบุญ จึงไม่มีปัญญา

ประเภทที่ ๘ การกิน-ใช้อิ่มหนำ ไม่ปัน ไม่ทำบุญ ไม่มีปัญญา พวกนี้ใช้ทรัพย์บำรุงตน และครอบครัว แต่ไม่แบ่งปันใคร ไม่ทำบุญ ปัญญาจึงไม่ค่อยมี

ประเภทที่ ๙ การกิน-ใช้อื่นหน้า ให้ปัน ทำบุญ ไม่มีปัญญา พวกนี้กิน-ใช้อื่นหน้า แบ่งปัน ช่วยเหลือสังคม ทำบุญ แต่ยังไม่คิดออกจากกาม

ประเภทที่ ๑๐ การกิน-ใช้อื่นหน้า ให้ปัน ทำบุญ มีปัญญา เป็นกลุ่มพิเศษ คือ หาทรัพย์ โดยชอบธรรม แล้วใช้ทรัพย์กินอื่หน้าสำราญ ให้ปันด้วย ทำบุญด้วย ทั้งยังมีปัญญาที่จะ ออกจากกามด้วย บุคคลประเภทนี้เจอเช่นท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีหรือท่านมหาอุบาสิกาวิสาขา เป็นต้น

อานุภาพการรักษาศีล

ทำไมพระเจ้าจะต้องรู้เรื่องสภาพเศรษฐกิจ-นิสสัยชาวโลก ๑๐ ก็เพราะพระเจ้าต้องไปปลุกคน เหล่านี้ให้รักษาศีล ๕ และกลุ่มคน ๑๐ ประเภทนี้ก็มีอยู่ทุกยุคทุกสมัย รวมทั้งในสมัยของพวกเรา ซึ่งเป็นยุคประชาธิปไตย มีการเลือกตั้งไม่ว่าระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศชาติ

คนกลุ่มที่ ๑ ประเภทที่ ๓ คือ หาทรัพย์ไม่ชอบธรรม กินใช้สุขสำราญ แบ่งปันสังคม ทำบุญ แต่ไม่มีปัญญา คนเหล่านี้จะมีโอกาสได้รับเลือกตั้งเข้ามาค่อนข้างมาก

คนกลุ่มที่ ๒ ประเภทที่ ๖ คือ หาทรัพย์ชอบ-ไม่ชอบธรรม กินใช้สุขสำราญ ช่วยเหลือสังคม ทำบุญตามโอกาส แต่ไม่มีปัญญาคิดออกจากกาม คนกลุ่มนี้มีโอกาสได้รับเลือกตั้ง แต่น้อยลง

คนกลุ่มที่ ๓ ประเภทที่ ๙-๑๐ ยังไม่ต้องพูดถึง โอกาสได้รับเลือกตั้งน้อยมาก

อานุภาพการรักษาศีลข้อ ๒ : ไม่ลักทรัพย์

ยกระดับเศรษฐกิจ-จิตใจ

- ตนเอง
- ครอบครัว
- ชุมชน
- สังคม

จิตใจไร้กังวล
ประชาชนร่ำรวย

จึงเป็นหน้าที่ของพระ ขาวพุทธ และหน่วยงานทุกภาคส่วนต้องระดมความร่วมมือ ช่วยกัน ปลุกฝังศีล ๕ ให้คนกลุ่มที่ ๑ ประเภทที่ ๓ รักษาศีลมากยิ่งขึ้น จะได้ยกระดับมาอยู่กลุ่มที่ ๒ ส่วนประเภท ๑ และ ๒ นั้นคงยากที่จะรักษาศีล พระคุณเจ้าทั้งหลายในขั้นต้นก็อย่าไปยุ่งกับ พวกเขา ต้องรอไว้ก่อน เดี่ยวความเดือดร้อนจะมาถึงท่านและวัดของท่าน ส่วนคนกลุ่มที่ ๒ ทั้ง ๓ ประเภท มีโอกาสรักษาศีล ๕ ได้ แต่ต้องทุ่มเทเสียขวัญ ยิ่งได้คนกลุ่มที่ ๓ ไม่ว่าประเภทใด โอกาสที่บุคคลเหล่านี้จะรักษาศีล ๕ มีมากขึ้น หากพระทั้งแผ่นดินลุกขึ้นมาช่วยกันปลุกฝัง ศีล ๕ แก่ประชาชน คนกลุ่มที่ ๓ ประเภทที่ ๘-๙ ถ้าพอมีสิทธิ์ได้รับเลือกตั้งบ้าง บ้านเมืองก็คงสงบสุข ไม่น้อย เพราะฉะนั้นถ้าอยากเห็นบ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง พระทั้งแผ่นดินต้องลุกขึ้นมาช่วยกัน และ ก็โชคดีที่เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราชให้มีโครงการนี้ขึ้นมา ก็ถือว่าเป็นโอกาสดีที่พวกเราซึ่งเป็นกำลัง ของพระพุทธศาสนาจะได้ใช้เรี่ยวแรงสติปัญญาสร้างบุญบารมีกันได้เต็มที่ คือ มาช่วยกันยกระดับ ทั้งเศรษฐกิจและจิตใจให้แก่คนไทยทั้งแผ่นดิน ด้วยการปลุกฝังให้รักษาศีล ๕ กันทั้งหมู่บ้าน

การรักษาศีลข้อ ๒ มีอานุภาพในการยกระดับเศรษฐกิจกับจิตใจ โดยยกที่ตัวของเขาก่อน แล้วก็มาที่ครอบครัว คือหัวหน้าครอบครัว จากนั้นให้ขยายระดับครอบครัวของเขา แล้วจึงช่วยกันยกระดับชุมชนของเขา สังคมและประเทศชาติจึงจะเต็มไปด้วยคนรักษาศีล ๕

พระคุณเจ้าควรชี้ให้ประชาชนเห็นอานุภาพการรักษาศีลข้อ ๒ ว่าทำให้ประชาชนร่ำรวย ใจดีใจรักกังวล รักษาศีลแล้วทำมาหากินยิ่งรวย คนก็อยากรักษา แต่ถ้ารักษาศีลแล้วจนลง ใครๆ ก็ไม่อยากรักษา

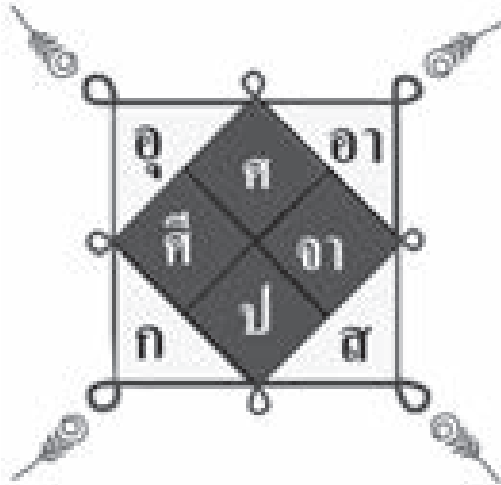
{ มาช่วยกันยกระดับทั้งเศรษฐกิจและจิตใจ
ให้แก่คนไทยทั้งแผ่นดิน ด้วยการปลุกฝัง
ให้รักษาศีล ๕ กันทั้งหมู่บ้าน }

หัวใจเศรษฐกิจ : ศีลข้อ ๒

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ในทิมชาดสูตร “หัวใจเศรษฐกิจ” เป็นพระสูตรที่ว่าด้วยความเป็นเศรษฐกิจ คือ ตั้งเนื้อตั้งตัวได้ เป็นเศรษฐกิจ ร่ำรวย มีสุข ละโลกก็ไปสวรรค์ พระองค์ทรงให้หลักมา ๔ ข้อ คือ

- อุ - อุฏฐานสัมปทา หาทรัพย์เป็น
- อา - อารักขสัมปทา เก็บทรัพย์เป็น
- ก - กัลยาณมิตตตา คบมิตรเป็น
- ส - สมชีวิตา ใช้ทรัพย์เป็น

หัวใจเศรษฐี

เศรษฐกิจ

- อุ - อุฏฐานสัมปทา หาทรัพย์เป็น
- อา - อารักขสัมปทา เก็บทรัพย์เป็น
- ก - กัลยาณมิตตตา คบมิตรเป็น
- ส - สมชีวิตา ใช้ทรัพย์เป็น

จิตใจ

- ค - สัทธาสัมปทา
- คี - สิลสัมปทา
- จา - จาคสัมปทา
- ป - ปัญญาสัมปทา

นั่นคือ ใครจะเป็นเศรษฐี มีสุข ไปสวรรค์ได้ จะต้องรักษาศีลด้วย แล้วก็หาทรัพย์เป็นด้วย คือ หาทรัพย์โดยไม่เสียศีล ประกอบแต่อาชีพสุจริต เมื่อหาทรัพย์เป็นแล้วก็ต้องเก็บทรัพย์ให้เป็น ต้องเลือกคบคนเป็น สร้างคนดีเป็น สร้างเครือข่ายคนดีให้เป็น และใช้ทรัพย์ให้เป็น การประพฤติปฏิบัติดังกล่าว เรียกว่า อุ อา ก ส พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่าเป็นประโยชน์ในชาตินี้ คือ ตั้งเนื้อตั้งตัวเป็นเศรษฐีได้ แล้วพระองค์ก็ประทานประโยชน์ในชาติหน้า คือ ให้มีศรัทธา ศีล จาคะ และปัญญา จิตใจจะได้ผ่องใส ไร้กังวล ละโลกจะได้ไปสุคติ เพราะฉะนั้นจะให้รักษาศีลได้บริบูรณ์ ก็ต้องสอนให้หาทรัพย์เป็น เก็บทรัพย์เป็น สร้างเครือข่ายคนดีเป็น และใช้ทรัพย์เป็น เพื่อไม่ให้ยากจนและกลับไปหาทรัพย์แบบไม่ชอบธรรมตามความคุ้นเคยอีก ซึ่งทำให้อารักขสัมปทาไม่ได้..

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ตำรับยอดเลขา

จากคัมภีร์ “จรรยาบ่าว”

วิธีฝึกผู้นำในยุค ร.ศ. ๑๓๑

ตอนที่ ๙

จรรยาข้อที่ ๑๗

“ตำรับยอดเลขา” นำมาจากหนังสือ “จรรยาบ่าว” ซึ่งตีพิมพ์เมื่อ ๗๕ ปีที่แล้ว โดยไม่ได้ระบุชื่อผู้เขียน เมื่อหลวงพ่อดัตตชีโวอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว ท่านอยากให้ญาติโยมรู้เรื่องราวดี ๆ จึงเมตตานำมาเทศน์ให้ฟังเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ต่อมาพิมพ์รวมเล่มและตั้งชื่อใหม่ว่า “ตำรับยอดเลขา” โดยลำดับเนื้อความตามต้นฉบับเดิม และคัดลอกของเก่าไว้ให้ดูด้วย เพื่อรักษาศัพท์บางคำไว้ และเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เขียน

๑๗

ว่าด้วยการปลุกนายตามทุ่มโมงที่สั่งไว้

คนที่ทำงานไม่ผิดพลาด
คือคนที่รู้จักวางแผนล่วงหน้า
และทำงานตรงต่อเวลาอยู่เสมอ
ทำให้มีการเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา
เพราะรู้ล่วงหน้าว่า วันไหน ที่ไหน เวลาใด
จะต้องทำอะไร จะต้องเตรียมอะไรไปบ้าง
และต้องไปถึงที่หมายกี่โมงกี่ยาม

๑๗. ว่าด้วยการปลุกนายตามท่มโมงที่สั่งไว้

นายท่านจะมีราชการฤๅธุระอันสำคัญ ไปแต่ตึกฤๅแต่เช้าก็ดี เมื่อท่านสั่งไว้ให้ปลุกเวลานั้น เราก็ต้องผูกใจจดจ่อกอยปลุกท่านตามสั่งอย่าเหลวไหล ถ้ามีเวลาน้อยอยู่ที่จะถึงกำหนดเราก็ไม่ควรจะนอน หากหนังสือมาดูเสียให้เพลินอย่างหนึ่ง ฤๅเราชอบเล่นอะไรทำอะไรทำไปตามความประสงค์ อย่าให้หลับลงไปได้จะเสียการ ฤๅว่าเวลายังมีมากพอจะนอนได้บ้างจึงควรนอน แต่ถึงกระนั้นก็อย่าปล่อยใจให้เผลอ ควรที่จะไปสั่งกับคนแก่ ๆ ที่เขาเคยตื่นตึก ตื่นเช้าไว้ด้วย เพื่อใช้เขาปลุกเราอีกที่จึงจะดี ถ้าคนแก่นั้นเขามีนาฬิกา ฤๅรู้ท่มโมงถูกต้อง ก็พอวางใจได้ ถ้าแก่เลื่อนหลง ฤๅไม่แน่นอนในเวลาท่มโมงแล้ว ต้องให้แก่ปลุกเราเน้น ๆ ไว้จะได้ไม่พลาด แต่เราต้องปลุกท่านตามคำสั่ง และเวลาที่ยังมีก่อนปลุกท่านนั้น เราต้องเตรียมสิ่งที่ท่านจะต้องใช้ มีชงน้ำชากาแฟ เป็นต้น ให้พร้อมไว้ ฤๅพาหนะรถเรืออะไรที่จะใช้นั้น ก็ให้พร้อมด้วย ฤๅอะไร ๆ อีกด้วยบ้าง ก็ให้เรียนถามไว้เสียด้วย แล้วก็จัดเตรียมให้พร้อมตามสั่ง เมื่อกระทำเช่นนี้ได้ละก็นักแล

จะเห็นว่าผู้ที่เขียนหนังสือเล่มนี้ เป็นคนรอบคอบมาก คงทำงานมามาก จึงเก็บรายละเอียดได้ถึงขนาดนี้ เราเคยสอนลูกน้องได้อย่างนี้กันไหม ถ้าเคยสอนไว้ก็จะมีคนไว้ใช้สอยได้ตั้งใจ แต่ถ้าไม่เคยอบรมลูกน้องไว้เลย ถึงคราวจะไปโน่นไปนี่ ก็ไม่ได้ตั้งใจสักที เมื่อก่อนหลวงพ่อก็ตอบไม่ถูกว่าทำไม แต่พอมาเจอหนังสือจรรยาบรรณเล่มนี้จึงเข้าใจว่า ที่คนโน้นคนนี้ทำอะไรให้เราไม่ได้พอใจ เพราะไม่ได้ทำอย่างที่เราจะเป็นนั่นเอง

เวลาจะไปไหนตึก ๆ ตื่น ๆ หรือว่ามืงานด่วน สิ่งที่เราใหญ่ต้องการมาก นอกจากจะช่วยปลุกท่านตามเวลาแล้วก็คือ ต้องการความพร้อมของเราซึ่งเป็นผู้ติดตามนั่นเอง

สมมุติว่าจะต้องออกเดินทางตอนตีสอง สำหรับหลวงพ่อกว่าทำงานประจำวันเสร็จก็ตึก ปกติจะสงวนเวลาเที่ยงคืน ต่อจากนั้นก็สวดมนต์ทำวัตร เสร็จก็ราวเที่ยงคืนสี่สิบห้าหรือตีหนึ่งแล้ว ถ้าจะนอนก็จะมีเวลาหลับเพียงชั่วโมงเดียว ป่วยการหลับ เพราะเวลาน้อยเหลือเกิน ก็อาจหยิบหนังสือมานั่งอ่านหรือขีดเขียนรอเวลาไป ที่จริงแล้วการได้หลับสักชั่วโมงสองชั่วโมงอาจจำเป็น เพราะเมื่อไปถึงที่แล้วก็ต้องลงมือทำงานเลย แต่ถ้าผู้ติดตามก็ไปนอนด้วย แล้วตั้งนาฬิกาไว้กระชั้นชิดเกินไป พอถึงเวลาจวนตีสอง ตื่นขึ้นมาด้วยอาการงัวเงียทั้งคู่ เดียวก็หลงลืมอะไรกันบ้าง เสียงานจนได้

ผู้ติดตามหรือลูกน้องที่ดีต้องกระปรีกระเป๋ารออยู่ตลอดเวลา ต้องคอยเตรียมทุกอย่างไว้ให้พร้อม เช่นว่าอาจจะตื่นขึ้นมาก่อนสัก ๒๐ นาที พออีก ๑๕ นาที จะถึงเวลาเดินทาง เจ้านายตื่นขึ้นมาก็ให้ท่านรองห้องด้วยปาห้องโก๋ โกวัดดินหรือกาแฟ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางควรเช็กให้พร้อมอยู่เสมอ อย่างนี้จึงจะดี บางครั้งหลวงพ่อก็ได้ตึกเก่ง ๆ อย่างนี้มาช่วยงาน เมื่อจะเดินทางไปทีหนึ่งเพื่อทำงานเรื่องนั้น ๆ ความที่ใจจดจ่ออยู่กับงานจึงเตรียมเฉพาะเรื่องงานเท่านั้น ไม่ค่อยห่วงเรื่องส่วนตัว ทำให้หลงลืมไม่ได้เอายาไปฉันทตามเวลาที่หมอสั่ง เด็กเขาจะเตรียมเอาไปให้เสร็จ ไม่บกพร่อง ก็สบายไป

บางครั้งเดินทางไปทำงานในที่แห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากอีกแห่งหนึ่ง สามารถแวะทำธุระได้อีกอย่าง แต่ที่แรกไม่ได้คิด ไม่ได้เตรียมการมา ก็เลยทำไม่ได้ เสียเที่ยวไปเปล่า ๆ แต่บางครั้งได้เด็กที่รู้ใจมาคอยดูแลว่า หลวงพ่อจะไปทำงานอะไร เขารู้ระยะทาง รู้ระยะเวลา และรู้ความจำเป็นมากน้อยทั้งหมด แล้วก็เตรียมงานต่าง ๆ ไปให้เสร็จสรรพ เผื่อแวะหรือเลยไปทำงานอื่นได้ด้วย ทั้งหยูกยา เครื่องอัดเทป วีดีโอ สไลด์ ฯลฯ บางทีหลวงพ่อก็เห็นเขาหอบพะรุงพะรังก็เอ็ดเอาเสียอีกว่า จะเอาไปทำไมมากมาย เขาก็บอกว่า “เพื่อหลวงพ่อกำลังจะเดินทางไปตรงนั้นเสร็จ อาจจะแวะไปตรงนั้นได้เลยเตรียมมาให้ ถึงไม่ได้ใช้งานก็ไม่เป็นไร ไม่หนักหนาอะไร ผมหิ้วติดมือมาด้วย เผื่อจะได้ไม่เสียเที่ยว” อย่างนี้ก็ดีเหมือนกัน ทำให้เรากล่องตัวทำงานได้มาก ไม่ติดขัด ไอ้ชนิดที่สิ่งหนึ่งได้แค่จุดห้า จุดเจ็ด ละก็แย่น้อย ก็ได้แต่ทนใช้งานกันไปอย่างนั้นเอง

การที่บุคคลจะได้บิรารอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายนัก แม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทรงเคยเจอปัญหามาแล้ว สมัยที่พระองค์ทรงประกาศพระศาสนาไปได้สัก ๑๕-๒๐ ปี คราวหนึ่งทรงเดินทางไปกับพระภิกษุผู้ติดตามอุปัฏฐากรูปหนึ่ง ผ่านป่ามะม่วงร่มรื่นน้ำแฉะพักผ่อน แต่พระองค์ทรงมีกิจจะต้องเดินทางไปต่อ ทรงหยุดพักไม่ได้ พระภิกษุรูปที่ติดตามมาด้วยกราบทูลว่า “พระพุทธเจ้าข้า ป่ามะม่วงนี้ร่มรื่นดี ข้าพระพุทธเจ้าขอพักอยู่ที่นี้แหละ เพื่อเจริญภาวนา” พระพุทธองค์ทรงค้านว่า “อย่าเลย ไปกับเราก่อนเถิด เราจะไปเทศน์ที่หมู่บ้านข้างหน้า” พระภิกษุทูลว่า “ข้าพระพุทธเจ้าไม่ไปด้วยหรอกพระเจ้าข้า จะหาป่าร่มรื่นอย่างนี้ได้ที่ไหนอีก ข้าพระพุทธเจ้าขอนั่งทำภาวนาอยู่ที่นี้แหละ”

แม้พระพุทธองค์จะทรงเอ่ยชวนอีกหลายครั้งก็ไม่ยอม กลับวางบาตรของพระองค์ลงกลางถนน แล้วก็เข้าป่ามะม่วงไป พระพุทธองค์จึงต้องทรงถือบาตรไปเอง ตอนนั้นพระองค์ทรงมีพระชนมายุประมาณ ๕๐-๕๕ พรรษา เมื่อจะเสด็จไปเทศน์ที่ไหนก็ทรงมีภารกิจหลายอย่าง เช่น ต้องประกาศให้ชาวบ้านชาวเมืองรู้ว่าจะมีการเทศน์ที่ไหน เมื่อใด เรื่องอะไร และต้องนำของใช้ เช่น บาตรไปด้วย และยังต้องไปจัดอาสนะเอง ซึ่งนับว่าเป็นภาระยุ่งยากเกินไปสำหรับผู้สูงอายุเช่นพระองค์ ในที่สุดพระองค์จึงทรงเลือกพระอานนท์มาเป็นอุปัฏฐากคอยรับใช้ และเป็นเลขานุการส่วนพระองค์ด้วย ถ้าเป็นในวงการทหารก็บอกว่าเป็นตำแหน่ง ทส. (ทหารคนสนิท) นั่นเอง

เมื่อพระอานนท์ได้เป็นพระอุปัฏฐากประจำก็ปฏิบัติภารกิจที่ทรงมอบหมายได้อย่างยอดเยี่ยม จนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่า จะหาพุทธอุปัฏฐากที่มีความสามารถเกินกว่าพระอานนท์นั้นไม่ได้แล้ว งานประกาศพระศาสนาของพระองค์จึงรุดหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้น

กว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะทรงได้พระอานนท์มาเป็นเลขานุการ หรือเป็นอุปัฏฐากส่วนพระองค์ก็ทรงเจอเลขาฯ ประเภทไม่เป็นไล่เป็นพาย ทำให้พระองค์ต้องทรงลำบากลำบากเสียหลายครั้ง เช่น คราวหนึ่งพระภิกษุรูปหนึ่ง ขณะร่วมทางไปกับพระองค์ดี ๆ พอไปได้ครึ่งทางกลับขอแยกไปทางอื่นเสีย นี่ปล่อยให้ทรงถือบาตรไปเอง พระองค์ทรงห้ามถึง ๓ ครั้ง ก็ไม่เชื่อ แยกทางไปจนได้ แล้วก็ไปโดนโจรทุบหัวเอา วังเลือดโขกมาทีเดียว ร้องว่า “พระพุทธเจ้าข้า รอดด้วย ๆ โจรมันทุบหัวข้าพระพุทธเจ้า เจ็บเหลือเกิน” พระพุทธองค์ตรัสว่า “เราบอกแล้วไงว่าอย่าไป” พระภิกษุนั้นกลับตอบว่า “แล้วทำไมพระองค์ไม่บอกข้าพระพุทธเจ้าก่อนว่าไปแล้วจะโดนตีหัวแบบนี้”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสตอบว่า “ถ้าบอกเธออย่างนั้น เธอก็จะคิดว่าเราหลอกลวงๆเธอ เพื่อ
ว่าเธอจะได้ไปกับเรา เราออกปากห้ามเธอหลายครั้งก็ไม่ยอมเชื่อ จึงต้องปล่อยให้เป็นอย่างนี้”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมีบารมีมากขนาดนี้ กว่าจะได้อุปัฏฐากที่รู้ใจมารับใช้ยังยาก เพราะ
ฉะนั้นให้ตั้งใจศึกษาและปรับปรุงตัวให้ดี เพื่อจะได้เป็นเลขาฯ พระพุทธเจ้าพระองค์หน้า ได้บุญมาก
ทีเดียว

ยังมีแง่คิดเกี่ยวกับการเลือกอุปัฏฐากของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งน่าสนใจสำหรับผู้ที่เป็นนาย
ที่ต้องการผู้รับใช้ใกล้ชิดรู้ใจสักคน จะได้ศึกษาไว้เป็นตัวอย่าง ตอนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า
ต้องการอุปัฏฐาก ก็มีพระเถระผู้ใหญ่หลายท่านอาสา องค์แรกคือพระสารีบุตร แต่พระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าไม่ทรงรับ ตรัสว่า “อย่าเลยสารีบุตร เธอมีความรู้ความสามารถมาก เธอไปทางทิศไหน
ประชาชนก็จะดีอกดีใจเหมือนอย่างได้เห็นเราไปเอง ถ้าเธอไปกับเราเสียแล้ว ประชาชนที่เขารอเธอ
หรือรอเราทางทิศอื่น ๆ ก็จะตั้งตาคอย ทำให้เสียประโยชน์ของงานพระศาสนา”

จากพระดำรัสนี้ ทำให้เราได้เห็นน้ำพระทัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ทั้ง ๆ ที่พระสาวก
มีดีที่สุด ทรงปัญญาเป็นเลิศ อาสาขอเป็นเลขาฯ ส่วนพระองค์ แต่พระองค์กลับไม่ทรงยอมรับ
ด้วยเกรงว่าประชาชนทั้งหลายจะเสียประโยชน์ไป ส่วนพระองค์เองจะทรงเหนื่อยยากอย่างไรก็ไม่
เป็นไร ครั้นเมื่อไม่ทรงรับพระสารีบุตรแล้ว พระโมคคัลลานะจึงอาสาขอเป็นอุปัฏฐากเอง แต่พระองค์
ก็ทรงห้ามเอาไว้อีก ด้วยเหตุผลเดียวกันนั้น พระอรหันต์ผู้ใหญ่ทั้งหลายพากันอาสา เหตุการณ์ก็เป็น
เช่นเดียวกัน จนกระทั่งเหลือพระอานนท์เพียงรูปเดียว ท่านนั่งเฉยอยู่ไม่ได้อาสาแต่ประการใด
เหตุที่ท่านไม่อาสาเพราะมีเหตุผลอยู่ในใจ ๓ ประการ คือ

ประการแรก ท่านคิดว่าท่านเองก็ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ ยังไม่หมดกิเลส เป็นแค่พระโสดาบัน

ประการที่สอง ท่านมีอาวุโสน้อย ขนาดพระผู้ใหญ่ทั้งหลายพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่ทรงรับไว้
เป็นอุปัฏฐาก ถึงอาสาไปพระองค์อาจไม่ทรงรับก็ได้

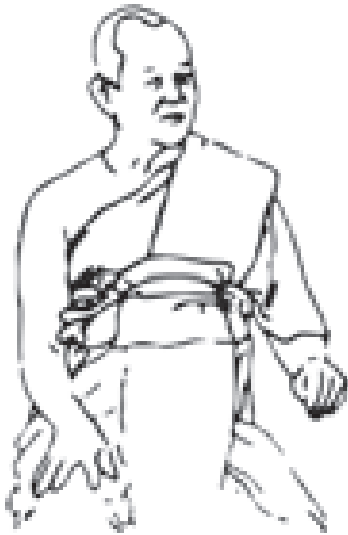
ประการที่สาม ถ้าพระพุทธองค์ทรงต้องการจะให้ท่านเป็นอุปัฏฐากก็คงมีรับสั่งเอง และใน
ที่สุดพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทรงเจาะจงชี้มาที่พระอานนท์ ทรงบอกให้มาเป็นอุปัฏฐาก

แสดงว่าการจะเลือกเอาผู้ใดมาเป็นอุปัฏฐากหรือเป็นเลขานุการส่วนตัวนี้ ไม่จำเป็นต้องเป็น
บุคคลที่ทรงคุณธรรมอันเลิศไปเสียทั้งหมด แต่ขอเพียงเป็นผู้ที่รู้ใจนายดี และที่สำคัญจะต้องไม่มี
ข้อบกพร่อง และสามารถป้องกันไม่ให้เกิดข้อครหาต่าง ๆ แก่เจ้านายได้ อย่างเช่นพระอานนท์นั้น
ขนาดพระพุทธองค์ทรงชี้ตัวเรียกให้มาเป็นอุปัฏฐาก ท่านยังไม่รับทันที ขอดั่งเงื่อนไขก่อน เงื่อนไข
ที่ขอไว้ นั่น เพื่อป้องกันคำครหาว่ารับเป็นอุปัฏฐากเพราะเห็นแก่ความสะดวกสบาย และเพื่อป้องกัน
ไม่ให้ใครตำหนิพระพุทธเจ้าได้ว่าทรงลำเอียงเพราะรัก เพราะเป็นคนโปรด ท่านขอไว้หลายข้อ เช่น
ไม่ให้ประจานของดี ๆ เสมอของพระพุทธเจ้า ไม่ให้พักในที่เดียวกัน มีหลายข้อล้วนแต่ไม่ใช่เพื่อ
ประโยชน์ของท่าน แต่เพื่อประโยชน์ของพระพุทธองค์และของพระศาสนาทั้งนั้น

มีโอกาสหลวงพ่อก็จะเอาเรื่องพระอานนท์ทำหน้าที่เลขาฯ มาเล่าให้ฟัง จะได้รู้ว่าเลขาฯ ดี ๆ นั้น
เขาคิดกันอย่างไร ตอนนี้ศึกษาจากที่ท่านผู้เขียนหนังสือ “จรรยาปาว” ให้ไว้ไปก่อนก็แล้วกันนะ..

(อ่านต่อฉบับหน้า)

กันยายน ๒๕๕๗ อยู่ในบุญ ๘๗

คนในโลกนี้มีหลากหลายความเชื่อ บางครั้งก็มีความเห็นไม่ลงรอยกัน แต่...เหตุใดชาวพุทธแม้มีหลายนิกาย ก็ยังอยู่ร่วมกันได้โดยไม่กระทบกระทั่งกัน?

ANSWER

คำตอบ

ศาสนิกต่างศาสนาท่านหนึ่งได้พบกับหลวงพ่อดัตตชีโว ได้สนทนากัน เขาเอ่ยความในใจขึ้นมาว่า ทุกคนในโลกต่างก็อยากเห็นชาวโลกเป็นสุขด้วยกันทั้งนั้น แต่ในข้อปฏิบัติต่าง ๆ หรือวิธีตัดสินใจต่าง ๆ โดยรายละเอียดมักจะมีข้อขัดแย้งกันอยู่เป็นประจำ แม้แต่ในศาสนาเดียวกันก็ยังไม่วายมีข้อขัดแย้งกัน

เขารู้สึกว่า ในพระพุทธศาสนาของเราก็มียุคสมัยเหมือนกัน แต่ทว่าในพระพุทธศาสนาแม้มีหลายนิกายก็ไม่ได้ทะเลาะกัน ไม่ถึงกับยกพวกมาลุยกันหรืออะไรอย่างนั้น ตรงนี้เขาเห็นแล้วก็ชื่นชม แล้วก็เลยถามมา ซึ่งเป็นคำถามที่หลวงพ่อดัตตชีโวเข้าใจว่าเขาเข้าใจถาม มีประโยชน์ แล้วคำตอบก็น่าจะได้รู้ทั่วกันทั้งชาวพุทธและชาวโลก

เขาถามว่าชาวพุทธแม้ต่างนิกาย ทำไมจึงไม่มีการกระทบกระทั่งกัน เห็นมาร่วมกันทำบุญ หลวงจินก็บ่มเพาะหลวงจิน หลวงเกาหลึคล้ายหลวงจิน แต่ก็มีส่วนที่แตกต่างอยู่บ้าง หลวงลามะจากทิเบตก็อีกอย่างหนึ่ง

ในความแตกต่างอย่างนี้ มีวิธีที่จะทำความเข้าใจและก่อให้เกิดความสมัครสมานกันขึ้นมาได้อย่างไร ที่เขาถามอย่างนี้ก็เพื่อว่า เมื่อรู้แล้วจะได้ใช้หลักเดียวกันนี้ในกลุ่มศาสนาเดียวกันกับของเขา เพราะเขาก็ไม่อยากจะเห็นผู้ที่นับถือศาสนาเดียวกันกับเขาขัดแย้งกัน แล้วก็อยากจะเห็นทั้งศาสนาที่เขา นับถือกับศาสนาพุทธของเราอยู่ร่วมกันด้วยดี แต่จะมีวิธีจัดการอย่างไรในส่วนที่ไม่ตรงกัน

ซึ่งหลวงพ่อก็ให้ข้อคิดกับเขาไปตั้งแต่เริ่มต้นว่า

๑) คนเหมือนกัน เกิดเป็นคนต่างก็มีคุณค่า

คนเราไม่ว่าจะนับถือศาสนาไหน เป็นชนชาติเผ่าพันธุ์อะไรก็ช่างเกิด เขาก็เป็นคน เราก็คือเป็นคน แล้วก็มีองค์ประกอบเหมือน ๆ กัน คือ

- มีกายที่ประกอบด้วยเลือดด้วยเนื้อเหมือนกัน
- มีใจใส ๆ ด้วยกันทั้งนั้น ถ้าใจไม่ใส แล้วไม่ได้สร้างบุญมากพอ ไม่ได้เกิดเป็นคนหรือ

ในโลกนี้ถ้าเราเทียบกันระหว่างจำนวนมนุษย์กับสัตว์ทั้งหลาย เมื่อเทียบกันแล้วจำนวนมนุษย์น้อยกว่าสัตว์ตั้งเยอะ อย่างว่าแต่เอามาเทียบกันทั้งโลกเลย เอาแค่เทียบที่บ้านตัวเอง จำนวนคนในบ้านต่อให้ครอบครัวใหญ่ก็มีไม่กี่สิบคน แต่เมื่อนับจำนวนสัตว์ในบ้านดู บางคนอาจจะบอกว่าที่บ้านไม่เลี้ยงสุนัข ไม่เลี้ยงแมว แล้วคุณเคยนับมดไหมว่าทั้งบ้านมีสักกี่ตัว จิ้งจกกี่ตัว ตุ๊กแกกี่ตัว ยุงกี่ตัว แมลงต่าง ๆ กี่ตัว ถ้าอย่างนี้ก็จะเห็นได้ว่าระหว่างมนุษย์กับสัตว์เทียบสัดส่วนกันไม่ได้เลย ไม่ว่าบ้านไหนสัตว์ก็มากกว่าคน ไม่ว่าในประเทศไทย ทั่วโลก สัตว์ก็ต้องมากกว่าคน หรือแม้กระทั่งในโลกทั้งโลกนี้ สัตว์ก็มีมากกว่ามนุษย์ชนิดเทียบกันไม่ได้เลย

ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ เมื่อเกิดมาแล้วอย่างไหนจะสร้างคุณประโยชน์ให้กับตัวเอง สร้างคุณประโยชน์ให้กับโลกได้มากกว่ากัน ใครที่มีใจเป็นกลางก็ต้องมองเห็นว่า ถึงอย่างไรมนุษย์ก็สร้างคุณประโยชน์ให้กับตัวเอง ให้กับชาวโลก ให้กับโลกใบนี้ได้มากกว่าสัตว์เป็นแน่แท้

ถามว่าการเกิดมาเป็นมนุษย์กับการเกิดเป็นสัตว์ อย่างไหนจะโชคดีกว่ากัน? ถึงอย่างไรมนุษย์ก็โชคดีกว่าสัตว์อย่างแน่นอน

การที่จะเกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นสัตว์ ขึ้นอยู่กับอะไร? ในศาสนาอื่นเขาบอกว่า ศาสดาของเขาสอนว่าใครจะเกิดมาเป็นมนุษย์ ใครจะเกิดมาเป็นสัตว์ ขึ้นอยู่กับความปรารถนาของผู้สร้างโลกที่เขา นับถือ

ในพระพุทธศาสนา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนไว้ว่า ทั้งคนและสัตว์มีส่วนที่เหมือนกัน คือล้วนรักสุขเกลียดทุกข์เหมือนกัน คนพูดภาษาสัตว์ไม่ได้ สัตว์ก็พูดภาษาคนไม่ได้ แต่ดูได้จากลักษณะท่าทางของเขาก็รู้ว่า รักสุขแล้วเกลียดทุกข์เหมือนกัน

ในพระพุทธศาสนา พระบรมศาสดาทรงเป็นผู้ค้นพบความจริงของสรรพสิ่งทั้งหลาย ในการค้นพบนั้น ทรงค้นพบจากการทำสมาธิ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราทรงฝึกพระองค์อย่างนี้ ทรงทำสมาธิเพื่อทำให้ใจใส ๆ ส่วนระยะเวลาที่ฝึกก็ไม่ใช่แค่เป็นวัน ไม่ใช่แค่เป็นเดือน แต่ทรงฝึกสมาธิอย่างต่อเนื่องมานับภพนับชาติไม่ถ้วน แม้ในชาติสุดท้ายก็ทรงฝึกนานหลายปี

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรู้ความจริงของทุกสิ่งทุกอย่างโดยอาศัยการทำสมาธิให้ใจใส ๆ พอใจแล้วใจจะสว่าง สว่างแล้วก็จะเห็นความจริง พระพุทธองค์ทรงพบว่า คนทุกคนนั้น ถึงคราวละโลกไปก็ยังมีชีวิตหลังความตาย ไม่ได้ตายแล้วสูญ ถ้าตั้งใจทำความดี ความดีที่ทำไว้ก็จะส่งผลให้เปลี่ยนตัวเองจากคนไปเป็นเทวดา นางฟ้า ไปอยู่ในภพภูมิใหม่ที่เป็นสุข ที่เรียกว่า สวรรค์ คนที่ทำไม่ดี ตายแล้วก็ไม่สูญ แต่ว่าผลของความเลวจะส่งเขาไปอยู่ในภพภูมิที่เดือดร้อน ไปอยู่แล้วเป็นทุกข์ เรียกว่า นรก

บางคนถึงจะเป็นคนเลว แต่ก็ยังไม่เลวสุด ๆ ผลของความเลวส่งผลให้ไปเกิดแค่เป็นสัตว์เท่านั้น แทนที่จะไปถึงนรก ถ้าไม่เลวเกินไปจนกระทั่งไปเป็นสัตว์นรก ก็มาเป็นสัตว์เดรัจฉานอย่างที่พวกเรา เห็น เช่น มด ปลวก เป็นต้น

๒) เกิดเป็นคนย่อมต้องการโอกาสกลับมาเกิดอีกตัว

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบอีกว่า หลังจากที่ได้รับโทษไปแล้ว พวกที่ไปตกนรกและรับโทษ พอสมควรแล้ว ก็มีโอกาสมากลับมาเกิดตัวอีก ในระหว่างที่เกิดเป็นสัตว์ ถ้าระมัดระวังตัวดี ไม่ใช่สัตว์ เถาะ ความไม่ดีก็ค่อย ๆ คลายตัวไป พวกนี้ก็มีโอกาสกลับมาเกิดเป็นคนอีก

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพบว่า คนสามารถไปเกิดเป็นสัตว์ และสัตว์ก็สามารถกลับมาเกิด เป็นคนได้ การเกิดเป็นคนทำให้มีโอกาสกลับมาเกิดตัวใหม่ ถ้ากลับมาเกิดอีกตัวได้ ก็มีความสุข มากยิ่งขึ้น ไม่ต้องกลับไปเกิดเป็นสัตว์อีก แต่การกลับมาเกิดอีกตัวได้นั้น ไม่ใช่ว่าคนโน้นคนนี้ไปเสกให้ แต่เขาต้องปรับปรุงตัวเอง

การดำเนินชีวิตในวิถีชาวพุทธจึงมีคำว่า “ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว” ดังนั้นผลของ กรรมดีก็คือ เวลาทำดีก็ต้องได้รางวัลกันบ้าง ส่วนผลของกรรมชั่วก็คือ เวลาทำชั่วก็ต้องลงโทษ กันบ้าง แต่เมื่อพ้นโทษแล้วก็ให้โอกาสกลับมาเกิดใหม่ เพราะทุกชีวิตในโลกนี้ต่างยังตกอยู่ภายใต้ กฎแห่งกรรม คือกฎแห่งการรับผลการกระทำที่คน ๆ นั้นได้ทำไว้นั่นเอง

๓) ให้เวลาแต่ละคนแก้ไขตัวเอง

พระพุทธศาสนาสอนให้มุ่งมั่นทำความดีเรื่อยไป ส่วนที่เป็นความดีก็ทำไปมาก ๆ ส่วนที่ ยังไม่ดีก็ปล่อยเวลาให้เขาได้มีเวลาแก้ไขตัวเอง เพราะคิดอย่างนี้ชาวพุทธแม้ต่างนิกายก็ไม่ ทะเลาะกัน เพียงแต่ว่าความเชื่อยังไม่ตรงกัน ต่างคนก็ไปฝึกสมาธิให้ใจใส ๆ พอใจใสแล้ว เดี่ยวก็ เห็นความจริงตรงกัน

๔) ใจใส ๆ จากสมาธิทำให้เห็นความจริงตรงกัน

ความที่คนในโลกนี้ต่างก็เป็นคนเหมือนกัน ทำให้แม้ต่างศาสนากันก็นั่งสมาธิด้วยกันได้ เมื่อนั่งสมาธิให้ใจใส ๆ แล้ว เดี่ยวก็ต้องเห็นตรงกัน ธรรมชาติของใจที่สะอาดบริสุทธิ์จะปรับเข้าหากัน ได้เองโดยธรรมชาติ เหมือนน้ำบริสุทธิ์ที่ไม่ว่าจะอยู่บนยอดเขา บนท้องฟ้า ในแม่น้ำ เมื่อนำมารวมกัน ก็ย่อมมีความเข้ากันได้ สิ่งนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า แม้ต่างศาสนา เราก็เป็นเพื่อนร่วมโลก เป็น เพื่อนนั่งสมาธิร่วมกันได้ ขอเพียงต่างคนต่างทำความดีให้มาก ๆ ส่วนข้อบกพร่องต่าง ๆ ปล่อยให้ ต่างคนได้แก้ไขตัวเอง แล้วนั่งสมาธิกันไปทุกวัน พอนั่งสมาธิใจใสก็จะอยากปรับตัวปรับใจเข้าหา กันเอง เห็นตรงกันเอง

ดังนั้น ถ้าอยากจะทำให้ชาวโลกอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ไม่ขัดแย้งกัน ไม่เบียดเบียนกัน ก็ช่วยกันชวนชาวโลกทั้งหมดมาเป็นเพื่อนนั่งสมาธิกัน.. ☺

“เมื่อสมาธิเกิด ปัญญาตามมา ทำให้เข้าใจชีวิตทุกด้าน
ไม่ใช่ด้านใดด้านหนึ่ง เหมือนมองมุมใดมุมหนึ่ง หรือมองต่างมุม”

พระพุทธญาณมหาภูมิ
(หลวงพ่อรัญมขโย)

Mobile Marketing & CRM Solution

- ☐ SMS Solution for Business
- ☐ 2-Way SMS Interactive
- ☐ International SMS
- ☐ Smart Voice Service (Outbound)
- ☐ Mobile Marketing/CRM Service

โดย บจ. เน็ต-อินโนวา ๑๑๑๑ Ave ถนนลาดพร้าว แขวงปิ่นเกล้า เขตจตุจักร กทม. ๑๐๑๑๐
โทร : ๐๒-๒๖๑๑๑๑๑๑, ๐๒-๒๖๑๑๑๑๑๑, ๐๒-๒๖๑๑๑๑๑๑, ๐๒-๒๖๑๑๑๑๑๑, email : info@net-innova.com

www.kalyanamitra.org

กฐิน ผ้าป่า และอานิสงส์

กฐินและผ้าป่ามีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร?

“ผ้าป่า” เราใช้อีกคำหนึ่งว่า “ผ้าบังสุกุล” เป็นผ้าที่ไม่มีเจ้าของ คือเป็นธรรมเนียมของสงฆ์ ตั้งแต่ครั้งพุทธกาลว่า ผ้าที่พระใช้ทำเป็นจีวรเอามาจากผ้าดลูกฝุ่น บางครั้งเป็นผ้าห่อศพก็มี ผ้าที่ไม่ใช่แล้วก็มี พุดง่าย ๆ คือเป็นผ้าที่เจ้าของเขาทิ้งแล้ว สละแล้ว พระภิกษุก็ไปเอาผ้านั้นมาซักและมาย้อมด้วยสีจากแก่นไม้ เช่น แก่นขนุน เป็นต้น เสร็จเรียบร้อยแล้วก็เอามาทำเป็นจีวร เวลาพระภิกษุไปชักผ้าป่าจะใช้คำว่า “อิทัง วัดถัง อัสสามิกัง ปังสุกุละจีวะรัง มัยหัง ปาปุณาติ ผ้าบังสุกุล จีวรอันไม่มีเจ้าของนี้ จงสำเร็จประโยชน์แก่ข้าพเจ้าในกาลบัดนี้”

ปกติแต่เดิมจริง ๆ ผ้าป่าเป็นผ้าที่ไม่มีเจ้าของเลย แต่ตอนหลังเป็นผ้ามีเจ้าของที่เขาเอามาพาดไว้ ซึ่งเจ้าของเขาก็กล่าวคำถวายแล้วว่า ขอถวายแด่คณะสงฆ์ แล้วเอาไปพาดไว้ ซึ่งต่างจากเวลาถวายของอย่างอื่นที่ใช้วิธีประเคน แต่ผ้าป่าใช้วิธีพาด บางครั้งก็พาดที่ราวไม้ไผ่บ้าง พาดอยู่บนพานบ้าง แล้วพระภิกษุก็มาจับผ้า และกล่าวว่า “อิทัง วัดถัง สัสสามิกัง ปังสุกุละจีวะรัง มัยหัง ปาปุณาติ ผ้าบังสุกุลจีวรอันมีเจ้าของนี้ จงสำเร็จประโยชน์แก่ข้าพเจ้าในกาลบัดนี้” แล้วท่านก็ชักผ้าขึ้นมาพาดไว้ที่แขน เป็นการรักษารูปธรรมเดิม คือยังมีการชักผ้า ฉะนั้นการถวายผ้าป่าจึงถวายได้ทั้งปี ไม่จำกัดเรื่องเวลา และถวายพระภิกษุรูปเดียวก็ได้ ถวายเมื่อไรก็ได้ นั่นคือผ้าป่า

แต่ถ้าเป็นกฐินไม่ใช่แบบนี้ การถวายผ้ากฐินเป็นสิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้ถวายแก่พระภิกษุในวัดที่มีพระจำพรรษาครบ ๕ รูป ตลอดพรรษา ๓ เดือน และถวายได้ภายในเวลา ๑ เดือน นับตั้งแต่วันออกพรรษา คือ ตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ จนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ คือวันลอยกระทงนั่นเอง หมายความว่า พระภิกษุสามารถรับผ้ากฐินได้เฉพาะในเวลาหนึ่งเดือนนี้เท่านั้น ไม่สามารถรับทั้งปี การทอดกฐินจึงถือว่าเป็นกาลทาน คือเป็นทานที่จำกัดด้วยเงื่อนไขของเวลา ไม่ได้ทำได้ตลอดเวลา แล้วยังทำได้เฉพาะกับพระภิกษุในวัดที่มีพระอยู่จำพรรษาตลอดพรรษา และครบ ๕ รูป ถ้าวัดไหนมีพระ ๓-๔ รูป ก็รับกฐินไม่ได้ แต่ถ้าเป็นการทอดผ้าป่าสามารถทำได้ นอกจากนี้วัดหนึ่งยังรับกฐินได้แค่ปีละครั้งเดียวเท่านั้น แต่ผ้าป่าจะทอดกี่ครั้งก็ได้

กฐินและผ้าป่ามีพิธีกรรมและสิ่งของที่ถวายเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ในแต่ละยุคสมัย?

ในแง่หลักการสำคัญก็ต้องคงเดิมเอาไว้ แต่รูปแบบพิธีการหรือข้าวของที่ถวายอาจจะแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นบ้าง แต่หลักการของผ้าป่าเป็นอย่างที่ยกแล้วไปแล้วข้างต้น

ส่วนรูปแบบของกฐินนั้นจะไม่ประเคนหรือประเคนก็ได้ แต่ต้องไปวางไว้ที่หน้าคณะสงฆ์ เสร็จแล้วคณะสงฆ์ต้องมีการอุปโลภกฐิน คือตั้งพัดแล้วตัวแทนสงฆ์ ๑ รูป จะกล่าวว่า

“ผ้ากฐินทานกับทั้งผ้าอันสงฆ์บริวารทั้งปวงนี้ เป็นของบริสุทธฺ์ประดุจเลื่อนลอยมาจากท้องนภาภาศ แล้วตกลงในท่ามกลางสงฆ์ มิได้เฉพาะเจาะจงแก่ภิกษุรูปหนึ่งรูปใด แต่มีพระบรมพุทธานุญาตไว้ว่า ให้มอบแก่ภิกษุผู้มีจิรวรเกา หรือเป็นผู้มีความสามารถ อาจจะทำกฐินัตถการกิจให้ถูกต้องตามวินัยบรมพุทธานุญาตได้ บัดนี้สงฆ์เห็นสมควรแก่ภิกษุรูปใด ขอจงพร้อมใจมอบแก่ภิกษุรูปนั้น เทอญ”

นี่คือการอุปโลภกฐิน เสร็จแล้วก็มีพระภิกษุอีกรูปหนึ่ง อาจจะเป็นรูปเดียวกันหรือคนละรูปก็ได้แล้วแต่ ตั้งพัดในท่ามกลางสงฆ์แล้วกล่าวว่า

“ผ้ากฐินทานกับทั้งผ้าอันสงฆ์บริวารทั้งปวงนี้ ข้าพเจ้าเห็นสมควรแก่... (กล่าวชื่อและฉายาของพระภิกษุรูปนี้) ผู้มีความสามารถ อาจจะทำกฐินัตถการกิจให้ถูกต้องตามวินัยบรมพุทธานุญาตได้ ถ้าภิกษุรูปใดเห็นไม่สมควร จงทักท้วงขึ้นในท่ามกลางสงฆ์” จากนั้นก็หยุดนิ่ง นิดหนึ่งเพื่อดูว่าจะมีใครท้วงหรือเปล่า ถ้าไม่มีก็กล่าวต่อไปว่า “หากเห็นสมควรแล้ว ขอจงให้สัตถสัจฉญา สาธุการขึ้นโดยพร้อมเพรียงกัน” แล้วพระทั้งหมดก็สาธุ เป็นอันว่าเห็นชอบตามที่พระภิกษุผู้ตั้งญัตติเสนอให้มอบผ้ากฐินนี้แก่พระรูปนี้ แต่ถ้ามีสงฆ์รูปใดคัดค้านไม่เห็นด้วยแม้เพียงรูปเดียวก็ไม่ได้ มติต้องเป็นเอกฉันท์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่โดยทั่วไปมักไม่มีใครคัดค้าน

การทอดกฐินมีประวัติความเป็นมาอย่างไร?

ประเพณีทอดกฐินเกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งพุทธกาล มีอยู่คราวหนึ่งพอออกพรรษาแล้ว พระสงฆ์ที่จำพรรษาอยู่ตามที่ต่าง ๆ ก็ส่งตัวแทนเดินทางมาเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า (เป็นธรรมเนียมของพระในครั้งพุทธกาล) เพื่อที่จะดูว่าตลอดพรรษาในปีที่ผ่านมา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติพระวินัยอะไรบ้าง มีพระธรรมเทศนาใหม่ ๆ อะไรบ้าง จะได้มาศึกษาเล่าเรียนและมากราบพระพุทธรูปด้วย แล้วจะได้กลับไปถ่ายทอดความรู้ใหม่ ๆ แก่พระภิกษุรูปอื่นในท้องถิ่นของตน

มีอยู่คราวหนึ่ง พระภิกษุเมืองปาไลยรัฐ ๓๐ รูป เดินทางรอนแรมตากแดด ตากฝน ลัดเลาะคันทนาและเดินผ่านป่า ผ่านเขา พอจิวรโดนฝนบวกกับเจอกิ่งไม้ เจอหนาม เจออะไรต่าง ๆ ก็เปื้อยขาดไปตามสภาพ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงมีพุทธานุญาตให้ถวายผ้ากฐินแก่พระภิกษุได้ตามเงื่อนไขดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ตั้งแต่นั้นมาจึงเกิดเป็นประเพณีทอดกฐินขึ้น

กฐินหรือผ้าป่าเน้นในเรื่องของการถวายผ้า การนำปัจจัยที่ได้จากการทอดกฐิน ทอดผ้าป่า ไปทำประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ มีความเกี่ยวเนื่องกับผ้าป่าหรือกฐินอย่างไร?

ถือว่าเป็นบริวารกฐินหรือบริวารผ้าป่า เพราะว่าทำไปเพื่อทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา เนื่องจากในช่วงวันทอดกฐิน ทอดผ้าป่า มีสาธุชนมาร่วมบุญที่วัดเป็นจำนวนมาก และเห็นว่าจะต้องบำรุงวัดด้วยปัจจัย ๔ เช่น เรื่องผ้า หรือเรื่องเสนาสนะที่เป็นอาคารสถานที่บ้าง เป็นโบสถ์ วิหาร ศาลา หรือกุฏิพระบ้าง ซึ่งแล้วแต่ที่นั่น ๆ ขาดแคลนสิ่งใด จำเป็นจะต้องใช้สิ่งใด หรือว่าจะเป็นการกอบกู้ภัตตาหาร กองทุนยารักษาโรคก็ได้ บางทีก็เป็นกองทุนการศึกษาของพระภิกษุสามเณร คือสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็นบริวารกฐินหรือบริวารผ้าป่าไปด้วย

ในฐานะพุทธบริษัทเราควรมีทัศนคติอย่างไรในการชวนคนทำบุญ?

มีตัวอย่างเรื่องจริงในครั้งพุทธกาล อุบาสกท่านหนึ่งไปฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วเกิดศรัทธา อยากจะเลื่อมพระ แต่ตัวเองมีทรัพย์ไม่พอ ก็ไปชวนคนทั้งเมืองมาทำบุญเลื่อมพระ วันหนึ่งไปเจอเศรษฐีชื่หิเนียว อุบาสกก็ชวนเศรษฐีมาร่วมบุญท่ามกลางลูกค้ายที่กำลังซื้อของเต็มร้าน ครั้นเศรษฐีจะไม่ทำก็กลัวคนว่าขี้เหนียว ก็เลยจำใจร่วมบุญกับเขาไป แต่ครั้นเวลาจะเอาน้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อยเทให้เขาครึ่งแก้วก็กลัวจะเยอะเกินไป ก็เลยเปิดจุกขวด แล้วเอามือปิดไว้ กะว่าให้ออกมาสักหยดสองหยด ขอมีส่วนร่วมในบุญด้วยหยดสองหยด อุบาสกก็ไม่ได้ว่าอะไร ได้แต่กล่าวคำว่า “สาธุ”

บอกบุญกับเศรษฐีที่เหนียวแล้ว อุบาสกก็ไปชวนคนอื่นทำบุญต่อไปด้วยความปิติเบิกบานตามหลักวิชา แต่ฝ่ายเศรษฐีกลัวเขาจะไปต่อว่าที่หลัง เลยเอากิริยเหน็บแฉแล้วตามไปแอบฟัง ถ้าอุบาสกคนนี้เอ๋ยถึงชื่อตน แล้วทำท่าจะพูดในทางเสีย ๆ หาย ๆ ก็จะไม่เอากิริยแทงให้ตาย

พออุบาสกไปถึงสถานที่ที่จะเลี้ยงพระ ก็หุงหาอาหาร แล้วก็เอาน้ำมัน เองา เอาอะไรต่าง ๆ ที่ได้มาจากเศรษฐีอย่างละนิดอย่างละหน่อยใส่ลงไปทุกหม้อ หม้อนี้เม็ดหนึ่ง หม้อนั้นเม็ดหนึ่ง แล้วก็เอาไปเลี้ยงพระ แล้วกล่าวท่ามกลางหมู่สงฆ์ว่า เศรษฐีร่วมบุญมาด้วย ขอให้มีส่วนแห่งบุญทุก ๆ หม้อเลย ขอให้ได้อบุญเยอะ ๆ เหมือนได้เลี้ยงพระทุกรูปเลย

เศรษฐีฟังแล้วแทบช็อก เราขี้เหนียวสุด ๆ และทำกับเขาถึงขั้นแอบมาฟังว่า เขาจะว่าอะไรเราหรือเปล่า แต่เขาติกับเราถึงขนาดนี้ ให้เราได้บุญกับพระทุก ๆ รูป ถ้าหากเรายังทำอย่างนี้ต่อไป เราก็คงเป็นคนที่ย่ำแย่ที่สุด ขณะนั้นใจของเศรษฐีเปิดแล้ว จึงได้ร่วมบุญใหญ่ พลิกความคิดจากขี้เหนียวกลับมาเป็นผู้ให้อย่างเต็มที่เต็มกำลัง

เรื่องราวนี้แสดงให้เห็นว่า เราควรเคารพในทานของผู้อื่น ไม่ว่าเขาจะทำมากหรือน้อย ในใจของเราไม่ควรมีความรู้สึกตำหนิติเตียน หรือกล่าวหาว่าทำไมทำน้อย ไม่ว่าเขาจะทำมากทำน้อยก็เคารพในทานของเขา ให้เราถือหลักที่ว่ามีบุญอะไรก็ชวนให้ทั่ว ๆ อย่าไปเกรงใจ แต่อย่าไปคาดหวังว่าเขาต้องทำเท่านี้เท่านี้ ไปอธิบายให้เขาเข้าใจ และอธิบายให้เหมาะกับภาวะของแต่ละคน แล้วถ้าเขาร่วมบุญมา ไม่ว่าสิ่งหนึ่ง บาทหนึ่ง สิบบาท ร้อยบาท หรือเท่าไรก็แล้วแต่ให้อนุโมทนาบุญกับเขาจากใจจริง ตรงนี้คือหน้าที่ของผู้ชวน

ถ้าเราไม่ได้ไปร่วมงานทอดกฐิน ทอดผ้าป่า เราจะได้รับอานิสงส์เหมือนกันหรือต่างกัน? การมอบปัจจัยผ่านคนอื่นไปถวายพระ มีอานิสงส์ต่างกับที่เราไปถวายเองอย่างไรบ้าง?

ถ้าเราได้ไปร่วมงานด้วยความตั้งใจ อานิสงส์จะเต็มที่ เพราะเราจะได้เห็นภาพพระรับของที่เรากวายเป็นมือ ความปิติเบิกบานในบุญจะเต็มที่กว่า ฉะนั้นการไปทำด้วยตัวเองถึงอย่างไรก็ได้บุญเต็มเม็ดเต็มหน่วยกว่าแน่นอน แต่ถ้าฝากเขาไปทำก็ได้บุญเหมือนกัน แต่ได้ตามส่วน ถ้าทำแบบเสียไม่ได้ก็ได้บุญเหมือนกัน ได้แค่ส่วนหนึ่ง ถ้าฝากไปและใจมีศรัทธา แต่เนื่องจากสุขภาพไม่ดีหรือติดธุระจริง ๆ แต่ใจเลื่อมใสเต็มที่ ก่อนให้ก็จบอธิษฐานอย่างดีแล้ว บุญก็จะเพิ่มขึ้นมากกว่าคนที่ทำแบบเสียไม่ได้ สรุปแล้วอยู่ที่ความตั้งใจและความศรัทธาของเราว่ามีแค่ไหนด้วย..

พิธีทอดกฐินสามัคคีของวัดพระธรรมกาย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

จะจัดขึ้นในวันอาทิตย์ที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ สภาธรรมกายสากล (เวลา ๐๙.๓๐ น. มีพิธีบูชาข้าวพระ)

ขอเรียนเชิญสาธุชนทุกท่านไปร่วมพิธีได้ในวันเวลาดังกล่าว

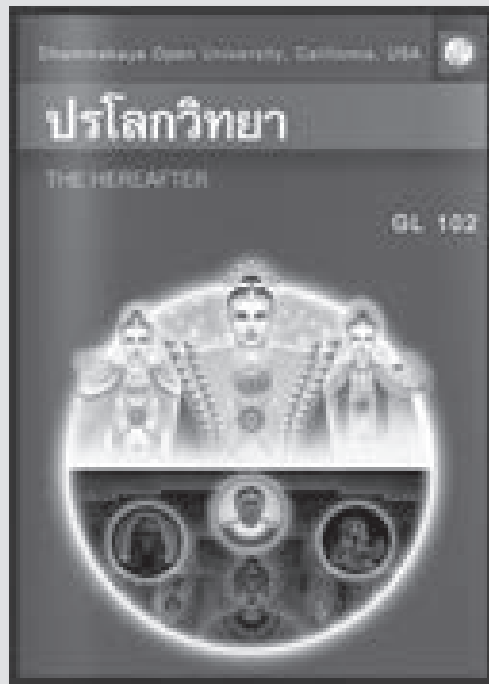
(กรุณาสวมชุดขาวหรือสวมเสื้อขาว เพื่อรักษาวัฒนธรรมชาวพุทธ)

DOU ความรู้สากล

เรื่อง : พระมหาวิฑูริย์ วุฑฺฒิชโย ป.ธ. ๙

ความแตกต่างบนความเหมือน ของการเกิดเป็นมนุษย์

มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ ไม่ว่า
เชื่อชาติหรือเผ่าพันธุ์ใด หากไม่นับผู้เกิดมา
ผิดปกติพิกลพิการ ต่างก็ต้องมีลักษณะเฉพาะ
ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นมนุษย์ที่ไม่แตกต่าง
กัน นั่นคือ มีกายที่ตั้งตรงกับพื้นโลก มีสมอง
เอาไว้คิด มีแขน ๒ ข้าง เอาไว้หยิบจับทำ
สิ่งต่าง ๆ มีขา ๒ ข้าง เอาไว้ก้าวเดินไปในที่
ต่าง ๆ มีตา ๒ ตา เอาไว้มองดู มีหู ๒ หู เอา
ไว้ฟัง มีปาก ๑ ปาก เอาไว้สนทนาและบริโภค

อาหาร มีทวารเบา ทวารหนัก เอาไว้ขับถ่าย
ของเสียออกมา และมีอวัยวะน้อยใหญ่ที่อยู่
ภายในร่างกาย ที่เรียกว่าอวัยวะ ๓๒ (ผม, ขน,
เล็บ, ฟัน, หนัง, เนื้อ, เอ็น, กระดูก, เยื่อใน
กระดูก, ม้าม, หัวใจ, ตับ, พังผืด, ไต, ปอด,
ไส้ใหญ่, ไส้เล็ก, อาหารใหม่, อาหารเก่า, น้ำดี,
เลือด, น้ำหนอง, เลือด, เหงื่อ, มันชั้น,
มันเหลว, น้ำตา, น้ำลาย, น้ำมูก, น้ำไขข้อ,
ปัสสาวะ และมันสมอง) รูปร่างและลักษณะที่

ปรากฏเหล่านี้คือ สิ่งที่แยกแยะความแตกต่างระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ชนิดอื่น แต่ยังมีสิ่งสำคัญที่แยกความแตกต่างระหว่างมนุษย์กับสรรพสัตว์ทั้งหลายได้อย่างดีที่สุด นั่นคือ ใจ

ใจของมนุษย์นั้น เป็นใจที่สูงส่งกว่าสัตว์ทุกชนิด เพราะมีมโนธรรม รู้จักผิดชอบชั่วดี สามารถแยกแยะสิ่งที่ควรและไม่ควรได้ จึงไม่แปลกว่าทำไมสัตว์ชนิดนี้จึงเรียกตัวเองว่า “มนุษย์” ซึ่งแปลว่า ผู้มีใจสูง (มน=ใจ, อุตฺตม=สูง) ภาษาอังกฤษเรียกว่า “Human” แปลว่า คนฉลาดหรือผู้รู้

แม้มนุษย์จะมีหลายสิ่ง หลายอย่าง ที่เหมือน ๆ กัน แต่มนุษย์กลับใช้สิ่งที่เหมือนกันไปทำสิ่งต่าง ๆ ได้ไม่เหมือนกัน จากลักษณะพฤติกรรมและการกระทำของมนุษย์แต่ละคนที่แตกต่างกันนั้น ทำให้สามารถแยกประเภทของมนุษย์ตามการกระทำได้เป็น ๕ ประเภทดังนี้

๑. มนุสฺสเนรยโก มนุสฺสนรค คือ มนุษย์ที่มีนิสัยดุร้าย หยาบคาย โหดร้าย ชอบสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นอย่างมาก ประพฤติทุจริตมิฉินาชีพผิดมนุษย์ธรรมดา ฆ่าสัตว์ ฆ่าคน ลักขโมย ปล้นจี้ทรัพย์ของผู้อื่นเป็นปกติ เป็นคนไร้ศีลธรรม เป็นมนุษย์แต่เพียงชื่อ ส่วนความประพฤติทางกาย วาจา ใจ เลวทราม ประหนึ่งว่าผุดขึ้นมาจากนรก มนุษย์พวกนี้ไม่ชอบอยู่ในบ้านอย่างคนทั่วไป แต่กลับชอบอยู่ในคุกตะราง ถูกจองจำหมดอิสรภาพ ต้องทนทุกข์ทรมานแสนสาหัส

๒. มนุสฺสเปโต มนุสฺยเปรต คือ มนุษย์ผู้มากไปด้วยความโลภ มากไปด้วยตัณหา ชอบลักเล็กขโมยน้อย แหยงจิงวิ่งราว เป็นต้น มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างยากลำบาก เทียวแสวงหาอาหารและผ้านุ่มผ้าห่มเท่านั้น กว่าที่จะหาได้ก็ยากลำบาก แม้จะมีความเพียรขยันหาทรัพย์อย่างไร ก็ไม่พอใช้ พอกิน มีแต่ความอดอยากเข้าครอบงำ มากไปด้วยความทุกข์ เขาว่าตรงไหนดี หากินสะดวกสบาย แต่พอไปถึงที่นั่นกลับไม่เจริญดังที่เขากล่าว ผู้คนมักเรียกขานคนประเภทนี้ว่า คนกาลกิณี เหมือนผุดมาจากภูมิเปรตที่มีแต่ความอดอยากแร้นแค้น

๓. มนุสฺสติรัจฺจานโน มนุสฺยเตรัจฺจาน คือ มนุษย์ที่ขวางศีล ขวางธรรม มีโมหะคือความหลงมาก ไม่รู้จักบาป บุญ คุณ โทษ ไม่รู้จักบุญคุณผู้มีพระคุณ เช่น บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ไร้ศีลธรรม ทำอะไรทางกาย วาจา ใจ ก็ขวางศีลขวางธรรม เหมือนกับสัตว์เดรัจฉานที่มีกายทอดขวางไม่ได้เดินตัวตั้งเหมือนมนุษย์

๔. มนุสฺสญโต มนุสฺยแท้ ๆ คือ เป็นคนเต็มตัว ได้แก่ คนรักษาศีล ๕ เป็นนิจไม่ประมาทต่อการรักษาศีล เพราะศีลเป็นมนุษยธรรม คือธรรมประจำมนุษย์ หากขาดศีลเสียแล้ว คุณธรรมความเป็นคนก็จะสูญหายไป

๕. มนุสฺสเทโว มนุสฺยเทวดา คือ มนุษย์ที่รู้จักว่า สิ่งใดเป็นประโยชน์ สิ่งใดเป็นโทษ รู้จักบาป บุญ คุณ โทษ รู้จักว่า

สิ่งไหนดี สิ่งไหนชั่ว แล้วละเว้นสิ่งที่เป็นบาปอกุศล ตั้งใจประพฤติตนอยู่ในความดี และมีศีล ๕ เป็นปกติมิได้ขาด มีความละอายและเกรงกลัวต่อบาป ไม่กล้าทำชั่ว ใช้ชีวิตของตนเองได้อย่างมีสาระ ไม่อยู่ไปวัน ๆ เป็นมนุษย์ผู้มีใจสูง บำเพ็ญบุญกุศลอยู่เป็นประจำ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ทั้งทำด้วยตนเอง และชักชวนผู้อื่น มนุษย์ประเภทนี้เป็นประจักษ์เทพบุตรหรือเทพธิดา ผู้มีหิริโอตตัปปะจุติลงมายังโลกมนุษย์

การเกิดเป็นมนุษย์นั้นนับว่าเป็นความโชคดี เป็นสิ่งที่เกิดได้ยากยิ่งกว่าการถูกลอตเตอรี่รางวัลที่หนึ่งหลายร้อยหลายพันครั้ง ดังอุปมาที่เปรียบด้วยเตาตาบอดที่มีโอกาสเพียงน้อยนิดที่จะโผล่มาเจอกับห้วงที่มีขนาดพอดีกับหัวในท่ามกลางมหาสมุทรที่กว้างใหญ่

ด้วยเหตุนี้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “กิจเณ มนุสฺสปฏิลาโก การได้อัตภาพเป็นมนุษย์ เป็นการยาก”

เมื่อเราโชคดีที่สุดที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว ทั้งยังโชคดีที่ได้มาพบเจอพระพุทธศาสนา ก็ควรใช้กายมนุษย์นี้ทำตนให้เป็นมนุษย์เทวดา หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นมนุษย์ที่เป็นมนุษย์แท้ ๆ ที่จะสร้างคุณงามความดี และสั่งสมบุญกุศลเพื่อเป็นเสบียงในการเดินทางข้ามวิภวสงสาร ทำชีวิตนี้ให้คุ้มค่าสมกับการที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ในชาติหนึ่ง

สำหรับผู้ปรารถนาจะสั่งสมบุญติดตัวไว้ เดือนนี้มีบุญใหญ่ให้เราสั่งสมมากมาย ทั้งการปฏิบัติธรรมบูชาครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย การร่วมบุญสร้างอาคารพระผู้ปราบมาร การนั่งสมาธิเข้ากะทุกวัน การทำบุญตักบาตรพระในโครงการตักบาตรพระ ๒,๐๐๐,๐๐๐ รูป ๗๗ จังหวัด ทุกวัดทั่วไทย ฯลฯ และที่สำคัญอย่าลืมหาศึกษาหาความรู้ ความเป็นจริงของชีวิตใน DOU กัน เพื่อเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์แบบ และเป็นทางมาแห่งปัญญาบารมีข้ามภพข้ามชาติ トラบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม..

เรียบเรียงจาก วิชา GL 102 ปรโลกวิทยา

กำหนดการเรียนรู้

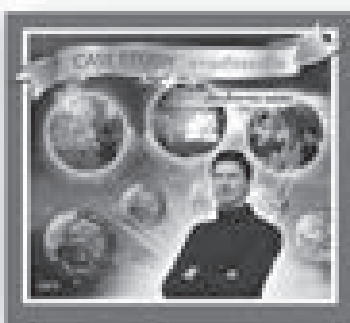
ประกาศผลสอบภาคฤดูร้อน/๒๕๕๗

วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๗ วันที่ ๒๑ กันยายน - ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลักสูตรพิเศษ บูชาครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกายด้วยการศึกษาปฏิบัติตามหาปฐนียาจารย์ และปฏิบัติบูชาในวิชาศาสตร์แห่งสมาธิ รับสมัครตั้งแต่วันที่ ๘ กันยายน - ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (ค่าสมัครอัตราพิเศษ)

แนะนำสื่อธรรมะ

รวบรวมเรื่องราวของมหาสมาคมผู้ยิ่งใหญ่แห่งลัทธิพระราชาองค์ที่ออกบวช
เป็นเรื่องราวที่เกิดจากการฝันในฝันของคุณครูไม่ใหญ่แห่งโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
ในรูปแบบ DVD คำนานชาตินิยาย คุณครูไม่เล็ก ๒ ชุด, MP3 โอวาทหลวงพ่อน้ำนิ่งสมาธิ ชุดที่ ๑๖
และ Case Study ความจริงของชีวิต ระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ท่านสามารถเป็นเจ้าของได้ที่ : กองสหการกัฏยานมิตร
โทร. ๐-๒๘๓๑-๐๖๙๐ ถึง ๕ หรือผ่านทางเว็บไซต์
www.dmc.tv, www.kalyanamitra.org

รถด่วนขบวนสุดท้าย

สวัสดีครับ! นร.อนุบาลฯ เวลาเข้ากะ เข้ากลาง เข้ากอง เข้าเป้าของพวกเราในช่วงเข้าพรรษาเหลือไม่ถึง ๑ เดือนแล้ว! จงปรารภความเพียรกันต่อไปนะครับ เพื่อตัวของเราและมวลมนุษยชาติ แล้วก็ทำกันเป็นทีม เดินทางไปด้วยกันในรถด่วนขบวนเดียวกัน! มีใครบางคนกล่าวไว้ว่า

“ชีวิตเหมือนกับการเดินทางโดยสารรถไฟ มีสถานีต่าง ๆ มีการเปลี่ยนเส้นทาง มีแม้กระทั่งอุบัติเหตุ เราขึ้นรถไฟขบวนนี้ตอนเรา

ถือกำเนิด พ่อแม่คือคนที่ดีตัวให้เรา และเราเชื่อว่า ท่านจะเดินทางด้วยรถขบวนนี้กับเราตลอดไป แต่แล้วที่สถานีใดสถานีหนึ่ง ท่านก็ต้องลงรถจากไป ปล่อยเราไว้เพียงลำพังกับการเดินทาง วันเวลาผ่านไปจะมีผู้โดยสารอื่น ๆ ขึ้นรถมาเรื่อย ๆ หลายคนจะเป็นคนที่เรารัก และผูกพัน เป็นพี่ เป็นน้อง เป็นเพื่อน เป็นลูก เป็นหลาน หรือกระทั่งเป็นที่รักของเรา หลายคนลงรถไปกลางทางทิ้งไว้แค่ความทรงจำ ความอ้างว้างและความคิดถึงอันถาวรในชีวิตเรา หลายคนจากไปอย่างที่เราไม่ทันสังเกต

ด้วยซ้ำว่า เขาถูกจากที่นั่งและลงรถไฟไปแล้ว! การเดินทางโดยรถไฟชีวิตขบวนนี้จึงเต็มไปด้วย ความรื่นรมย์ ความโศกเศร้า ความมหัศจรรย์ ความสมหวัง ความผิดหวัง คำสวัสดิ์ คำอำลา และคำอวยพรให้โชคดี การเดินทางที่ดีที่สุดคือการได้ช่วยเหลือเกื้อกูล ได้รัก ได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ ผู้โดยสารทุกคน จงแน่ใจว่าเราได้ให้สิ่งที่ดีที่สุดเพื่อให้อาการเดินทางของพวกเขา มีความราบรื่นและสะดวกสบาย ความน่าพิศวงของการเดินทางอันวิเศษยอดเยี่ยมนี้คือ ตัวเราเองก็รู้อยู่แล้วว่าเราจะต้องลงจากรถไฟที่สถานีไหน ฉะนั้นเราต้องมีชีวิตให้แจ่มที่สุด ปรับปรุงตัวเอง รู้จักลืม รู้จักอภัย ให้สิ่งที่ดีที่สุดที่เราจะมีแก่คนรอบข้าง สำคัญเหลือเกินที่เราควรทำอย่างนี้ เพราะเมื่อถึงเวลาที่เรต้องลุกจากที่นั่งเพื่อลงจากรถไฟไป เราจะได้ทิ้งความทรงจำที่สวยงามไว้แก่ผู้คนที่ต้องเดินทางโดยสารรถไฟ ขบวนชีวิตนี้ต่อไป ขอขอบคุณมาก ๆ ที่มาเป็น ผู้โดยสารคนหนึ่งบนขบวนรถไฟชีวิตของกันและกัน ขอให้ผู้ร่วมทางทุกท่านพบแต่ความรื่นรมย์ในการเดินทางบนขบวนรถไฟสายชีวิต ที่ครั้งหนึ่ง

ช่วงเวลาหนึ่ง ณ สถานีใดสถานีหนึ่งเรามีโอกาสได้เดินทางร่วมกัน” แต่สำหรับคุณครูไม่ใหญ่ ท่านกล่าวไว้ว่า นี่คือ “รถด่วนขบวนสุดท้าย” หมายความว่า เส้นทางในการสร้างบารมีในภพชาตินี้ที่มีเป้าหมายตามพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม รวดด่วนขบวนแรก คือขบวนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซึ่งพวกเราส่วนใหญ่ไม่ทันขบวนนี้ ขบวนที่สอง คือขบวนของคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ขบวนนี้หลายคนที่มาหลัง ๑๐ กันยายน ๒๕๔๓ ก็ไม่ทัน เหลือรถด่วนขบวนสุดท้าย คือขบวนของคุณครูไม่ใหญ่ที่กำลังขับเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วไม่มีใคร! ใครที่เกาะไม่แน่นมีสิทธิ์ตกขบวน! และถ้าใครตกขบวนในชาตินี้ก็จะพลัดกันไปยาวนานมาก ๆ แล้วจะทำอย่างไรไม่ให้ตกขบวน! ก็ต้องทำทุกภารกิจที่คุณครูไม่ใหญ่และหมู่คณะมอบหมายให้ใกล้ ๆ นี้ คือ บุญเข้ากะ เข้ากลาง และเข้ากอง กฐินธรรมชัยสร้างทุกสิ่งให้เข้าเป้า ทำเพียงลำพังไม่สำเร็จก็รวบรวมทำกันเป็นทีม ก็จะสำเร็จ บุญก็จะได้กันเป็นทีม ดังเรื่องราว Case Study

<http://goo.gl/BLWjEj>

◀ รับชมรูปแบบ Video ผ่านทาง Application QR code ในมือถือ และ Tablet

Case Study

ก ร ธ ิ ศ ิ ก ษ า

บุญกฐินสามัคคี

๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

กราบนมัสการคุณครูไม่ใหญ่
ด้วยความเคารพอย่างสูง

ลูกเป็นนักเรียนโรงเรียนอนุบาล
ฝันในฝันวิทยา เข้าวัดครั้งแรกเมื่องานบุญกฐิน
ปี ๒๕๒๘ โดยพี่สาวของลูกทำหน้าที่เป็น
กัลยาณมิตรชวนลูกให้มาร่วมบุญ จากนั้นลูก

ก็มาวัดทุกวันอาทิตย์ต้นเดือน มาแล้วก็เกิด
ศรัทธา ยิ่ง ๆ ขึ้น เพราะลูกพบกับความอัศจรรย์
เหมือนกับเรื่องที่ลูกเคยฝันเห็น ทำให้ลูกมาวัด
อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันนี้

ลูกกราบขอความเมตตาคุณครูไม่ใหญ่
ช่วยฝันในฝันดังนี้ค่ะ

สามีของลูก รับราชการเป็นสาธารณสุข อำเภอบ้านเขา เป็นคนโอบอ้อมอารี มีเมตตา เป็นที่รักของญาติพี่น้องทุกคน แต่ข้อเสียของเขาก็คือ เขาชอบดื่มเหล้ามาก ดื่มเป็นประจำ ต่อมาเขาเป็นโรคไวรัสลงตับ ตาเหลืองมาก หมอสั่งว่าห้ามดื่มเหล้าอีก ถ้าดื่มจะเป็นโรคตับแข็งทันที

เขาก็เชื่อฟังคุณหมอ แต่เป็นความเชื่อระยะสั้น เมื่อเขาหยุดดื่มไปเป็นเวลาหลายเดือน จนอาการตาเหลืองนั้นหายไป เขาคิดว่าหายดีแล้ว จึงกลับมาดื่มเหล้าอีก

พอเริ่มดื่มเหล้าอีกครั้ง เขาก็มีอาการท้องอืด อึดอัดมาเรื่อย ๆ ไปหาหมอจึงได้รู้ว่า เป็นอาการของโรคตับแข็ง หมอก็เลยสั่งเด็ดขาดว่า “ให้เลิกดื่มเหล้า” แต่คราวนี้เขาไม่เชื่อหมอ ยังดื่มต่อมาอีกหลายปี จนรู้สึกว่าร่างกายรับไม่ไหว ก็เลยเลิกดื่มตามที่หมอเคยแนะนำไว้

หลังจากเลิกดื่มเหล้าไปได้ ๘ เดือน วันหนึ่งขณะที่เขากำลังจะเตรียมตัวไปทำงานในตอนเช้า เขาก็บอกว่าเพลีย ไปไม่ไหว ขอนอนพักดีกว่า พอนอนได้สักพัก เขาก็อาเจียนออกมาเป็นเลือด ลูกรีบนำเขาส่งโรงพยาบาล จากนั้นเขาก็ไม่มีสติ เกิดอาการคลุ้มคลั่ง วิววายแบบไม่รู้ตัว จนหมอต้องจับเขามัดติดกับเตียง เขาก็ดินวิววายร้องเรียกหาแต่ภรรยา (คือตัวลูก) กับแม่ของเขา

ต่อมา ย้ายโรงพยาบาลไปรักษาที่กรุงเทพฯ หมอให้ใส่เครื่องช่วยหายใจ ไม่นานเขาก็หมดสติ ไม่รับรู้อะไรอีกเลย ในที่สุดเข้ามิดของวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ เขาก็จากไป ลูกได้แต่ร้องไห้ด้วยความโศกเศร้า

เสียใจ แต่ก็ยังไม่ได้นำศพของสามีกลับบ้าน ในวันนั้น ลูกเองก็ยังนอนพักที่โรงพยาบาลอีกคืนหนึ่ง ในคืนนั้นลูกฝันเห็นพระภิกษุ ๒ รูป มีผิวพรรณผ่องใสมาก ๆ รุ่งขึ้นลูกจึงเล่าให้ญาติพี่น้องฟัง

ตอนนั้นญาติ ๆ ยังไม่เคยมาวัดพระธรรมกาย พวกเขาต่างพากันไปหารูปเกจิอาจารย์ดัง ๆ มาให้ดู ลูกก็บอกแต่ว่าไม่ใช่ ๆ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ในงานธุดงค์ปีใหม่ ลูกเห็นภิกษุ ๒ รูป เดินออกมาจากโบสถ์ ลูกเห็นแล้วถึงกับขนลุก ใจเต้น น้ำตาไหล แล้วอยากจะตะโกนออกมาตรงนั้นเลยว่า เจอแล้ว ๆ ภิกษุ ๒ รูป นี้ ที่เห็นในฝัน ที่ลูกจำได้ติดตาติดใจ ซึ่งก็คือคุณครูไม่ใหญ่และหลวงพ่อตัตตชีโว

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ลูกจึงมาวัดทำบุญไม่เคยขาดเลยคะ

ตั้งแต่สามีตายไป ลูกไม่ค่อยฝันถึงสามีเลย ทั้ง ๆ ที่คิดถึงเขามาก พอลูกได้เข้าวัดพระธรรมกาย ลูกก็ทำบุญแล้วอุทิศบุญให้เขาตลอด จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่วัดมีการสร้างพระธรรมกายประจำตัว ลูกจึงรีบจองทันที แต่ทำให้ตัวเองก่อน ยังไม่ได้ทำให้สามี ขอเอาบุญให้ตัวเองก่อน แต่ก็อุทิศบุญให้สามีด้วย

หลังจากที่ลูกสร้างองค์พระให้ตัวเองผ่านไป ๑ เดือน ลูกฝันไปว่า ได้ไปตามหาสามี เพราะความคิดถึง ลูกเห็นชายคนหนึ่งนั่งฟังลูกกรงอยู่บนบ้านหลังหนึ่ง ลูกจึงแหงนหน้าตะโกนถามชายคนนั้นว่า เห็นสามีของลูกอยู่ที่นี้หรือเปล่า ชายคนนั้นก็ไม่ได้ตอบ ได้แต่มองหน้าลูก ลูกก็ถามซ้ำอีกหลายครั้ง พอเขาเห็นลูกถามหลายครั้งเข้า สายตาของชายคนนั้น

ก็เหมือนอนุญาตให้ลูกขึ้นบันไดไปข้างบนได้ พอขึ้นไปก็ไม่เห็นมีใคร นอกจากชายเสื้อแดง คนนั้นคนเดียว

แต่แม้จะมองไม่เห็นใคร ลูกก็มีความรู้สึกว่ามีคนจำนวนมากแออัดยัดเยียดกันอยู่ในนั้น เหมือนคนถูกขังอยู่แน่นขนัด มีความรู้สึกว่าการระดานมันยวบขึ้นยวบลง ครั้นยืนอยู่สักพัก ก็มีคนพาสามีของลูกออกมาด้วยใบหน้าที่หม่นหมอง

สามีนั่งกางเกงแต่ไม่ได้ใส่เสื้อ ตามตัวมีรอยตะปูแทงเต็มไปหมด ท่าทางสามีดูจะเกรง ๆ ผู้ชายเสื้อแดงคนนั้น หลังจากลูกพูดคุยกับสามีได้สักพัก ลูกก็พูดในเชิงบังคับให้เขากลับบ้าน เขาก็เลยบอกว่าขอไปเก็บเสื้อผ้าก่อน แล้วเขาก็กลับออกมาพร้อมกับเสื้อผ้าเก่า ๆ ๒-๓ ตัว จากนั้นก็พากันกลับ

พอลูกและสามีเดินมาถึงหัวบันได กำลังจะก้าวลงบันได ลูกก็สะดุ้งตื่น พอลูกฝันเห็นสามีเป็นอย่างนี้ ลูกจึงไปสร้างองค์พระให้กับสามีและลูก ๆ รวมเป็น ๔ องค์

หลังจากนั้น อีก ๒ เดือนต่อมา เวลาประมาณตี ๓ ซึ่งเป็นเวลาปกติที่ลูกจะต้องตื่นขึ้นมาล้างส้วมและเตรียมตัวหุงข้าวใส่บาตร แต่วันนั้นนี่ก็อย่างไรไม่ทราบ ลูกเกิดอาการงอแงไม่อยากลุก บอกกับตัวเองว่าอีกเดี๋ยว ๆ พร้อมกับมีอาการซึม ๆ เคลิ้ม ๆ

ทันใดนั้น ลูกได้ยินเสียงคนมาเปิดประตูหน้าบ้าน (บ้านของลูกเป็นร้านค้า) แล้วก็มีคนวิ่งเข้ามานอนคว่ำอยู่ข้าง ๆ ลูกตกใจมากคิดว่าขโมย จึงตะโกนสุดเสียงเรียกลูกชายที่นอนอยู่ชั้นบน ขณะตะโกนก็มองคนที่เข้ามานอนคว่ำอยู่นั้น ก็จำได้ขึ้นมาทันทีว่า เขาใส่ชุด

เหมือนสามีของลูกตอนที่ฝันเห็นในคราวก่อน คือใส่กางเกงตัวเก่า ๆ ไม่ใส่เสื้อ นึกได้ดังนั้น ลูกก็ลุกขึ้น เพื่อจะมองให้เต็มตา พอลุกขึ้นก็มีสติ พอมีสติภาพนั้นก็หายไป

พี่สาวของลูก เมื่อปี ๒๕๔๗ ก่อนงานบุญสร้างองค์พระสามแสนองค์สามแสนปลื้ม พี่สาวของลูกเตรียมอาหารตั้งใจจะนำไปถวายพระที่วัดใกล้บ้าน ขณะเดินอยู่บนถนน มีสุนัขจรจัดวิ่งมาชนพี่สาวจนล้มหัวเข้ากระแทกกับถนนคอนกรีต เลยบาดเจ็บเดินไม่ได้ เข้าโรงพยาบาลเกือบ ๒ เดือน

ต่อมา ใกล้จะถึงวันหล่อองค์พระสามแสนองค์สามแสนปลื้ม พี่สาวของลูกคิดว่าจะมาวัดไม่ได้ แต่ก็สามารถมาได้ และได้นำปัจจัยมาถวายหลวงพ่อบุญในวันขึ้นที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ สมดังใจปรารถนา

ในปีเดียวกันนั้น พี่สาวมีความตั้งใจมาก ๆ ที่จะมาร่วมงานบุญกฐินจักรพรรดิที่วัดพระธรรมกาย พี่สาวมีใจจดจ่อจนถึงบุญนี้ อยู่เสมอ ได้เตรียมกาย วาจา ใจ ไว้พร้อมตั้งแต่ต้นปีเรื่อยมา อยู่ ๆ ก่อนงานกฐินเพียง ๑ วัน พี่สาวก็ป่วยหนักอย่างกะทันหัน โดยไม่มีไข้หวามาก่อน คือในตอนเช้าของวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อนวันกฐิน ๑ วัน พี่สาวเกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียนออกมาเป็นระยะ ๆ ไม่ยอมหยุด จนต้องเข้าโรงพยาบาล หมอบอกว่าเป็นลำไส้อักเสบ

หลังจากนั้นพี่สาวก็ไม่มีแรง ขยับตัวไม่ได้ จนคิดว่าจะไม่รอดแล้ว แต่พี่สาวก็มีความหวังอย่างสูงสุดว่า ไม่ว่าอย่างไรก็ต้องมาถือผ้าไตรเป็นประธานกฐินที่วัดพระธรรมกายในวันรุ่งขึ้นให้ได้

พี่สาวนึกถึงบุญ นึกถึงหลวงปู่ หลวงพ่อ คุณยาย แต่ในที่สุดวันรุ่งขึ้น คือ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ซึ่งเป็นวันทอดกฐิน พี่สาวก็ยังไม่สามารถมาร่วมบุญทอดกฐินถือผ้าไตรด้วยตัวเองได้ จึงได้แต่ส่งใจมาตลอด และนึกถึงบุญนี้ทั้งวัน แต่พอวันรุ่งขึ้น คือ วันที่ ๘ พฤศจิกายน หลังงานบุญกฐิน ๑ วัน ปรากฏว่าพี่สาวหายจากอาการป่วยและดีขึ้นมาก

ย้อนไปเมื่อกฐินปี ๒๕๔๖ พี่สาวของลูกได้เป็นประธานกฐินด้วย หลังจากได้รับของที่ระลึกของงานกฐินปี ๒๕๔๖ แล้ว พี่สาวก็นำของที่ระลึกและพระของขวัญที่ได้จากการทำบุญหลายชิ้นห่อใส่ผ้าแล้วฝากไว้กับลูกสาว ลูกสาวก็บอกว่าเก็บไว้ในตู้ แต่หาเท่าไรก็ไม่เห็น จนถึงปัจจุบัน พี่สาวคิดถึงพระของขวัญนั้นมาก

โดยเฉพาะพระของขวัญที่ได้จากการเป็นประธานกฐินปี ๒๕๔๖ พี่สาวบอกว่ายังดูไม่ทันเต็มตาเลย

สามีของพี่สาว ทำอาชีพค้าขาย วันหนึ่งเขาขี่มอเตอร์ไซด์ไปซื้อสีทาบ้าน ระหว่างทางเกิดหน้ามืดจนรถล้ม แต่ยังมีสติ เขาถูกนำตัวไปส่งโรงพยาบาล หมอบอกว่าปัญหาเกิดจากเส้นเลือดในสมอง ๒ เส้น เส้นหนึ่งตีบมาก อีกเส้นหนึ่งแตก หมอบอกว่ารักษายาก เพราะมันสวนทางกัน ทำให้สามีของพี่สาวเป็นอัมพฤกษ์ซีกซ้าย ขาทั้งแขนและขา ไม่ค่อยมีแรง แต่ก็ยังช่วยเหลือตัวเองได้อยู่ ไปรักษามาหลายหมอบ อาการก็ทรงตัว ยังไม่ดีขึ้นเลย

หลังจากส่งคำถาม ไปกราบเรียนถามคุณครูไม่ใหญ่แล้ว ก็มีคำตอบจากโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาดังนี้

๑. สามีอายุสั้นและเป็นโรคตับแข็ง เพราะกรรมฆ่าสัตว์ทำกับแก้มสุรา ทั้งในอดีตและปัจจุบันมาส่งผล ตอนป่วยคลุ้มคลั่งและเรียกหาตัวลูกและแม่ของเขา เพราะใจห่วงผูกพันกับทั้งสองคน

๒. ตายแล้วก็ไปอยู่ยมโลก เพราะยังมีบุญที่ทำตามประเพณีอุ้มไว้ กำลังโดนเจ้าหน้าที่กรอกน้ำทองแดงร้อนอยู่ด้วยความทุกข์ทรมาน ได้รับบุญที่อุทิศไปให้แล้ว ทำให้ได้รับลดหย่อนผ่อนโทษลงมา

๓. สามิไม่ได้มาเข้าฝัน แต่ฝันไปเพราะจิตนิรวณ

๔. บุญที่เคยทำกับหมู่คณะมาบันดาลให้ฝันเห็นครูไม่ใหญ่ในช่วงที่มีความทุกข์สุด ๆ เพราะการตายของสามิ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเห็นกัน

๕. พี่สาวประสบอุบัติเหตุถูกสุนัขวิ่งเข้ามาชนจนบาดเจ็บที่หัวเข่าและเกือบไม่ได้มางานบุญหล่อองค์พระสามแสนองค์สามแสนปลื้มเพราะกรรมทำร้ายทุบตีสัตว์ในอดีตตามมาส่งผล

เรื่องมีอยู่ว่าได้เลี้ยงสุนัขเอาไว้ แต่มันมาบัสสาวะเรี่ยราด จึงโมโหเอาไม้ฟาดตีมัน วิชากรรมนี้ตามมาส่งผล แต่ก็เป็เพียงกรรมเล็กน้อย ไม่ใช่กรรมใหญ่

๖. พี่สาวป่วยปางตายก่อนวันงานกฐิน ๑ วัน และมาหายหลังวันงานกฐิน จึงไม่อาจมาร่วมเป็นประธานกองถือผ้าไตรงานกฐินได้ เพราะกรรมที่ฆ่าสัตว์ทำอาหารทั้งอดีตและปัจจุบัน

๗. รวมกับเศษกรรมที่เคยชวนน้องสาวให้ไปเป็นเพื่อนทำธุระอย่างอื่นในตอนนี้น้องสาวกำลังจะไปทำบุญ เป็นการขว้างการทำบุญของน้องสาวโดยไม่ตั้งใจ วิชากรรมนี้ได้ตามมาส่งผล

๘. การที่พี่สาวไม่ได้มาถือผ้าไตรงานกฐินปี ๒๕๔๗ ก็จะทำให้บุญหย่อนลงมาบ้าง เพราะบุญจะเกิด ๓ ระยะ คือ ก่อนทำ กำลังทำ ภายหลังทำไปแล้ว พี่สาวขาดบุญช่วงกำลังทำไปหน่อยหนึ่ง แต่ก็สามารถทดแทนได้ด้วยการระลึกนึกถึงบุญที่ทำไปแล้วในภายหลังได้

๙. ผู้ที่ไปเดินแทนประธานกองกฐิน โดยไม่ได้ทำเองนั้น ก็จะได้บุญหย่อนกว่าเจ้าของกองกฐิน ถ้าทำบุญด้วยและเดินด้วยก็จะได้บุญเต็มที่ แต่ในกรณีทำทั้งทีม มาทั้งทีม แต่ต้องส่งตัวแทนขึ้นไปเดิน ก็จะได้รับบุญเช่นเดียวกันตามกำลังบุญที่ตัวทำ

๑๐. พี่สาวเป็นโรคปวดเข่า ปวดหลัง เป็นพัก ๆ บางครั้งก็ปวดทั้งวัน เพราะกรรมที่เคยใช้แรงงานสัตว์มากเกินไปในอดีตที่เคยเกิดในสังคมเกษตรกรรมมาส่งผล

๑๑. จะแก้ไขก็ต้องบริหารขันธ์ ปล่อยสัตว์ ปล่อยปลา ทำภวนาให้ใจผ่องใส แล้วอุทิศบุญกุศลไปให้สัตว์ที่เราเคยไปเบียดเบียนเอาไว้ โอกาสหายคงไม่่ง่าย เพราะอายุมากแล้ว แต่ก็พอทุเลาได้

๑๒. พระของขวัญที่พี่สาวห่อเอาไว้ที่หายไปหลังงานกฐินปี ๒๕๔๖ นั้น ก็ยังอยู่ในบ้าน ทำใจให้ใส ๆ ผูกสมัครักใคร่ในท่านให้

D M C ช่องนี้มีคำตอบ

๘

๙

๑๐

๑๑

๑๒

๑๓

๑๔

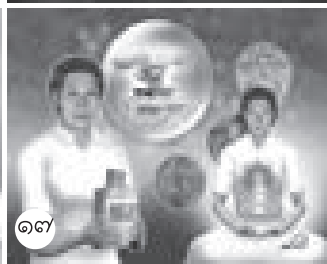
๑๕

๑๖

๑๗

๑๘

๑๙

มาก ๆ จนกระทั่งหลับตาลืมตาก็เห็นท่านชัด
ใสแจ่มอยู่กลางกาย แล้วอธิษฐานจิตบ่อย ๆ
เดี๋ยวก็จะหาเจอ

๑๓. สามีน้องพี่สาวเส้นเลือดในสมอง
ตีบและแตก เป็นอัมพฤกษ์ซีกซ้าย เพราะกรรม
ในอดีตเคยทุบหัวสัตว์เพื่อฆ่าทำอาหาร เช่น
ทุบหัวหมู ทุบหัววัว ในชาติที่เกิดในสังคม
เกษตรกรรมมาส่งผล

๑๔. คงจะพอทุเลาได้บ้างให้อดทน
เอาไว้เพราะเป็นวิบากกรรมเก่า กับต้องหมั่น
สั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนา เอาไว้ให้
มาก ๆ แล้วอุทิศบุญกุศลไปให้สัตว์ที่เรา
ไปเบียดเบียนเขาเอาไว้บ่อย ๆ

๑๕. ลูกและพี่สาวก็เคยเป็นกองเสบียง
ของหมู่คณะมา โดยทำมาเรื่อย ๆ

๑๖. ที่ลูกและพี่สาวทำบุญอุทิศไปให้
แม่ เตี่ย และน้องชายเสมอ ๆ นั้น ทุกท่านก็ได้
รับบุญที่อุทิศไปให้ ทำให้ทุกท่านมีสภาพที่ดีขึ้น
กว่าเดิมในทุกด้าน แต่ก็ยังอยู่ที่เดิม

๑๗. ถ้าทำบุญใหญ่มีกำลังบุญมาก และ
ตัวผู้อุทิศได้เข้าถึงพระธรรมกาย ก็จะทำให้มี
กำลังพอเพียงที่จะทำให้ผู้รับบุญที่อุทิศไปให้
เลื่อนขั้นได้

๑๘. ชาตินี้มาเจอกันแล้วก็ให้ตั้งใจ
สร้างบารมีทุกบุญให้เต็มกำลัง แล้วอธิษฐานจิต
ตามติดไปดุสิตบุรี วังบุญพิเศษ เขตบรม-
โพธิสัตว์ อย่าได้พลัดกันเลย

การสั่งสมบุญ สร้างบารมี มีหลักวิชาอยู่ว่า ๑. ทำด้วยตัวเองอย่างเต็มกำลัง ๒. ทำหน้าที่
กัลยาณมิตรให้หมู่ญาติและเพื่อนฝูงให้มาทำบุญด้วย ๓. นั่งสมาธิให้ปลื้ม แล้วทบทวนบุญที่เรา
ได้ทำ และ ๔. สรรเสริญบุญหรือความดีที่เราได้กระทำมาแล้ว ถ้าทำได้ดังนี้บุญก็จะส่งผลเร็วแรง
อย่างเช่นเรื่องราวของนักเรียนอนุบาลฯ ในต่างแดน ต่อไปนี้

กราบนมัสการคุณครูไม่ใหญ่ที่เคารพศุภบุขาของลูก ลูกชื่อกวีตา
ยมจินดา-สเดซี ลูกพระธัมฯ ชาววยประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเจ้าของร้าน
อาหาร Big Wave Shrimp อันโด่งดังทั่วโลกเจ้าค่ะ

ตั้งแต่ลูกเข้าวัดมา ๒๔ ปี ลูกก็เป็นนักกวาดเจ้าค่ะ คือกวาดรางวัล
ครูดีเด่นและบุคคลดีเด่นมากมายหลายปีซ้อนทั้งในไทยและต่างประเทศ แต่
ที่สำคัญและเป็นเกียรติสูงสุด คือได้รับพระราชทานรางวัลเสมาธรรมจักร
จากสมเด็จพระเทพฯ ในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา
ด้านส่งเสริมผู้ปฏิบัติธรรม แดมเรียนจบธรรมศึกษาเอก และรับปริญญา DOU รุ่นแรกด้วยเจ้าค่ะ
ทุกสิ่งดี ๆ ที่ได้มาในชีวิตเป็นเพราะลูกได้น้อมนำคำสั่งสอนของคุณครูไม่ใหญ่และคุณครูไม่เล็กมาใส่
เหนือเกล้าและปฏิบัติตาม ผูกฝนตนเองตามหลักความดีสากล และแผ่ขยายความดีนั้นสู่คนรอบข้าง
จนชีวิตเปลี่ยนไปดีขึ้นในทุกๆ ด้านมาโดยตลอด จากชีวิตข้าราชการครูสู่นักธุรกิจเงินล้านของ
อเมริกา จากคนที่เคยเป็นมนุษย์เงินเดือน อยากเป็นประธานกองกฐิน-ผ้าป่าก็บอกบุญเอา แล้วก็เอา
ทรัพย์สินของตัวเองมาเปลี่ยนเป็นบุญด้วย ยอมรับว่าลูกเป็นคนบอกบุญเก่ง ในอดีตที่เมืองไทยทั้ง
บอกบุญและทำบุญมาทั้งหมดสิบกว่า M เจ้าค่ะ พอมาอยู่ฮาวายทำเองล้วน ๆ อีกหก M เจ้าค่ะ
และจะขอเป็นประธานกองกฐินกับหลวงพ่อกุศลตลอดชีวิตเจ้าค่ะ

ยิ่งตอนนี้ช่วงเข้าพรรษาลูกก็เข้าร่วมโครงการเข้ากะ เข้ากลาง เข้าเป้ากฐินธรรมชัย เมื่อ
วันอาทิตย์ต้นเดือนกรกฎาคม ลูกได้วางเดือนกฐินธรรมชัยหนึ่ง S เอาฤกษ์เอาชัยก่อน ปลื้มใจมาก
คืนนั้นเข้ากะ ๑-๓ ทุ่มกว่า นั่งสมาธิตามเสียงน่านของหลวงพ่อกุศล ใจนิ่ง โลง โปร่ง เบาสบาย สว่าง
มาก ๆ เห็นองค์พระแก้วใสผุดขึ้นมา ๑ องค์ ๒ องค์... และพอคุณครูไม่ใหญ่ให้พรสัพเพฯ เท่านั้น
แหละ ยิ่งสว่าง องค์พระผุดขึ้นเป็นสายเร็ว ๆ หลายองค์ จนนับไม่ทันเลยคะ ปลื้มมาก พอรุ่งขึ้น
รีบเติมบุญอีกรวมหก S เจ้าค่ะ แล้วก็เขียนเช็คส่งไปทำบุญล่วงหน้าเป็นปี ๆ จนถึงสิ้นปีเลยคะ
ยิ่งปีนี้ลูกทำบุญกฐิน ๒ กอง พร้อมกันทั้งกฐินที่โอเรกอนและกฐินที่เมืองไทยเจ้าค่ะ

ด้านการค้าของลูกก็ดีขึ้นดี มีกิจการบ้านเช่า มีร้านขายของที่ระลึก และมีบริษัททัวร์ใหม่ ๆ
มาติดต่อเอาลูกค้ามาลงอีกหลายคันรถต่อวันเจ้าค่ะ ลูกก็เลยนับเงินเพลินทุกวัน พร้อมกับ “สัมมา
อะระหัง” ไม่รู้ก็ร้อยก็พันครั้ง คุณครูไม่ใหญ่ย้านักหนาว่าจะทำมาค้าขายอะไรก็ “สัมมา อะระหัง”
แถมที่ร้านเปิดเสียงคุณครูไม่ใหญ่นำภาวนา “สัมมา อะระหัง” ที่ละพันครั้ง ทั้งเราและลูกน้อง
ทุกคนก็ชอบภาวนา “สัมมา อะระหัง” และทำงานอย่างมีความสุข ลูกค้าจึงประทับใจในตัวเรา

ที่เป็นคนสุภาพอ่อนโยน มีความรัก ความเมตตา ปราศจากทิฐิ แม่บุญบารมีแก่ลูกค้าทุกคน เดือนละ ๕-๖ พันคน จึงได้รับการชื่นชมอย่างใหม่กระหน่ำทางอินเทอร์เน็ต จนได้รับการโหวตจากลูกค้าทั่วโลก ให้ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมชนะเลิศประจำปีนี้คือ “2014 Winner Awards” ของเว็บไซต์ยักษ์ใหญ่ของอเมริกา ทั้ง ๆ ที่ลูกก็ไม่เคยคิดอยากเด่นอยากดังเลย รู้สึกเป็นเกียรติมากที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ ได้ออกโทรทัศน์ของอเมริกา ๓ รายการ และของเกาหลี ญี่ปุ่น อีก ๓ รายการ ไม่นับทางหนังสือพิมพ์ และแมกกาซีนต่าง ๆ จึงต้องยิ่งเร่งฝึกฝนตนเองและทำความดีต่อผู้อื่นยิ่ง ๆ ขึ้นไป

แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งที่ลูกระทึกใจและปิดเงียบไม่อยากจะบอกใคร แต่จะมาเปิดเผยในวันนี้เจ้าคะ คือเมื่อวันที่ ๗-๘-๙-๑๐ เดือนสิงหาคม ทางสื่อต่าง ๆ ของรัฐฮาวายประกาศว่า พายุเฮอริเคน จะบุกฮาวายด้วยความเร็ว ๗๕ ไมล์ต่อชั่วโมง ทุกคนตื่นตระหนกมาก มีประกาศปิดโรงเรียน บริษัทห้างร้าน ธุรกิจต่าง ๆ หยุดหมด เครื่องบินทุกลำหยุดบิน รถราหยุดวิ่ง ทางกำลังประชาชน ตุนน้ำ ตุนอาหารให้พร้อม เตรียมรับพายุและน้ำท่วมฉับพลัน มีแต่คนถามลูกว่า “Are you ready for the storm?” ลูกตอบทุกคนนิ่ง ๆ ว่า “No, it won't come.”

เพราะลูกเป็นลูกของหลวงพ่อกับหลวงพี่ เป็นหลานของหลวงปู่ คุณยาย รู้หลักวิชาว่าต้องทำอะไร ลูกไม่ได้เตรียมตนเสบียงอาหารอะไรเลย แต่ลูกเตรียมกาย วาจา ใจ ของลูกเต็มที ลูกเข้าห้องพระ ๑ วันเต็ม เข้ากะ เข้ากลาง อารามหลวงปู่ หลวงพ่อ คุณยาย สถิตในกาย วาจา จิต แผ่ขยายศูนย์กลางกายให้ใสสว่าง แม่บุญบารมีสว่างไสวทั่วฮาวาย องค์พระยาย ปรากฏว่า วันนั้นมีฝนตกปรอย ๆ สลับกับแดดออก พอวันรุ่งขึ้นแดดออกเบรียง Beautiful Day ทุกคนออกจากบ้านไปทำงาน ไปเที่ยวตามปกติ ลูกเองก็เปิดร้านตามปกติ หลังจากปิดร้าน ๑ วัน เพื่อเข้ากะเต็มที คนก็เฮโลมาอุดหนุนกันมากมาย ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่มีพายุ ไม่มีฝนตก ไม่มีน้ำท่วม ประชาชน ต่างโล่งใจ ดีใจ และประหลาดใจ วิพากษ์วิจารณ์ไปต่าง ๆ นานา ที่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่ลูกเอง แทบน้ำตาไหล ลูกรู้ดีและซาบซึ้งใจที่บุญบารมีที่ลูกทำและมหาปฐุนิยาจารย์ทุก ๆ ท่าน ตามปกป้องคุ้มครองอยู่ตลอดเวลา ไม่มีเวลาไหนที่ลูกไม่นึกถึงท่าน ท่านอยู่ในทุกขณะจิตของลูก พระคุณของหลวงพ่อกับหลวงพี่ หลวงปู่ คุณยายที่มีต่อลูก ๆ และชาวโลกมากล้นเกินพรรณนา เกิดก็ชาติก็ทดแทน ได้ไม่หมด ลูกจึงขอน้อมถวายบุญกุศลที่ลูกทำมาทุกภพทุกชาติบูชาธรรมแด่หลวงพ่อกับหลวงพี่ ให้มีแต่ความ Alert เบิกบาน สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ เป็นหนุ่มหล่ออย่างนี้ตลอดกาล อายุยืนนอสงไขยปี เจ้าคะ และลูกขอประกาศให้ชาวโลกรู้ว่า ถ้าไม่มีวัดพระธรรมกายคอยอบรมสั่งสอน ชีวิตของลูก และครอบครัวจะไม่มีวันมีความสุขและได้สร้างบารมีอย่างนี้แน่นอน วัดพระธรรมกายสร้างวัดให้เป็นวัด สร้างพระให้เป็นพระแท้ สร้างคนให้เป็นคนดี และแผ่สันติสุขไปทั่วโลกอย่างแท้จริง ด้วยการเจริญภาวนาว่า “สัมมา อะระหัง” เท่านั้น

ขอเชิญทุกท่านมาพิสูจน์ แล้วชีวิตจะเปลี่ยนไปอย่างแน่นอน แล้วจะอุทานว่า “ถ้ารู้ ทำอย่างนี้มาตั้งนานแล้ว ทำไมชีวิตเราดีอย่างนี้!” เมื่อคุณเปลี่ยนไป โลกนี้ก็จะเปลี่ยนไป และจะมีแต่ความสุขแน่นอน จึงขอเชิญชวนทุกท่านทั่วโลก เข้าพรรษานี้มาเข้ากะ เข้ากลาง เข้าเป้ากฐินธรรมชัย กันนะคะ กราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูงสุด..

ใจสู้ชนะเดียว At last you win. ในที่สุดคุณก็ชนะ *สิริสวัสดิ์ด้วย!*

ผังรายการ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เวลา	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	เวลา	
00.00-00.30 น.	00.00 น. เทปบันทึกภาพงานบุญวันอาทิตย์ -ปฏิบัติธรรม -เส้นทางบุญ -สู้ต่อไป -ปฏิบัติธรรมและโอวาท -พระธรรมเทศนา	* นำนั่งสมาธิ / อธิฐานจิตบวชสามเณรล้านรูป				Gleaming with Buddhism	00.00 น. *ผู้ออกแบบชีวิต	00.00-00.30 น.	
00.30-00.45 น.		ทศชาติชาดก ตอน มโหสถบัณฑิต						00.30-00.45 น.	
00.45-01.00 น.		*DOU for You	*ชาดก 500 ชาติ	ทบทวนบุญ / MV	World of Peace	Scoop / MV / Spot		00.45-01.00 น.	
01.00-01.30 น.		กฎแห่งกรรม (English Subtitle)					01.00 น. World News	01.00-01.30 น.	
01.30-03.40 น.		*เทปบันทึกโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (เมื่อวาน)						01.30-03.40 น.	
03.40-04.30 น.		*เดินไปสู่ความสุข	Scoop / MV / Spot	*นานาเทศนา	*ปฏิบัติการกุ๊กกิ๊ก	*I like Chinese. / MV	04.00 น. *สู้ต่อไป	03.40-04.30 น.	
	*DMC Variety	*ข้อคิดรอบตัว			*พันโลกทันธรรม				
05.00-05.35 น.	สวดมนต์ทำวัตรเช้า / อารธนาาศีล							05.00-05.35 น.	
	สวดสรรเสริญพระพรหมกาย สวดสรรเสริญหลวงปู่ สวดสรรเสริญคุณยาย / วันพระ สวดธรรมจักร								
05.35-06.40 น.	วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น / อธิฐานจิตบวชสามเณรล้านรูป				วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น / อธิฐานจิตบวชสามเณรล้านรูป			05.35-06.15 น.	
06.40-07.10 น.					06.15 น. DMC Time สุดสัปดาห์		06.15 น. ผลการปฏิบัติธรรม	06.40-07.10 น.	
							06.45 น. *ข้อคิดรอบตัว		
07.10-07.25 น.	ธรรมะเพื่อประชาชน				7.15 น. DMC NEWS			07.10-07.25 น.	
07.25-07.35 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว				07.30 น.		07.15 น. DMC News Sunday	07.25-07.35 น.	
07.35-08.00 น.	เศรษฐกิจสมัยพุทธกาล				ปฏิบัติการกุ๊กกิ๊ก			07.35-08.00 น.	
08.00-08.25 น.	*กฎแห่งกรรม (English Subtitle)				การ์ตูนบุญโต		07.45 น. *World News	08.00-08.25 น.	
08.25-08.50 น.	*นั่งสมาธิออนไลน์	*DMC Guide (Rerun เมื่อวาน)					08.20 น. *ชาดก 500 ชาติ	08.25-08.50 น.	
08.50-10.00 น.	เทปบันทึกโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (เมื่อวาน)						ถ่ายทอดสดพิธีงานบุญวันอาทิตย์ ณ สภารธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี 08.30 น. เส้นทางบุญ (รอบรู้โรงเรียนอนุบาล) 09.30 น. ปฏิบัติธรรม 10.30 น. พิธีบูชาข้าวพระ (เฉพาะวันอาทิตย์ต้นเดือน) 11.00 น. ถวายสังฆทาน 11.15 น. รายการเส้นทางบุญ (หน้าต่างบ้านหน้าต่างบุญ) 12.15 น. รายการสู้ต่อไป 13.30 น. ปฏิบัติธรรม 14.30 น. รับของพระสิริ / โอวาท 15.45 น. พระธรรมเทศนา 16.50 น. สวดมนต์ทำวัตรเย็น 17.10 น. พิธีชามอาหารรชมกายเจดีย์และมหาปูชนียาจารย์ 17.30 น. ชุดธรรมชัย 18.25 น. คำวัด 18.30 น. อานุกาพกฐิน	08.50-10.00 น.	
10.00-10.10 น.	DMC NEWS							10.00-10.10 น.	
10.10-10.55 น.	เทปบันทึกโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (เมื่อวาน)							10.10-10.55 น.	
11.00-11.15 น.	พิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน							11.00-11.15 น.	
11.15-11.20 น.	Spot / MV				11.15 น. ความดีสากล			11.15-11.20 น.	
11.20-11.35 น.	ชาดก 500 ชาติ	*สู้ต่อไป	DOU for You	ทบทวนบุญ / MV	I like Chinese.	11.15 น. แผ่นดินไทยฯ 11.50 น. I like English.		11.20-11.35 น.	
11.35-11.45 น.	สวรรค์ + อานิสงส์		ข้อคิดรอบตัว	*เดินไปสู่ความสุข	*พันโลกทันธรรม			11.45 น.	11.35-11.45 น.
11.45-11.50 น.	*English with DELC Club							11.50 น.	11.45-11.50 น.
11.50-12.00 น.	MV / Spot								11.50-12.00 น.
12.00-12.10 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว							09.30 น. ปฏิบัติธรรม	12.00-12.10 น.
12.10-12.40 น.	*ผู้ออกแบบชีวิต	เคลียร์คิดชัดเจน	I gen ต้นฝันบันดาลใจ	กล้าดี Variety		12.10 น. นานาเทศนา		12.10-12.40 น.	
12.40-13.05 น.				*อานุกาพหลวงปู่ฯ				*ปฏิบัติการกุ๊กกิ๊ก	12.40-13.05 น.
13.05-14.00 น.	วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น / อธิฐานจิตบวชสามเณรล้านรูป							11.00 น. ถวายสังฆทาน	13.05-14.00 น.
14.00-14.10 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว							11.15 น. รายการเส้นทางบุญ	14.00-14.10 น.
14.10-14.15 น.	Spot / MV							12.15 น. รายการสู้ต่อไป	14.10-14.15 น.
14.15-14.30 น.	ชาดก 500 ชาติ				14.10 น. DMC Variety			13.30 น. ปฏิบัติธรรม	14.15-14.30 น.
14.30-14.45 น.	ทศชาติชาดก ตอน มโหสถบัณฑิต							14.30 น. รับของพระสิริ / โอวาท	14.30-14.45 น.
14.45-15.15 น.	*นานาเทศนา	*กฎแห่งกรรม (Chinese Subtitle)			14.40 น. อานิสงส์แห่งบุญ / วิกิการกรรมบถ		15.45 น. พระธรรมเทศนา	14.45-15.15 น.	
15.15-15.45 น.		*ทบทวนบุญ / MV	*Scoop กฐิน	*ข้อคิดรอบตัว	*DOU for You	15.00 น. ผู้ออกแบบชีวิต	16.50 น. สวดมนต์ทำวัตรเย็น	14.45-15.15 น.	
15.45-16.00 น.	*I like English. / แผ่นดินไทยแผ่นดินธรรม		I like Chinese.	อานิสงส์แห่งบุญ / วิกิการกรรมบถ			17.10 น. พิธีชามอาหารรชมกายเจดีย์และมหาปูชนียาจารย์	15.15-15.45 น.	
						17.30 น. ชุดธรรมชัย	15.45-16.00 น.		
16.00-16.15 น.	สารคดีกระจกหัดด้าน				16.00 English with DELC Club		18.25 น. คำวัด	16.00-16.15 น.	
					16.05 น. *Scoop กฐิน		18.30 น. อานุกาพกฐิน		
16.15-16.45 น.	*เคลียร์คิดชัดเจน (Rerun)	*I gen ต้นฝันบันดาลใจ	*กล้าดี Variety (Rerun)		*การ์ตูนบุญโต	16.30 น.		16.15-16.45 น.	
16.45-17.10 น.			*DMC Variety	*I like English.		*ความดีสากล	Scoop / MV / Spot	16.45-17.10 น.	
17.10-17.30 น.	ข่าว DMC NEWS รอบวัน							17.10-17.30 น.	
17.30-17.50 น.	สวดมนต์ทำวัตรเย็น / สวดสรรเสริญคุณพระพรหมกาย / อธิฐานจิตบวชสามเณรล้านรูป						19.00 น. *ปฏิบัติการกุ๊กกิ๊ก	17.30-17.50 น.	
18.00-18.15 น.	เดิมน้ำประเทไทย						19.30 น. พันโลกทันธรรม	18.00-18.15 น.	
18.15-18.40 น.	พิธีชามอาหารรชมกายเจดีย์ และมหาปูชนียาจารย์						20.00 น. *ผู้ออกแบบชีวิต	18.15-18.40 น.	
18.40-19.10 น.	ถ่ายทอดสดการกิจบวชเณรูปเข้าพรรษา						21.00 น. *ความดีสากล	18.40-19.10 น.	
19.10-22.00 น.	ถ่ายทอดสดโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา						21.30 น. เดินไปสู่ความสุข	19.10-22.00 น.	
22.00-22.20 น.	สรุป DMC NEWS รอบวัน / ปฏิทินข่าว						22.00 น. *DMC Time สุดสัปดาห์	22.00-22.20 น.	
22.20-24.00 น.	เทปบันทึกเรื่องเด่นโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (วันนี้)						23.00 น. *นานาเทศนา	22.20-24.00 น.	

หมายเหตุ : รายการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

* หมายถึง รายการทบทวน

แนะนำรายการได้ที่ : 1) ตู้ ปณ.101 ปณจ.คลองหลวง ปทุมธานี 12120 2) E-mail: center@dmc.tv 3) โทร. (02)831-1791-2

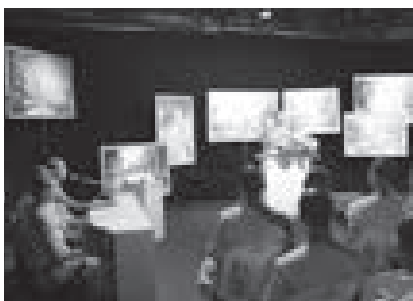

ค่าย Super Kids Inter Camp ครั้งที่ ๔ จังหวัดนครราชสีมา

เมื่อวันที่ ๔-๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สโมสร Super Kids จัด Super Kids Inter Camp ที่เขาใหญ่วนาลี รีสอร์ท มีผู้ร่วมโครงการ ๑๘ คน ๘ สัญชาติ ได้แก่ อังกฤษ อเมริกัน ฝรั่งเศส เยอรมัน รัสเซีย ญี่ปุ่น จีน และไทย ในค่ายมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองตามพุทธวิธี เช่น การรักษาศีล ฝึกการเป็นผู้ให้ ด้วยการตักบาตร ฝึกสมาธิด้วยการสวดมนต์และนั่งสมาธิ และฝึกความฉลาดทางอารมณ์ด้วยงานศิลปะและนันทนาการ เป็นต้น หลังจบโครงการแล้ว คาดว่าเยาวชนเหล่านี้จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้เติบโตไปเป็นคนเก่งและดีในอนาคต

พิธีอัญเชิญองค์พระประธานไปยังศูนย์ฝึกอบรมพุทธบุตร นานาชาติ จังหวัดปราจีนบุรี

เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกัลยาณมิตร วัดพระธรรมกายและพุทธศาสนิกชนชาวพม่าร่วมพิธีอัญเชิญองค์พระประธานจากวัดพระธรรมกายไปประดิษฐาน ณ ศูนย์ฝึกอบรมพุทธบุตรนานาชาติ ศูนย์ฝึกอบรมฯ แห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อรองรับพระภิกษุจากนานาชาติที่เข้ามาบรรพชาอุปสมบทในโครงการพุทธบุตรนานาชาติ ซึ่งขณะนี้ มี ๕๐ รูป องค์พระประธานที่อัญเชิญในครั้งนี้เป็นองค์พระสีทอง ปางสมาธิ มีลักษณะมหาบุรุษ หน้าตักกว้าง ๓๐ นิ้ว สูง ๕๐ นิ้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นพระประธานประจำศูนย์ฯ และเพื่อให้พระภิกษุเจริญพุทธานุสติขณะทำสมาธิภาวนา

การประกวดสุนทรพจน์ระดับโลก สถาบันธรรมชัย จังหวัดปทุมธานี

เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สถาบันธรรมชัย จัดประกวดสุนทรพจน์ระดับโลก รอบชิงชนะเลิศ สามเณรเตรียมอุปสมบทสถาบันธรรมชัย รุ่นที่ ๑๒ ณ วัดพระธรรมกาย สามเณรที่เข้าประกวดเดินทางมาจากโรงเรียนเตรียมพุทธศาสตร์ทั่วประเทศ เพื่อเตรียมอุปสมบทที่วัดพระธรรมกาย การประกวดสุนทรพจน์ในครั้งนี้จัดขึ้นให้สามเณรได้ฝึกฝนอบรมและพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้นำในการศึกษาธรรมะทั้งภาคปริยัติและปฏิบัติ ควบคู่กับการเรียนพระบาลี ตลอดจนศึกษาวัฒนธรรมองค์การตอกย้ำในปณิธานในการสร้างบารมี เพื่อพร้อมในการขยายงานพระพุทธศาสนาออกไปทั่วโลก

ปฏิบัติธรรมครอบครัว V-Peace

ศูนย์การศึกษาเขาแก้วเสด็จ จังหวัดปราจีนบุรี

เมื่อวันที่ ๘-๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ องค์การอาสาสมัครเพื่อสันติภาพโลกจัดปฏิบัติธรรมครอบครัว V-Peace ณ ศูนย์การศึกษาเขาแก้วเสด็จ จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อให้ครอบครัวอาสาสมัครทั้งพ่อ แม่ ลูก ได้ปฏิบัติธรรมสั่งสมบุญร่วมกันในช่วงวันแม่ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความอบอุ่นในครอบครัวให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ทุกคนเห็นประโยชน์และเข้าใจการทำหน้าที่อาสาสมัครยิ่งขึ้น ว่าอาสาสมัครมีความสำคัญอย่างไร มีหน้าที่อะไรบ้าง เป็นอาสาสมัครแล้วได้พัฒนาตนเองอย่างไรบ้าง ซึ่งจะมีผลให้ผู้ปกครองสนับสนุนให้ลูกหลานมาเป็นอาสาสมัครมากขึ้น

พิธีมอบรางวัลผู้นำยุวพุทธโลก กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ องค์การยุวพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (ยพสล.) ร่วมกับศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพมหานคร จัดพิธีมอบรางวัลผู้นำยุวพุทธโลก ครั้งที่ ๑ เนื่องในวันเยาวชนสากลขององค์การสหประชาชาติ ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีนายแพทย์พรชัย ภิญญพงษ์ ประธานองค์การยุวพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก เป็นผู้มอบโล่รางวัลแก่เยาวชน จำนวน ๑๕ คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกกว่าเป็นผู้มีความประพฤติดี ในโอกาสนี้ยังมีพิธีเจริญพระพุทธมนต์ บทมัธมจักกัปปวัตตนสูตร รวมทั้งพิธีถวายกองทุนรักษารักษาโรคและพิธีถวายภัตตาหารอีกด้วย

พิธีถวายกองทุนรักษารักษาพระภิกษุ-สามเณรอาพาธ

เนื่องในวันธรรมชัย วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกาย จัดพิธีถวายกองทุนรักษารักษาพระภิกษุ-สามเณรอาพาธ ณ สภาธรรมกายสากล เพื่อบูชาธรรมพระเทพญาณมหามุนีเนื่องในวันธรรมชัย โดยมีพระราชภาวนาจารย์ รองเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย เป็นประธานสงฆ์ พิธีกรรมมีดังนี้ พิธีกล่าวคำถวายปัจจัยสี่ พิธีกล่าวคำถวายภัตตาหาร พิธีกล่าวคำถวายยารักษาโรค พิธีกล่าวคำถวายกองทุนรักษารักษาพระภิกษุ-สามเณรอาพาธ หลังจากกล่าวคำอธิษฐานจิตแล้ว คณะเจ้าภาพและสาธุชนผู้มีบุญน้อมถวายไทยธรรมและยาแต่คณะสงฆ์ จากนั้นประธานสงฆ์กล่าวสัมโมทนียกถาและอนุโมทนาบุญ

สามเณรธรรมทายาทบิณฑบาต วัดพระธรรมกายปารีส ประเทศฝรั่งเศส

เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ พระภิกษุวัดพระธรรมกายปารีสนำสามเณรธรรมทายาท จำนวน ๑๑ รูป ออกบิณฑบาต เพื่อเป็นนื่อนาบุญให้ชาวพุทธที่อาศัยอยู่ในกรุงปารีส สามเณรธรรมทายาทเหล่านี้เข้าพิธีบรรพชาเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ที่ผ่านมา และออกบิณฑบาตตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ถึง วันที่ ๒ สิงหาคม โดยมีชาวพุทธที่อาศัยในกรุงปารีสออกมาตักบาตรด้วยความปลื้มปิติ เพราะเป็นโอกาสที่หาได้ยากที่จะมีพระภิกษุ-สามเณรจำนวนมากมาเป็นนื่อนาบุญ โดยเฉพาะในต่างประเทศเช่นนี้

ปฏิบัติธรรมเข้าพรรษา วัดพระธรรมกายนอร์เวย์ ประเทศนอร์เวย์

เมื่อวันที่ ๑-๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกายนอร์เวย์จัดปฏิบัติธรรมเนื่องในโอกาสเข้าพรรษา เข้าถึงธรรม เพื่ออุทิศบุญแก่บุพการีผู้มีพระคุณที่ล่วงลับไปแล้ว ในโอกาสนี้สาธุชนผู้มีบุญได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ ปฏิบัติธรรม สวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น ฟังพระธรรมเทศนา และร่วมกันทำความสะอาดเสนาสนะ จัดข้าวของให้เป็นระเบียบตามแบบอย่างวัฒนธรรมคุณยาย และในภาคค่ำหลังจากสวดมนต์ทำวัตรเย็นแล้ว ก็สวดบทธัมมจักกัปปวัตตนสูตร และเข้ากะนั่งสมาธิพร้อมกัน

พิธีถวายมหาสังฆทาน ๙ วัด วัดพระธรรมกายบราซิล ประเทศบราซิล

เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกายบราซิล จัดพิธีถวายมหาสังฆทาน ๙ วัด โดยนิมนต์พระสงฆ์จากวัดต่าง ๆ ทั้งวัดไทย วัดลาว วัดศรีลังกา และวัดกัมพูชา ที่นครบราซิล มาเป็นนื่อนาบุญ ในภาคเช้ามีพิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน ภาคบ่ายมีพิธีถวายมหาสังฆทาน ๙ วัด พิธีถวายจตุปัจจัยไทยธรรม จากนั้นผู้แทนคณะสงฆ์กล่าวสัมโมทนียกถา อนุโมทนากับสาธุชนทุกท่านที่มาร่วมกันส่งสมบุญใหญ่ในครั้งนี้ ส่วนสาธุชนผู้มีบุญต่างปลื้มปิติที่ได้ทำบุญถวายสังฆทานถึง ๙ วัด ภายในวันเดียว

กิจกรรมเทเหล้า วัดพระธรรมกายซิลิคอนวัลเลย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกายซิลิคอนวัลเลย์จัดกิจกรรมเทเหล้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดที่ร้านอาหารไทย Mint Leaf กิจกรรมเริ่มด้วยพิธีบูชาพระรัตนตรัยตามด้วยพิธีกล่าวคำปฏิญาณตนว่าจะเลิกขายเหล้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดทั้งหลายไปตลอดชีวิต เพื่อความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ในการสร้างบารมี จากนั้นทุกท่านพร้อมใจกันเทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทุบทำลายขวดเหล้าด้วยความปิติเบิกบานในบุญ

พิธีวางศิลาฤกษ์ศูนย์ปฏิบัติธรรม ณ เมือง Tebin Tinggi ประเทศอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สาธุชนชาวเมือง Tebin Tinggi กว่า ๑๐๐ คน ร่วมกันจัดพิธีวางศิลาฤกษ์ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติธรรม ณ เมือง Tebin Tinggi หมู่เกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย โดยได้รับความเมตตาจากพระครูสังฆรักษ์สมชาย สุคันโธ ประธานศูนย์ปฏิบัติธรรมอินโดนีเซีย เป็นประธานสงฆ์ พิธีเริ่มด้วยการสวดมนต์ทำวัตรเช้า จากนั้นร่วมกันเจริญสมาธิภาวนา แล้วทำพิธีปิดแผ่นทอง วางศิลาฤกษ์ ไปรยรัตนชาติและนุปนชาติ ณ สถานที่ก่อสร้างอาคารปฏิบัติธรรมหลังใหม่

พิธีปฏิบัติธรรมเนื่องในวันธรรมชัย วัดพระธรรมกายสวิตเซอร์แลนด์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกายสวิตเซอร์แลนด์จัดปฏิบัติธรรมบูชาธรรมพระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อดัมมชโย) เนื่องในวันธรรมชัย พิธีเริ่มเวลา ๐๙.๐๐ น. ตามเวลาท้องถิ่น สาธุชนทุกท่านร่วมกันปฏิบัติธรรมเพื่อบูชาธรรมพระเทพญาณมหามุนี กิจกรรมเริ่มด้วยการถวายพานรูปเทียนแพถวายพานพุ่ม ต่อด้วยพิธีถวายยารักษาโรค พิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน จากนั้นคณะสงฆ์สวดถวายพรพระและให้พรแก่สาธุชนเสร็จพิธีแล้วถ่ายภาพประวัติศาสตร์ร่วมกัน

วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น

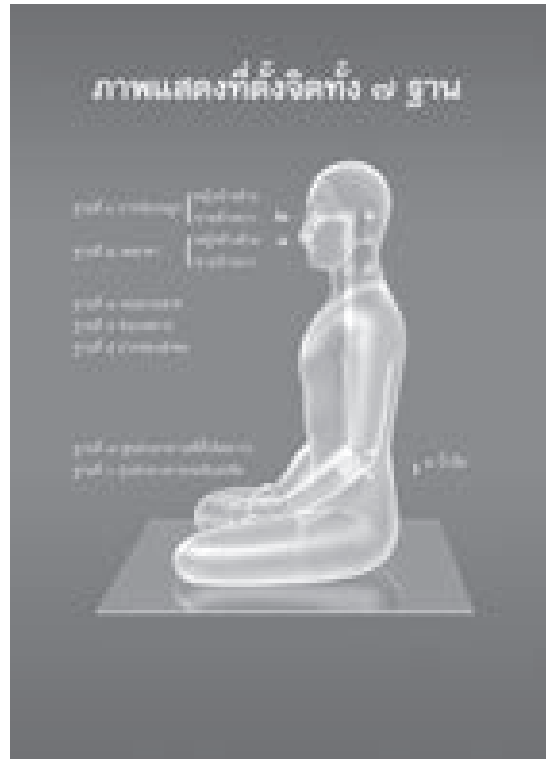
สมาธิ คือ ความสงบ สบาย และความ รู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่งที่มนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่พระพุทธศาสนากำหนดเอาไว้เป็นข้อควรปฏิบัติ เพื่อการดำรงชีวิตทุกวันอย่าง เป็นสุข ไม่ประมาท เต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะ และปัญญา อันเป็นเรื่องไม่เหลือวิสัย ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ง่าย ๆ ดังวิธีปฏิบัติที่พระเดช-พระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เมตตาสั่งสอนไว้ดังนี้

๑. กราบบูชาพระรัตนตรัย เป็นการเตรียมตัวเตรียมใจให้นุ่มนวลไว้เป็นเบื้องต้น แล้วสมาทานศีล ๕ หรือ ศีล ๘ เพื่อย้ำความมั่นคงในคุณธรรมของตนเอง

๒. คุกเข่าหรือนั่งพับเพียบสบาย ๆ ระลึกถึงความดี ที่ได้กระทำแล้วในวันนี้ ในอดีต และที่ตั้งใจจะทำต่อไปในอนาคต จนราวกับว่าร่างกายทั้งหมดประกอบขึ้นด้วยธาตุแห่งคุณงามความดีล้วน ๆ

๓. นั่งขัดสมาธิ ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วชี้ของมือข้างขวาจรดนิ้วหัวแม่มือ ข้างซ้าย นั่งให้อยู่ในท่าที่พอดี ไม่ฝืนร่างกายมากจนเกินไป ไม่ถึงกับเกร็ง แต่อย่าให้หลังโค้งงอ หลังตรงพอสบายคล้ายกับกำลังพักผ่อน ไม่บีบกล้ามเนื้อตาหรือขมวดคิ้ว แล้วตั้งใจมั่น วางอารมณ์สบาย สร้างความรู้สึกให้พร้อมทั้งกายและใจว่า กำลังจะเข้าไปสู่ภาวะแห่งความสงบสบายอย่างยิ่ง

๔. นึกกำหนดนิมิตเป็น “ดวงแก้วกลมใส” ขนาดเท่าแก้วตาดำ โสภริสุทธิ์ ปราศจากรอยตำหนิใด ๆ ขาวใส เย็นตาเย็นใจ ดังประกายของดวงดาว ดวงแก้วกลมใสนี้เรียกว่า **บริกรรมนิมิต** นึกสบาย ๆ นึกเหมือนดวงแก้วนั้นมานิ่งสนิทอยู่ ณ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นึกไปภาวนาไปอย่างนุ่มนวล เป็นพุทธานุสติว่า “สัมมา อะระหัง” หรือ

ค่อย ๆ น้อมนึกดวงแก้วกลมใสให้ค่อย ๆ เคลื่อนเข้าสู่ศูนย์กลางกายตามแนวฐาน โดยเริ่มต้นตั้งแต่วางฐานที่ ๑ เป็นต้นไป น้อมนึกอย่างสบาย ๆ ใจเย็น ๆ ไปพร้อม ๆ กับคำภาวนา

อนึ่ง เมื่อนิมิตดวงแก้วกลมใสปรากฏแล้ว ณ กลางกาย ให้วางอารมณ์สบาย ๆ กับนิมิตนั้น จนเหมือนกับว่าดวงนิมิตเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์ หากดวงนิมิตนั้นอันตรธานหายไป ก็ไม่ต้องนึกเสียตาย ให้วางอารมณ์สบาย แล้วนึกนิมิตนั้นขึ้นมาใหม่แทนดวงเก่า หรือเมื่อนิมิตนั้นไปปรากฏที่อื่น ที่มีใช่ศูนย์กลางกาย ให้ค่อย ๆ น้อมนิมิตเข้ามาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการบังคับ และเมื่อนิมิตมาหยุดสนิท ณ ศูนย์กลางกาย ให้วางสติลงไปยังจุดศูนย์กลางของดวงนิมิต ด้วยความรู้สึกคล้ายมีดวงดาวดวงเล็ก ๆ อีกดวงหนึ่ง ซ่อนอยู่ตรงกลางดวงนิมิตดวงเดิม แล้วสนใจเอาใจใส่แต่

ดวงเล็ก ๆ ตรงกลางนั้นไปเรื่อย ๆ ใจจะปรับจนหยุดได้ถูกส่วน เกิดการตกศูนย์และเกิดดวงสว่างขึ้นมาแทนที่ ดวงนี้เรียกว่า “ดวงธรรม” หรือ “ดวงปฐมมรรค” อันเป็นประตูเบื้องต้นที่จะเปิดไปสู่หนทางแห่งมรรค ผล นิพพาน

การระลึกรู้ถึงนิมิตสามารถทำได้ในทุกแห่ง ทุกที่ ทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะเป็นนั่ง นอน ยืน เดิน หรือขณะทำภารกิจใด ๆ

ข้อแนะนำ คือ ต้องทำให้สม่ำเสมอเป็นประจำ ทำเรื่อย ๆ ทำอย่างสบาย ๆ ไม่เร่ง

ไม่บังคับ ทำได้แค่ไหนให้พอใจแค่นั้น ซึ่งจะเป็นการป้องกันมิให้เกิดความอยากจนเกินไป จนถึงกับทำให้ใจต้องสูญเสียความเป็นกลาง และเมื่อการฝึกสมาธิบังเกิดผลจนได้ “ดวงปฐมมรรค” ที่ใสเกินใส สวยเกินสวย ดิตสนิหมันคงอยู่ที่ศูนย์กลางกายแล้ว ให้หมั่นตรึงระลึกนึกถึงอยู่เสมอ

อย่างนี้แล้ว ผลแห่งสมาธิจะทำให้ชีวิตดำรงอยู่บนเส้นทางแห่งความสุข ความสำเร็จและความไม่ประมาทได้ตลอดไป ทั้งยังจะทำให้สมาธิละเอียดลุ่มลึกไปตามลำดับอีกด้วย

ข้อควรระวัง

๑. อย่าใช้กำลัง คือไม่ใช้กำลังใด ๆ ทั้งสิ้น เช่น ไม่บีบกล้ามเนื้อตาเพื่อให้เห็นนิมิตเร็ว ๆ ไม่เกร็งแขน หรือกล้ามเนื้อหน้าท้อง ไม่เกร็งตัว ฯลฯ เพราะการใช้กำลังตรงส่วนไหนของร่างกายก็ตาม จะทำให้จิตเคลื่อนจากศูนย์กลางกายไปสู่จุดนั้น

๒. อย่าอยากเห็น คือทำให้ใจให้เป็นกลาง ประคองสติมิให้เผลอจากกิจกรรมภาวนาและกรรมนิมิต ส่วนจะเห็นนิมิตเมื่อใดนั้น อย่างกังวล ถ้าถึงเวลาแล้วย่อมเห็นเอง การบังเกิดของดวงนิมิตนั้นอุปมาเสมือนการขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ เราไม่อาจเร่งเวลาได้

๓. อย่างกังวลถึงการกำหนดลมหายใจเข้าออก เพราะการฝึกสมาธิเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายภายใน อาศัยการนึกถึง “อาโลกกสิณ” คือ กสิณแสงสว่างเป็นบาทเบื้องต้น เมื่อฝึกสมาธิจนเข้าถึงดวงปฐมมรรคแล้ว ฝึกสมาธิต่อไปผ่านกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกายแล้วจึงเจริญวิปัสสนาในภายหลัง ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดลมหายใจเข้าออกแต่ประการใด

๔. เมื่อเลิกจากนั่งสมาธิแล้ว ให้ตั้งใจไว้ที่

ศูนย์กลางกายที่เดียว ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม เช่น ยืนก็ดี เดินก็ดี นอนก็ดี หรือนั่งก็ดี อย่าย้ายฐานที่ตั้งจิตไปไว้ที่อื่นเป็นอันขาด ให้ตั้งใจบริกรรมภาวนา พร้อมกับนึกถึงกรรมนิมิตเป็นดวงแก้วใสควบคู่กันตลอดไป

๕. นิมิตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องน้อมไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายทั้งหมด ถ้านิมิตเกิดขึ้นแล้วหายไปก็ไม่ต้องตามหา ให้ภาวนาประคองใจต่อไปตามปกติ ในที่สุดเมื่อจิตสงบ นิมิตย่อมปรากฏขึ้นใหม่อีก

การฝึกสมาธิเบื้องต้นเท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ย่อมเป็นปัจจัยให้เกิดความสุขได้พอสมควร เมื่อชักซ้อมปฏิบัติอยู่เสมอ ๆ ไม่ทอดทิ้งจนได้ดวงปฐมมรรคแล้ว ก็ให้หมั่นประคองรักษาดวงปฐมมรรคนั้นไว้ตลอดชีวิต ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ย่อมเป็นหลักประกันได้ว่า ได้ที่พึงของชีวิตที่ถูกต้องดีงาม ที่จะส่งผลให้เป็นผู้มีความสุขความเจริญ ทั้งในภพชาตินี้และภพชาติหน้า

หากสามารถแนะนำต่อ ๆ กันไป ขยายไปยังเหล่ามนุษยชาติ อย่างไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ สันติสุขอันไพบูรณ์ที่ทุกคนใฝ่ฝันก็ย่อมบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

อินโมทนาบุญ มหาปัญญาบารมี

มหาธรรมทานอันยิ่งใหญ่ วารสาร **อยู่** ในบุญ

ปัญญาบารมี หนึ่งในบารมี ๑๐ ทศ ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงชนะมาร

เขียนโดยผู้มีบุญเจ้าของกิจการทุกท่านสร้างปัญญาบารมี
จัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญเลขแม่ เดือนละกว่า ๕๐,๐๐๐ ฉบับ และโซเชียลเน็ตเวิร์ก ผ่าน e-book ไปทั่วโลก

<http://www.dmc.tv/>, <http://www.kalyanamitra.org/>

นำธรรมะให้กว้างไกลออกไปสู่ใจคนนับล้าน

สอบถามรายละเอียดการลงโฆษณาสนับสนุนได้ที่ : กองทุนอยู่ในบุญ โทร. ๐๘-๖๗๗๒-๒๒๖๘

ธรรมะ คือ ที่พึ่งอันประเสริฐ
www.kalyanamitra.org

หยุด...คือ มรรค ผล
หยุด...เป็น ตัวสำเร็จ

ร่วมอนุโมทนาบุญโดย

LAND & HOUSES

www.kalyanamitra.org

สวดโลกธาตุ ๑๐๘ จบ ทุกวัน ๒๔ ชม .
รวมเป็น ๑ ในล้านคนแรกที่นั่งสมาธิทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง

www.kalyanamitra.org